

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

HANDELINGEN

35-36-37-38-39-40-41-42

VERGADERINGENVANMAART1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

AFVALSTOFFENPLAN

AIDS-PREVENTIE

BRTN

CHARTER VAN DE WERKZOEKENDE

DECREET ADMINISTRATIEF TOEZICHT

DECREET MANAGEMENTSONDERSTEUNENDE ADVIESVERSTREKKING

DOPING IN DE WIELERSPORT

EUROREGIO

NFWO

ONDERWIJSDECREET IV

OPERA VOOR VLAANDEREN

OPVOEDERS

PHILIPS-HASSELT

VERSTAATSING VAN HET VLAAMSE BEDRIJFSLEVEN

VLAAMSE VERANKERING VAN VTM

VLAANDEREN-EUROPA 2002

Inhoud

Nr. 35 Donderdag 4 maart 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1361

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1361

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1361

Beleidsbrieven

Indiening en verwijzing, blz. 1361

Verslagen

Indiening, blz. 1361

Advies

Indiening en verwijzing, blz. 1362

Verzoekschrift

Indiening en verwijzing, blz. 1362

Geschilberaadslaging van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 1362

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad

Indiening en verwijzing, blz. 1362

Beslissing van de Geschillenraad

Indiening en verwijzing, blz. 1362

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1362

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1362

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1363

Samenstelling van een commissie en een werkgroep

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1363

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de betrekkingen met Frans-Vlaanderen, blz. 1363

Sprekers : de heren F. Dewinter, P. Van Grembergen, F. Van den Eynde, S. De Clerck, J. Van Hautem, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van de heer F. Wymeersch tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over recente uitspraken van nationale ministers aangaande de rechtbrekking van de transferten in de sociale zekerheid, blz. 1370

Sprekers : de heren F. Wymeersch, P. Van Grembergen, E. Van Rompuy, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1374

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de bevoegdheidsafbakening tussen de Staat en het Vlaams Gewest, blz. 1374

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de aan het Nationaal Fonds voor het Wetenschappelijk Onderzoek toegewezen middelen, blz. 1376

Sprekers : de heren L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Vaerenbergh, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de AIDS-preventie, blz. 1379

Sprekers : mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren W. Seeuws, E. Van Rompuy, J. Caudron, minister L. Detiège

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verstaatsing van het Vlaamse bedrijfsleven, blz. 1384

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, H. Candries, L. Barbé, P. Van Grembergen, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1391

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1391

Bijlagen

Vragen om uitleg, blz. 1393

Nr. 36 Donderdag 4 maart 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1401

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer J. Van Hautem tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over vormingsdagen van de VZW Werklozenwerking in Sint-Niklaas, blz. 1401

Actuele vraag van de heer F. Wymeersch tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het schoonmaken van onbevaarbare waterlopen in Oost-Vlaanderen, blz. 1402

Actuele vraag van de heer M. Van Peel tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het onderzoek van OVAM naar de bodemvervuiling op de Linkeroever

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de vervuiling van de Imalsterreinen op de Linkeroever, blz. 1402

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Vlaanderen-Europa 2002

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Vlaanderen-Europa 2002, blz. 1404

Actuele vraag van de heer P. Hostekint tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de internaten en de semi-internaten voor jongeren met een licht mentale handicap en/of karakterstoornissen, blz. 1407

Actuele vraag van mevrouw V. Dua tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de opvang van daklozen, blz. 1408

Actuele vraag van mevrouw M. Aelvoet tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een vierde rijstrook op de E 40 tussen Everberg en Sterrebeek, blz. 1409

Motie van aanbeveling van de heren F. Cauwenberghs, H. Lauwers en L. Peeters tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen
- 168 (1992-1193) - Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1411

Sprekers : de heren F. Cauwenberghs, D. Ramoudt, L. Peeters, F. De Man

Motie van aanbeveling van de heer D. Ramoudt tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen
- 168 (1992-1193) - Nr. 4

Hoofdelijke stemming, h17. 1413

Motie van aanbeveling van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen
— 168 (1992-1193) - Nr. 5
Hoofdelijke stemming, blz. 1414

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 18 februari 1993 door de heer E. Schuermans gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de BRTN en zijn werknemers naar aanleiding van het vernietigen van een beslissing van de administrateur-generaal
— 298 (1992-1993) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1416
Sprekers : de heren E. Schuermans, W. Verreycken, A. Denys, W. Seeuws

Actuele interpellatie (en bijgevoegde actuele vragen) (Regl. art. 75, 4,c)
Actuele interpellatie van de heer L. Peeters tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de dopingonderzoeken in de wielersport

Actuele vraag van de heer L. Pierco tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over dopingcontroles bij wielrenners, blz. 1417

Sprekers : de heren L. Peeters, L. Pierco, F. Cauwenberghs, J. Caudron, minister L. Detiège

Actuele interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verspreiding van Franstalige programma's langs de kabel, blz. 1421

Sprekers : de heren L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Rompuy, F. Van den Eynde, E. Van Vaerenbergh, V. Ancaux, minister H. Weckx

Motie van aanbeveling, blz. 1427

Actuele interpellatie van de heer H. Olaerts tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verkoop van VTM-aandelen aan buitenlandse bedrijven

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de Vlaamse verankering van VTM, blz. 1427

Sprekers : de heren H. Olaerts, H. Van Dienderen, P. Dewael, W. Seeuws, minister H. Weckx

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer H. Brouns tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de voorstellen van de Interuniversitaire Commissie tot herziening van het milieurecht, blz. 1436

Sprekers : de heer H. Brouns en minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1439

Nr. 37 **Dinsdag 16 maart 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1441

Begroting
Indiening en verwijzing, blz. 1441

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1441

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1441

Verslag
Indiening, blz. 1441

Moties
Indiening, blz. 1441

Besluiten van de Vlaamse Executieve
Indiening en verwijzing, blz. 1442

Opmerking van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 1443

Aanbeveling van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Indiening en verwijzing, blz. 1443

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1443

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1443

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)
Indiening, blz. 1443

Samenstelling van een werkgroep
Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1443

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1443

Ontwerp van decreet houdende vaststelling van het Charter van de Werkzoekende

— 224 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 4
Algemene bespreking, blz. 1444

Sprekers : de heer F. Dielens, mevrouw M. Aelvoet, de heren A. Denys, J. De Roo, minister L. Detiège
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1448

Voorstel van decreet van de heer E. Schuermans c.s. betreffende een financiële tegemoetkoming door het Vlaamse Gewest ten behoeve van kleine ondernemingen die een beroep doen op erkende externe consultants voor managementsondersteunende adviesverstrekking
— 215 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1449
Sprekers : de heren G. Vermassen, A. Denys, F. Dielens, E. Van Rompuy, P. Van Grembergen, E. Schuermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1455

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1456

Bijlage
Vraag om uitleg, blz. 1457

Nr. 38 **Dinsdag 16 maart 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1461

Interpellaties (Regl. art. 76)
Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de slachtofferhulp, blz. 1461

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, F. De Man, M. Olivier, J. Geysels, W. Verreycken, mevrouw T. Merckx-Van Goey, minister W. Demeester-De Meyer

Interpellatie van de heer H. Brouns tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de gebrekkige uitvoering van het afvalstoffenplan

Interpellatie van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de uitvoering van het afvalstoffenplan

Interpellatie van de heer M. Capoen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de gescheiden inzameling van afvalstoffen, blz. 1467

Sprekers : de heer H. Brouns, mevrouw V. Dua, de heren M. Capoen, M. Verwilghen, minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1479

Nr. 39 **Woensdag 17 maart 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1481

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer M. Maertens tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bouw van de Marina-jachthaven aan de Belgische oostkust, blz. 1481
Sprekers : de heer M. Maertens en minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de problematiek van het Hydrografisch Laboratorium, blz. 1485

Sprekers : de heer L. Hancké en minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, en mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de rechten van het kind in de sportwereld en bepaalde toestanden in sommige sportbonden, blz. 1488

Sprekers : de heren J. Caudron, L. Peeters, A. Denys, L. Pierco, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer D. Van Mechelen en minister H. Weckx

Motie van aanbeveling, blz. 1497

Interpellatie van de heer L. Dierickx tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de situatie van de personeelsleden van de Opera voor Vlaanderen, blz. 1497

Sprekers : de heer L. Dierickx en minister H. Weckx

Interpellatie van de heer M. Olivier tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen en de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de niet-naleving door de Vlaamse Executieve van het verdrag tussen België en Frankrijk inzake de verbreding van de Grensleie tussen Deulemont en Menen en het niet-voorzien in de nodige kredieten tot uitvoering van de door de Vlaamse Executieve afgesloten protocollen, blz. 1501

Sprekers : de heren M. Olivier, H. Van Dienderen, minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1506

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Euroregio Brussel-Hoofdstad - Kent - Wallonië - Nord-Pas-de-Calais, blz. 1506

Sprekers : de heren F. Dewinter, G. Annemans, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1509

Nr. 40 **Donderdag 18 maart 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1511

Mededeling van de voorzitter, blz. 1511

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer S. De Clerck tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bezoek van de minister-president aan Tsjechië

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bezoek van de minister-president aan Tsjechië

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bezoek van de minister-president aan Tsjechië, blz. 1511

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het akkoord inzake het Center Parcs-project en het Fenix-project, blz. 1514

Actuele vraag van de heer J. Peeters tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de n.v. Plastiflex Europe, blz. 1515

Actuele vraag van de heer M. Capoen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de invoer van giftig slib uit Nederland, blz. 1516

Actuele vraag van de heer H. Brouns tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de vervuiling van het Maaswater, blz. 1517

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de verdere uitbouw van de wegeninfrastructuur in de Antwerpse regio, blz. 1517

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de afwerking van de weg Pecq-Armentières, blz. 1519

Actuele vraag van de heer H. Lauwers tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het onderzoek inzake een nieuwe bestuursvorm voor de stad Antwerpen, blz. 1520

Actuele vraag van de mevrouw M. Aelvoet tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over overleg met de gemeentebesturen inzake de aanleg van het TGV-tracé, blz. 1521

Actuele vraag van de heer C. Lisabeth tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de werkgroep inzake de doorstoring van de aanvullende personenbelasting, blz. 1522

Actuele vraag van de heer K. Pinxten tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over burn-out bij leraren, blz. 1523

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Vandeurzen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de programmatiebevoegdheid inzake zware medische ziekenhuisdiensten, blz. 1525

Sprekers : de heer J. Vandeurzen, minister W. Demeester-De Meyer

Motie van aanbeveling, blz. 1528

Ontwerp van decreet houdende vaststelling van het Charter van de Werkzoekende

– 224 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 1529

Sprekers : de heren S. Platteau, F. Wymeersch, mevrouw M. Aelvoet

Voorstel van decreet van de heer E. Schuermans c.s. betreffende een financiële tegemoetkoming door het Vlaamse Gewest ten behoeve van kleine ondernemingen die een beroep doen op erkende externe consultants voor managementsondersteunende adviesverstrekking – 215 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmen, blz. 1533

Sprekers : de heren E. Schuermans, F. Wymeersch

Hoofdelijke stemming, blz. 1533

Motie van aanbeveling van de heren L. Van Nieuwenhuysen en J. Van Hauthem tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer L. Van Nieuwenhuysen gehouden actuele interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en

Brusselse Aangelegenheden, over de verspreiding van Franstalige programma's langs de kabel

— 294 (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1534

Sprekers : de heren L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Rompuy, mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck

Motie van aanbeveling van de heren F. Wymeersch, J. Van Hauthem en L. Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer F. Wymeersch gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over recente uitspraken van nationale ministers aangaande de rechtzekerheid van de transferten in de sociale zekerheid

— 295 (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1536

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, A. Denys

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verstaatsing van het Vlaamse bedrijfsleven

— 296 (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1538

Sprekers : de heren A. Denys, H. Candries, E. Van Rompuy, F. Dewinter

Actuele interpellatie en toegevoegde actuele vraag (Regl. art. 75, 4,c)

Actuele interpellatie van mevrouw M. Vogels tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de acties van opvoeders en personeel uit de sectoren gehandicaptenzorg, bijzondere jeugdzorg en kinderopvang

Toegevoegde actuele vraag van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het personeelsbeleid in de bijzondere jeugdzorg en gehandicaptensector, blz. 1540

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heren E. Van Rompuy, J. De Roo, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer E. Van Vaerenbergh, minister W. Demeester-De Meyer, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellatie van de heer E. Schuermans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afvloeiingsplannen bij Philips in Hasselt

Toegevoegde actuele vraag van de heer J.

Geysels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse overheidssteun aan Philips-Hasselt, blz. 1549

Sprekers : de heren E. Schuermans, J. Geysels, J. De Mol, H. Olaerts, G. Vermassen, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1554

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1554

Bijlage

Vraag om uitleg, blz. 1557

Nr. 41 **Woensdag 31 maart 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1565

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1565

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1565

Voorstellen tot wijziging van het reglement

Indiening en verwijzing, blz. 1565

Verslagen

Indiening, blz. 1565

Motie betreffende een belangenconflict

Indiening en verwijzing, blz. 1566

Moties

Indiening, blz. 1566

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1566

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1566

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1566

Ontwerp **van decreet** tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning

— 154 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1567

Sprekers : de heren V. Vautmans, P. Van Grembergen, G. Vermassen, J. Geysels, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1568

Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten

— 280 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking, blz. 1568

Sprekers : de heer M. Van der Poort, verslaggever, de heren L. Pierco, E. Pinoie, P. Tant, L. Dierickx, J. Tavemier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1581

Sprekers : de heren A. Denys, P. Van Grembergen, L. Hancké, F. Dewinter, E. Van Rompuy, minister-president L. Van den Brande

Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten

— 280 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1583

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, L. Dierickx, P. Tant, J. Tavernier, L. Pierco, minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1590

Sprekers : de heren J. Tavernier, L. Pierco

Ontwerp van decreet betreffende het onderwys IV

— 292 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1597

Sprekers : de heren R. Swinnen, J. Eeman, J. De Meyer, J. Tavemier, E. Baldewijns, minister L. Van den Bossche

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1605

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1626

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1627

Nr. 42 **Woensdag 31 maart 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1631

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1631

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, J. Geysels

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de rol van de BRTN bij de uitzending van Vlaanderen-Europa 2002

Interpellatie van de heer J. Geysels tot de

heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de BRTN-uitzending Vlaanderen 2002, blz. 1631

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, F. Dewinter, J.-P. Van Rossem, E. Van Rompuy , F. Van den Eynde, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1640

Voorstel van resolutie van de heer J. Van Hautem betreffende de motie, goedgekeurd in de Franse Gemeenschapsraad op 18 maart 1993 met betrekking tot een belangenconflict als gevolg van het voorstel van decreet van de heren H. Suykerbuyk en E. Van Vaerenbergh CS., houdende de mogelijkheid voor de gemeenten het woonrecht aan bepaalde voorwaarden te onderwerpen

– 311 (1992-1993) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1640

Sprekers : de heren J. Van Hautem, A. Denys, H. Suykerbuyk

Regeling van de werkzaamheden,
blz. 1642

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 9.03 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

L. Appeltans, J. Caubergs, E. Flamant, M. Logist, J. Peeters, J. Timmermans, G. Vanleenhove : gezondheidsredenen ;

P. Berben, A. Kempinaire, F. Wymeersch : ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972 — 307 (1992-1993) — Nr. 1.

Verwezen naar de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend

- Voorstel van decreet van de heer M. Maertens en mevrouw V. Dua houdende maatregelen tot bescherming en beheer van het maritieme duinengebied — 306 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

VOORSTELLEN TOT WIJZIGING VAN HET REGLEMENT

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen tot wijziging van het Reglement werden ingediend :

- Voorstel van de heer A. Denys tot wijziging van het Reglement van de Vlaamse Raad — 299 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

- Voorstel van de heren A. Denys en D. Ramoudt tot wijziging van het Reglement van de Vlaamse Raad — 308 (1992-1993) — Nr. 1
Verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

- Voorstel van de heer L. Hancké c.s. tot wijziging van het Reglement van de Vlaamse Raad — 309 (1992-1993) — Nr. 1
Verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

- Voorstel van de heer L. Hancké c.s. tot wijziging van het Reglement van de Vlaamse Raad — 310 (1992-1993) — Nr. 1
Verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke namens de commissie voor de Media over de hoorzitting met de heer Leo Neels, directeur-generaal van VTM, over het medialandschap in Vlaanderen — 300 (1992-1993) — Nr. 1.
- door de heer M. Van der Poorten

Voorzitter

namens de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken over het ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten
— 280 (1992-1993) — Nr. 6.

- door de heer R. Swinnen namens de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-IV
— 292 (1992-1993) — Nr. 3.

MOTIE BETREFFENDE EEN BELANGENCONFLICT

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende motie betreffende een belangenconflict werd ingediend :

- Motie van 18 maart 1993 van de Franse Gemeenschapsraad betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het voorstel van decreet van de heren H. Suykerbuyk en E. Van Vaerenbergh c.s. houdende de mogelijkheid voor de gemeenten het woonrecht aan bepaalde voorwaarden te onderwerpen.
Verwezen naar de commissie voor Samenwerking.

MOTIES

Indiening

De voorzitter : De volgende moties werden ingediend :

- Motie van 15 februari 1993 van de gemeenteraad van Ronse naar aanleiding van de ambtshalve terugname van het in 1990 door het ministerie betaalde voorschot

aanvullende personenbelasting als compensatie van de late inkohiering 1990 en vorige jaren. Deze motie ligt ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering.

- Motie van 23 februari 1993 van de gemeenteraad van Overijse naar aanleiding van de ambtshalve terugname van het in 1990 door het ministerie betaalde voorschot aanvullende personenbelasting als compensatie van de late inkohiering 1990 en vorige jaren. Deze motie ligt ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering.
- Motie van 11 maart 1993 van de gemeenteraad van Tervuren naar aanleiding van de ambtshalve terugname van het in 1990 door het ministerie betaalde voorschot aanvullende personenbelasting als compensatie van de late inkohiering 1990 en vorige jaren.
Verwezen naar het bureau. Suggestie : ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering.
- Motie van 16 maart 1993 van de werkgroep Kameleon betreffende de leefbaarheid van Overleie (Kortrijk). Deze motie ligt ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Arrest nr. 22/93 van 11 maart 1993 (rolnummer 361) ;
- Arrest nr. 23/93 van 11 maart 1993 (rolnummer 375) ;

- Arrest nr. 26/93 van 25 maart 1993 (rolnummers 527 en 529).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en tot gedeeltelijke vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Rolnummers 523 en 525 ;
- Rolnummer 531 ;
- Rolnummer 532 ;
- Rolnummer 533 ;
- Rolnummer 535.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 74)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren L. Barbé, X. Buisseret, P. Chevalier, A. De Boeck, J. De Mol, M. Didden, J. Eeman, mevrouw A. Leysen, de heren M. Maertens, H. Marsoul, L. Martens, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren M. Olivier, J. Peeters, D. Ramoudt, A. Schellens, J. Spinnewyn, L. Standaert, H. Suykerbuyk, J. Tavernier, B. Vandendriessche, F. Van den Eynde, H. Van Dienderen, J. Van Looy, L. Van Nieuwenhuisen, E. Van Vaerenbergh, F. Vermeiren, W. Verreycken, F. Wymeersch.

ONTWERP VAN DECREET tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning — 154 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning .

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vautmans heeft het woord.

De heer V. Vautmans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik vraag het woord bij ordemotie. Wij beginnen vandaag met de bespreking van het ontwerp van decreet tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning. Ik maak er mijn collega's attent op dat het huidige ontwerp van decreet niet langer vergelijkbaar is met het ingediende ontwerp van decreet. Los van het ontbreken van een geactualiseerd advies van de Raad van State ben ik toch van oordeel dat het nu voorliggende ontwerp van decreet geen goed decreet is. Na jarenlang aanslepen werd het nu op een drafje besproken, geamendeerd en in de bevoegde commissie goedgekeurd.

Reeds tijdens de besprekingen in de commissie heb ik gepleit om in de commissie, en zonder de besluitvorming te willen vertragen, tenminste de leden van de ronde-tafelconferentie uit te nodigen.

Ik heb dit zeker niet voorgesteld om ons als decreetgever buitenspel te zetten. Integendeel, ik heb dit voorstel tot het houden van een hoorzitting in de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad gedaan precies omwille van onze verantwoordelijkheid als decreetgever.

Toen het ontwerp door de Executieve op 31 juli 1990 werd goedgekeurd, steunde de bevoegde minister zich op een consensus, die er trouwens nooit is geweest, in die ronde-tafelconferentie.

Jaren later spreken we niet meer over dezelfde teksten, dezelfde conjunc-

tuur en dezelfde omstandigheden. Het is dan ook logisch dat de deelnemers aan de ronde-tafelconferentie opnieuw worden gehoord. De uiteindelijke beslissing hoort uiteraard bij de Raad te liggen. Wij hebben de plicht om ons door specialisten en door de betrokken sectoren zoveel mogelijk te laten voorlichten en te adviseren om de gevolgen van dit decreet juist te kunnen inschatten.

Het is precies in die optiek van onze responsabilisering dat ik ervoor pleit om dit ontwerp van decreet opnieuw naar de commissie te sturen. Ik doe daarom, bij ordemotie, een oproep om dit ontwerp van decreet naar de bevoegde commissie terug te sturen om ons, als decreetgever, in staat te stellen in de commissie een hoorzitting te organiseren.

Ik ben het ermee eens dat dit niet tot een verregaande vertraging van de besluitvorming moet leiden. Wanneer ik echter vaststel dat zowel voor- als tegenstanders belangrijke argumenten naar voren brengen om het voorliggend ontwerp van decreet te wijzigen, dan moeten wij als decreetgever toch nog de mogelijkheid hebben om ons nog eens grondig over dit decretaal initiatief te bezinnen.

Trouwens, als een ontwerp van decreet jaren geleden werd ingediend, kan men nu nog moeilijk over vertragingen spreken.

Daarom vraag ik in toepassing van artikel 36 van het reglement de verwijzing naar de bevoegde commissie met daarbij het engagement om in deze commissie een hoorzitting te organiseren en uiterlijk over drie weken te besluiten. Ik denk dat deze verbintenis ons in staat zal stellen het ontwerp van decreet te verfijnen zonder het opnieuw op de lange baan te schuiven.

De voorzitter : U hebt het voorstel van collega Vautmans gehoord. Hij vraagt dus dat het ontwerp van decreet opnieuw naar de bevoegde commissie zou worden gestuurd. Die commissie zou ter zake een hoorzitting kunnen organiseren.

Over een dergelijk verzoek dienen wij te stemmen bij zitten en opstaan.

Vraagt nog iemand het woord over het voorstel van de heer Vautmans ?

De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik meen dat wij bezwaarlijk kunnen ingaan op het voorstel van de heer Vautmans, dat hij waarschijnlijk ook reeds in de commissie heeft geformuleerd.

Ik ben ermee akkoord dat daar waar nodig, advies wordt ingewonnen en overleg gepleegd ; maar uiteindelijk blijft er de politieke besluitvorming.

Bovendien is het mijn overtuiging dat er geen nieuwe elementen zijn om opnieuw hoorzittingen te moeten houden. Ik meen dat bij de opbouw van het decreet in de grootst mogelijke mate een consensus werd bereikt en wij nu in staat zijn tot politieke besluitvorming te komen. Dat is dan ook de reden waarom ik in naam van de Vlaamse regering geen voorstander ben van terugzending naar de commissie. Het is echter de Vlaamse Raad die hierover zal oordelen.

Ik meen trouwens dat nog amendementen werden ingediend na goedkeuring van de tekst van het ontwerp van decreet in de bevoegde commissie. Wanneer men het om die reden nodig zou oordelen het ontwerp opnieuw in commissie te bespreken, heb ik daartegen geen enkel bezwaar, tenminste wanneer het de uitdrukkelijke bedoeling is uiteindelijk met een afgeronde tekst naar de plenaire vergadering te komen.

Dat is het precieze onderscheid dat ik wil maken ; voor het overige gedraag ik mij naar de beslissing van de Raad.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik ben het eens met de minister-president.

De voorzitter : Mijnheer de minister-president, mag ik u vragen aan welk voorstel u de voorkeur geeft ?

Minister-president L. Van den Brande : Wanneer het ontwerp van decreet opnieuw naar de commissie wordt verwezen, kan dit volgens mij alleen met het doel om de voorliggende amendementen, ingediend na goedkeuring van de tekst in de commissie, in commissie te bespreken. Alleen om die reden kan ik mij akkoord verklaren met terugzending naar de commissie, maar niet om in te gaan op de vraag van de heer Vautmans om opnieuw hoorzittingen te houden.

De voorzitter : De heer Vautmans heeft het woord.

De heer V. Vautmans : Mijnheer de voorzitter, in secundaire orde had ik ook een vraag omwille van deze bijkomende reden het ontwerp opnieuw naar de commissie te verzenden. Toch wil ik de stemming vragen over de ordemotie waarin duidelijk het engagement wordt aangegaan om hoorzittingen te houden in commissie.

De voorzitter : Mijnheer Vautmans, wanneer ik het goed heb begrepen doorkruist uw voorstel dat van de minister-president . U vraagt terugzending naar de commissie ook om hoorzittingen te organiseren. Ik heb de indruk dat de minister-president op dit voorstel niet wenst in te gaan.

Ik stel voor over het voorstel van de heer Vautmans voor terugzending naar commissie een stemming te houden bij zitten en opstaan.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, wij stellen voor het ontwerp opnieuw naar de commissie te verzenden, waar het dan volgens de wijsheid van de commissie en volgens de meerderheid die erover beslist kan worden behandeld.

De voorzitter : De heer Vermassen heeft het woord.

De heer G. Vermassen : Mijnheer de voorzitter, ik ga akkoord met de ver-

wijzing naar de commissie, ten minste indien de werkzaamheden van de commissie worden beperkt tot het behandelen van de amendementen.

De voorzitter : Dames en heren, wij stemmen nu bij zitten en opstaan over het voorstel van de heer Vautmans.

De leden die het voorstel wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel is verworpen.

Dames en heren, wij stemmen nu bij zitten en opstaan over het voorstel van minister-president Van den Brande, bijgetreden door de heer Van Grembergen.

De leden die het voorstel wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel is aangenomen.

Ik verwijs het ontwerp van decreet tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning naar de commissie. De bespreking in plenaire vergadering wordt opgeschort.

De heer J. Geysels : Ik wil misverstanden hierover vermijden. Dit betreft dus ook alle amendementen die werden ingediend na de goedkeuring van het verslag ?

Minister-president L. Van den Brande : Inderdaad. Uiteraard kan dit ontwerp nog worden geamendeerd in de plenaire vergadering. Omwille van het vérstrekkende karakter van sommige voorstellen én omwille van de samenhang en de goede behandeling in plenaire vergadering, leek het mij wenselijk dit voorstel terug naar de commissie te verzenden. Daarbij moet uiteraard niet de hele discussie opnieuw worden gevoerd.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, ik vraag het woord voor de regeling van onze werkzaamheden.

De voorzitter : Mijnheer Van den Eynde, het bureau van de Raad vergadert om tien uur.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, wat ik wil bespreken heeft niet direct te maken met de regeling der werkzaamheden waarover het bureau zich zal moeten buigen, in het licht van de recente politieke ontwikkelingen. Dat het bureau zou vergaderen, was mij trouwens bekend.

Mijnheer de voorzitter, ik heb een verzoek tot actuele interpellatie ingediend, met betrekking tot de overtreding van de taalwetten door bepaalde scholen uit het Gentse. Een overtreding van de taalwet is een belangrijke zaak, zeker als zij een voortdurend karakter heeft. Ik begrijp dat u de regeling der werkzaamheden niet hals over kop kan wijzigen. Kan u echter verantwoorden dat een toestand van onwettelijkheid blijft voortduren ?

De voorzitter : Ik wil u daarover graag verantwoording geven. U kan mij daarvoor komen vinden in mijn bureau of dit eventueel in de wandelgangen met mij bespreken.

De heer F. Van den Eynde : Daar ga ik graag op in.

ONTWERP VAN DECREET houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten — 280 (1992/4993) — Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende rege-

Voorzitter

ling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van der Poorten, verslaggever, heeft het woord.

De heer M. Van der Poorten, verslaggever (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik breng u namens de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en **Ambtenarenzaken** verslag uit over de bespreking van het ontwerp van decreet houdende de regeling voor het Vlaams Gewest van het administratief toezicht op de gemeenten. Het regeerakkoord voorzagt precies in bijzondere aandacht voor de onderlinge relaties tussen de diverse bestuursniveaus. Het is de bijzondere verdienste van de minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden dat de hervorming van het administratief toezicht hoog op de agenda werd geplaatst en dat er hieromtrent snel een initiatief werd ontwikkeld.

Met het ontwerp dat aan de orde is, wordt de rol van de gemeenten erkend als partners in een gezamenlijk overheidsbeleid door een doelbewuste stap te zetten naar een verregaande vereenvoudiging en harmonisatie van het toezicht, gekoppeld aan een daadwerkelijke responsabilisering van de besturen. In zoverre kadert dit ontwerp in de uitvoering van het regeerakkoord.

Dit decreet heeft tot doel het toezicht op de wettelijkheid van de bestuurs-handelingen van de gemeentelijke overheden te organiseren en sommige belangrijke **gemeenteraadsbesluiten** aan de goedkeuring van de hogere overheid te onderwerpen en deze ook te toetsen aan het algemeen belang. Het decreet zal straks ook de autonomie van de gemeenten versterken door aan de controle van het algemeen belang een beperkende definitie te geven. De toezichthoudende overheid wordt enkel bevoegd om in te grijpen wanneer de gemeente

een hoger openbaar belang schaaft. De toezichthoudende overheid kan dan enkel optreden wanneer het lokaal bestuur een beslissing neemt die strijdig zou zijn met de beginselen van behoorlijk en goed bestuur.

Het administratief toezicht beoogt in hoofdzaak het waarborgen van de wettelijkheid van de bestuursdaden, het behoud van het wettelijk verplicht gestelde evenwicht van de financiën, het uitbouwen van functioneel en financieel verantwoorde personeelsformaties, het voldoen aan de vereisten van een behoorlijk en goed bestuur en de conformiteit met het algemeen beleid of met de belangen van de overheid. Anderzijds wordt beoogd op het gemeentelijk bestuursniveau snel rechtszekerheid te bekomen omtrent de getroffen besluiten, mits wordt gewaarborgd dat deze besluiten op een redelijke wijze worden getoetst aan de wettelijkheid en de conformiteit met het algemeen belang en dat eventuele bezwaren op een dergelijke manier en binnen een kort tijdsbestek worden onderzocht.

In zijn inleiding wees de minister op een aantal belangrijke aspecten. Ten eerste wou men de doorzichtigheid en duidelijkheid dienen door zoveel mogelijk eenvoud en doorzichtigheid in en van de de procedures na te streven. Zo worden volkomen gelijke procedures ingevoerd voor alle gemeenten van het Vlaams Gewest. Het onderscheid van gemeenten op basis van hun inwonersaantal of van de klassen waarbij zij werden ingedeeld, wordt hiermee opgeheven.

Een tweede belangrijk aspect is dat het optreden van de toezichthoudende overheid wordt gekoppeld aan beperkte en vrij eenvormige termijnen. Het verstrijken van de termijn waarbinnen de hogere overheid haar besluit dient te treffen en naar de gemeenteverheid dient te versturen, heeft de uitvoerbaarheid van het getroffen besluit tot gevolg. De opgelegde termijnen zijn bovendien in geen enkel geval verlengbaar.

Het derde belangrijke aspect is dat het aantal materies dat aan het bijzondere goedkeuringstoezicht onderworpen blijft, wordt beperkt tot die

aangelegenheden die van doorslaggevend belang zijn voor het gemeentelijk bestuur en in het bijzonder voor hun weerslag op de financiën. Het gaat hierbij om de begrotingen, rekeningen en schuldherschikkingen, om de personeelsformaties en om de oprichting van gemeentebedrijven van industriële en commerciële aard. Dit bijzonder toezicht wordt uitgeoefend binnen een niet verlengbare termijn van 50 dagen.

Een vierde belangrijk aspect betreft het verplicht doorzenden van dossiers naar de hogere overheid. Dit wordt beperkt tot enkele besluiten met belangrijke juridische en financiële gevolgen. Zo wordt een omvangrijke en vaak nutteloze papierstroom naar het provinciaal bestuursniveau vermeden. Het overgrote deel van de bestuurshandelingen zal zo zonder verdere formaliteiten uitvoerbaar worden na verloop van 30 dagen, behalve wanneer de toezichthoudende overheid ze opvraagt of er bijkomende inlichtingen over wil inwinnen. Er dient enkel een lijst met een beknopte omschrijving van de geregelde aangelegenheden naar de gouverneur te worden gestuurd. Deze lijst dient tevens in het gemeentehuis te worden neergelegd, zodat iedereen er op elk moment kennis van kan nemen.

Ten vijfde, in de regel wordt het administratief toezicht uitgeoefend door de provinciale overheid, waartegen zowel voor het bijzonder als voor het algemeen toezicht bij de regering in beroep kan worden gegaan.

Ten zesde, belangrijk voor de rechtszekerheid is het in onderhavig ontwerp bepaalde tijdstip vanaf wanneer de termijnen beginnen te lopen. Zo vormt de dag van het versturen van de besluiten het einde van de termijn. Daarbij is de datum van de poststempel doorslaggevend en niet langer de dag waarop het besluit bij de geadresseerde toekomt.

Dit ontwerp bevat vergeleken met de regeling van 7 juni 1989 een aantal specifieke vernieuwingen.

Ten eerste, enkel op de besluiten met betrekking tot de personeelsformatie

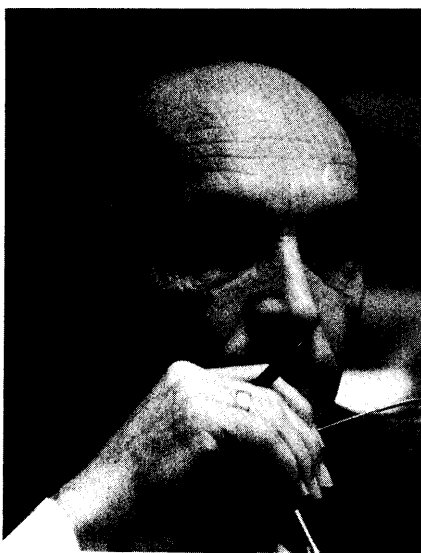
Van der Poorten

is het goedkeuringstoezicht, waarvoor de termijn op een **niet-verlengbare** termijn van 50 dagen wordt teruggebracht, van toepassing. Op de besluiten inzake het administratief en geldelijk statuut van het personeel is dat het algemeen administratief toezicht.

Ten tweede, elke begroting moet binnen een termijn van 100 dagen door de hogere overheid worden goedgekeurd. Hierdoor zouden de gemeenten van bij het begin van het jaar over een uitvoerbare begroting moeten kunnen beschikken. De termijn voor de goedkeuring van de begrotingswijzigingen wordt beperkt tot 50 dagen.

Voor de vaststelling van de rekeningen wordt in een termijn van 300 dagen voorzien, zodat de gemeenten de waarborg hebben dat zij over de definitieve rekening beschikken bij de opmaak van de volgende begroting.

De ontvanger, die een persoonlijke aansprakelijkheid draagt, kan voortaan in beroep gaan tegen de beslui-

Senator E. Pinoie (SP), ondervoorzitter van de Raad, voerde het woord bij de algemene bespreking over het decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten

ten van de provinciale overheid in verband met de gemeenterekening ingeval betwisting omtrent de ten uitvoerbaarverklaring van zijn gemeentebestuur van een mandaat tot betaling.

Nieuw is eveneens dat de goedkeuring van de rekening voortaan wordt toevertrouwd aan de gouverneur, wat trouwens door diverse commissieleden omwille van een eenvormigheid met andere procedureregels op de helling werd geplaatst, maar uiteindelijk als principe en regel werd aanvaard gelet op het feit dat de bestendige deputatie als toezichthoudende overheid niet langer een uitspraak kan doen over een aangelegenheid waarover zij eventueel ook als administratief rechtscollege uitspraak zal moeten doen.

De begrotingen van gemeenten die verplichtingen ten opzichte van het Vlaams Financieringsfonds, moeten nog steeds door de regering worden goedgekeurd, na advies van de bestendige deputatie. De regering beschikt daarvoor over een termijn van 100 dagen, terwijl de deputatie binnen de 50 dagen advies moet uitbrengen.

Ook op de gemeenteraadsbesluiten waarbij de financiële lasten van opgenomen leningen worden herschikt, blijft wegens hun belang voor de verdere evolutie van de gemeentelijke financiën, het bijzonder administratief toezicht uitgeoefend door de regering van toepassing.

Het ontwerp voorziet verder in een bijzondere procedure om concrete betwistingen bij de uitvoering van betalingen te beslechten.

Een derde belangrijk aspect situeert zich op het vlak van het algemeen administratief toezicht waarvoor volgens het ontwerpdecreet eenvormige procedures voor alle gemeenten zonder onderscheid gelden.

De vastgestelde procedure houdt in dat de besluiten in eerste aanleg door de provinciegouverneur kunnen worden geschorst, waarna zij door de gemeente-overheid ofwel worden ingetrokken, ofwel via een gemotiveerd

besluit worden gerechtvaardigd. Het vernietigingstoezicht wordt nog uitsluitend door de regering uitgeoefend.

De voorheen verplichte overzending van besluiten naar de toezichthoudende overheid wordt strikt beperkt tot enkele materies met belangrijke juridische en financiële gevolgen. Het gaat hier om de gemeenteraadsbesluiten betreffende de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling van het statutair personeel, de belastingen en retributies, de overheidsopdrachten met een waarde hoger dan 10 miljoen frank, de verwervingen en vervreemdingen van onroerende goederen met een waarde hoger dan 10 miljoen frank en de uitgaven die door dwingende en onvoorziene omstandigheden vereist zijn en die bij een eerstvolgende begrotingswijziging dienen te worden geregulariseerd.

Ingevolge een schorsing door de gouverneur kan de gemeenteoverheid het geschorst besluit intrekken of op een gemotiveerde wijze rechtvaardigen binnen de 100 dagen.

In een dergelijk geval van vernietiging beschikt de regering vervolgens over een termijn van 50 dagen om het besluit te vernietigen.

Binnen ditzelfde kader van het algemeen administratief toezicht dienen niet langer de meeste gemeenteraadsbesluiten verplicht overgezonden te worden naar het provinciaal gouvernement. Een eenvormige regeling voorziet in de overzending van een lijst met een beknopte beschrijving naar de gouverneur en in het gelijktijdig neerleggen van diezelfde lijst ter kennisneming op het gemeentehuis. Dergelijke gemeenteraadsbesluiten zijn niet meer vatbaar voor schorsing of vernietiging na verloop van 30 dagen, tenzij zij door de toezichthoudende overheid worden opgevraagd, welke opvraging de termijn stuit. In geval van opvraging beschikt de toezichthoudende overheid over een termijn van 30 dagen vanaf de ontvangst van het dossier om het besluit eventueel te schorsen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de

Van der Poorten

minister, waarde collega's, bij de algemene bespreking kwam de commissie tot het besluit dat het ontwerp een redelijk evenwicht nastreeft tussen de gemeentelijke autonomie en het optreden van de toezichhoudende overheid bij de goedkeuring van sommige handelingen van de gemeenteraden en tevens de naleving van de wet en de vrijwaring van het algemeen belang beoogt.

Het invoeren van volkomen gelijke procedures voor alle gemeenten en het koppelen van het optreden van de toezichhoudende overheid aan beperkte en eenvormige termijnen is een grote verdienste van dit ontwerp-decreet.

De vereenvoudiging van het administratief toezicht, de vermindering van de papierstroom naar de hogere overheid, het wegvallen van het onderscheid tussen de gemeenten en het definiëren van eenvormige termijnen werden algemeen als positief ervaren.

Nochtans werd de voorgestelde termijn van 300 dagen voor de goedkeuring van de rekeningen, volgens meerdere leden, niet verenigbaar geacht met het streven om over een definitieve rekening te beschikken bij de opmaak van de volgende begroting.

Meerdere commissieleden vroegen zich ook af waarom de personeelsformaties door de regering moeten worden goedgekeurd en zagen hierin een toenemende tendens tot centralisatie. Voor de schuldherschikkingen is de goedkeuring vereist van de regering. Dit principe deed bij meerdere leden vragen rijzen, gezien een dergelijke schuldherschikking deel uitmaakt van het meerjarig beleidsplan dat bij de begroting moet worden gevoegd.

De minister is evenwel van mening dat het goedkeuringstoezicht door de regering ten volle verantwoord is gezien de belangrijke en blijvende weerslag die personeelsformaties en schuldherschikkingen kunnen hebben op de financiële toestand van de

gemeenten. Het goedkeuringstoezicht heeft betrekking op de beslissing tot schuldherschikking zelf en niet op de effecten van deze beslissing op het meerjarig financieel beleidsplan.

Verschillende collega's vroegen zich af waarom de goedkeuring van de rekeningen voortaan bij de gouverneur berust in plaats van bij de bestendige deputatie. In zijn argumentatie verwees de minister naar de beroepsmogelijkheden van de ontvanger. Deze redenering kon gedeeltelijk worden gevolgd maar was even zeer aanleiding tot een reeks van bedenkingen.

Van diverse zijden werd opgemerkt dat het zeer frustrerend kan zijn geen antwoord te ontvangen van de hogere overheid als tegen een beslissing klacht werd neergelegd. De minister heeft zich bereid verklaard hieromtrent verduidelijkingen te verschaffen in een omzendbrief.

Meerdere leden meenden een zekere tendens tot centralisatie in dit decreet te herkennen, onder meer omdat de vernietiging voor alle gemeenten wordt uitgesproken. De minister wees er in zijn weerlegging op dat dit decreet precies een decentralisatie en een grotere verantwoordelijkheid van de gemeenten nastreeft.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, tot slot wil ik u een korte beschouwing geven bij de artikelsgewijze bespreking. Deze bespreking gaf aanleiding tot het indienen van tal van amendementen. Door de heren Pierco en Van houtte werden bij meerdere artikelen amendementen ingediend die ertoe strekken om op verschillende plaatsen de regering te vervangen door de provinciegouverneur als de instantie naar dewelke gemeenteraadsbesluiten ter goedkeuring moeten worden overgezonden. Daardoor zouden de gemeenten nog over een mogelijkheid beschikken om beroep aan te tekenen bij een hogere overheid. Wanneer bepaalde besluiten onmiddellijk door de regering moeten worden beoordeeld, valt deze beroepsmogelijkheid bij een hogere overheid weg. Het amendement dienaangaande bij artikel 5 werd niet door de commissie aangenomen. Ge-

lij kaardige amendementen bij andere artikelen werden na een uitleg van de minister ingetrokken.

Door de heren Hancké, Pinoie en Vanlerberghe werden amendementen ingediend bij de artikelen 6, 10, 13, 14, 16, 17, 18, 20, 22, 23, 26, 27, 30 en 31. De meeste hiervan hadden betrekking op de precisering van het begin van de termijn binnen dewelke de regering zich dient uit te spreken over de overgezonden gemeenteraadsbesluiten.

Deze amendementen werden na bespreking door de indieners ingetrokken. Door dezelfde leden werden tevens amendementen ingediend tot verkorting van de termijn van 300 tot 100 dagen binnen dewelke de gouverneur zich dient uit te spreken over de rekeningen. Deze amendementen werden door de commissie niet aangenomen.

Een amendement van de heren Pierco en Van houtte bij artikel 12 ertoe strekkende de termijn voor de goedkeuring van begrotingswijzigingen terug te brengen tot 30 dagen, werd in de commissie eveneens niet aangenomen.

De amendementen ingediend door de heer Tavernier bij de artikelen 4, 5, 22 en 29 betreffende het beantwoorden van klachten, de weddeschalen, de personeelsformatie in bijzondere statuten en schuldherschikkingen werden evenmin door de commissie aangenomen.

Door collega Van Vaerenbergh werden amendementen ingediend bij de artikelen 4, 5, 6 en 7. Na bespreking van deze artikelen en nadere uitleg vanwege de minister, werden deze amendementen ingetrokken.

Het amendement van de heren Demuyt, Tant, Vankeisbilck, Pierco, Van houtte en mezelf tot aanvulling van de tweede alinea van artikel 8, werd door de commissie aangenomen. De bedoeling van de indieners was om de gemeenten die een deficitaire begroting indienen in eerste instantie de kans te geven zelf maatregelen te nemen om aan die situatie te verhelpen.

Van der Poorten

Een amendement van de heren Tant, Pede, Pierco en Van houtte bij artikel 9, ertoe strekkende de beroepsmogelijkheid van de provinciegouverneur te beperken tot die op verzoek van de Executieve, werd door de commissie aangenomen, evenals het amendement van de heer Van houtte bij artikel 28.

Ten slotte werd eveneens het amendement van de heer Vankeirsbilck tot verduidelijking van artikel 18 aangaande het mogelijke beroep van de gemeente-ontvanger aangenomen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, graag wil ik de diensten van de Vlaamse Raad en de medewerkers van de minister danken voor hun deskundige bijstand.

Vanzelfsprekend dank ik ook de minister om dit spoedig genomen en gedegen initiatief dat voorheen, jammer genoeg, al te lang aansleepte niettegenstaande het meermaals was opgenomen in de opeenvolgende regeringsverklaringen.

Meteen dient echter toegegeven dat het toezicht geen eenvoudige materie is en dat het uiteindelijk resultaat ongetwijfeld tot stand is gekomen na een rijpingsproces naar aanleiding van de talrijke discussies die hieromtrent eerder op verschillende niveaus werden gevoerd.

Tot slot ook een woord van dank tot de collega's van de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden, die het ontwerp zeer positief hebben weten te waarderen. Zij hebben vanuit hun reële bekommernis voor een gedegen toezicht, maar ook voor een verder doorgedreven **reponsabilisering** van de lokale besturen, een inbreng gedaan die tot een ernstige en **verrij**kende bespreking heeft geleid.

De commissie — al een smalend de commissie van de burgemeesters van de kleine gemeenten geheten — heeft met inbreng van haar leden, waarvan de meesten op lokaal vlak ervaring hebben opgebouwd, zij het niet altijd via een uitvoerend mandaat, blijk gegeven van een grote en reële bekommernis om de rol en het

behoorlijk bestuur van gemeente. Vanuit hun praktische ervaringen werden concrete aandachtspunten opgeworpen die toelieten de toepasbaarheid van het ontwerp-decreet aan concrete situaties te toetsen.

Het geamendeerd ontwerp van decreet werd dan ook met 8 stemmen en 3 onthoudingen aangenomen.

De voorzitter : De heer Pierco heeft het woord.

De heer L. Pierco (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, eerst en vooral wil ik de verslaggever, de heer Van der Poorten, danken voor de correcte weergave van de discussie in de commissie. Gelet op de hoeveelheid amendementen, was de discussie vaak geanimeerd, wat het werk van de verslaggever zeker niet heeft vergemakkelijkt. Zoals de heer Van der Poorten dank ik ook de minister en zijn medewerkers voor de vlotte samenwerking. Zijn de gemeenten binnen de staatsstructuur autonome besturen, dan vindt deze gemeentelijke autonomie haar correlatief in het administratief toezicht. Dit toezicht kan men omschrijven als het geheel van bevoegdheden waarover de hogere overheid krachtens de wet of het decreet beschikt, om te verhinderen dat de gemeenten handelingen verrichten die in strijd zouden zijn met de wet of het algemeen belang. In principe doet deze bestuurlijke controle dus geen afbreuk aan het principiële zelfbeschikkingsrecht van de gemeente. De hogere overheid kan immers niet in de plaats treden van het gemeentelijk orgaan door zelf beslissingen te nemen, of door beslissingen eigenmachtig te wijzigen. Dat het administratief toezicht op de gemeenten tot op heden geen voorbeeld is van eenvoud, van doorzichtigheid, van gelijke behandeling, hoeft geen betoog. Vandaar dat sinds lang wordt gepleit, onder meer door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, voor versoepeling en vereenvoudiging. Concreet gaat het hier om het eenvormig maken van de procedures en termijnen. In deze context betekent versoepeling minder goedkeuringstoezicht op bijkomende zaken en grondig goedkeu-

ringstoezicht op de hoofdlijnen. Vereenvoudiging betekent eenvormige termijnen, gelijke behandeling van alle gemeenten, onafgezien van hun belangrijkheid en uniforme procedures. Dit veronderstelt dat voor alle gemeenten het toezicht in eerste aanleg gebeurt op provinciaal niveau en het beroep wordt uitgeoefend door de regering.

Het huidig ontwerp komt in grote mate tegemoet aan deze voorwaarden op één belangrijke uitzondering na, maar daar kom ik zo dadelijk nog op terug.

De VLD gaat akkoord met de belangrijkste doelstellingen van dit ontwerp van decreet op het administratief toezicht, namelijk met de controle op de wettigheid van de bestuursdaden, met het behoud van het ondertussen wettelijk verplicht gesteld financieel evenwicht, zowel op korte, middellange als op lange termijn, met de uitbouw van financieel en functioneel verantwoorde personeelsformaties en het voldoen aan enkele duidelijk omschreven beginselen van behoorlijk bestuur. Wij hebben het wel moeilijker met de conformiteit, met het algemeen beleid of met de belangen van de overheid, zoals die worden geformuleerd in paragraaf 5 van artikel 30 van het ontwerpdecreet. Toch bevat het ontwerp een belangrijk aantal nieuwigheden waarmee de VLD, zoals reeds gezegd, akkoord kan gaan. Ik citeer de belangrijkste : de invoering van volkomen gelijke procedures voor alle gemeenten van het Vlaamse Gewest, de invoering van beperkte éénvormige en vooral niet-verlengbare termijnen, het optrekken tot een éénvormig bedrag van 10 miljoen frank voor **overheidsopdrachten** en onroerende verrichtingen vallend onder het algemeen toezicht, de vermindering van de papierstroom naar de hogere overheid, door het beperken van het algemeen toezicht tot een opsomming van de genomen beslissingen, het verhogen van de rechtszekerheid, enzovoort.

Wij kunnen echter helemaal niet akkoord gaan met de afwijking, wat de toezichtsprocedure in twee stappen betreft, op personeelsformaties, schuldherschikkingen en de oprich-

Pierco

ting van gemeentebedrijven. Hier wordt namelijk afgeweken van het voor de rest algemeen aanvaarde principe, dat het toezicht in eerste aanleg moet gebeuren op provinciaal niveau en dat het beroep wordt uitgeoefend door de regering.

Door in deze drie gevallen het toezicht in eerste aanleg aan de regering toe te kennen, ontnemt men de gemeenten de mogelijkheid op beroep. Het geval van de gemeenten die verplichtingen hebben tegenover het Vlaams Financieringsfonds laat ik even buiten beschouwing, omdat hun aantal beperkt is en deze problematiek vooral de grootsteden aanbelangt.

De motivatie voor dit hoger beroep moet volgens de memorie van toelichting gezocht worden bij het feit, dat het hier gaat om **gemeenteraads**-besluiten met een bijzonder belangrijke invloed op de gemeentelijke financiën, ook in de tijd.

Het ontbreken van een beroepsmogelijkheid druist evenwel regelrecht in tegen het principe van een **beroepsrecht** zoals onder andere gesteld in het memorandum van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten.

Voor de gemeenten blijft dan nog enkel de procedure bij de Raad van Staat over, maar die duurt dan veel langer en is inhoudelijk veel beperkter, want de Raad van State kan enkel de wetmatigheid van de bestreden beslissing toetsen.

Specifiek voor wat de personeelsformatie betreft, is er nog een ander argument : de personeelsformatie, de aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden en de bezoldigingsvoorwaarden zijn drie elementen die in de praktijk onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Het optreden van twee verschillende toezichthoudende overheden in deze materie kan zeer gemakkelijk tot problemen aanleiding geven. Ik verwijs enerzijds naar het goedkeuringstoezicht van de regering in de personeelsformatie en anderzijds naar het algemeen toe-

zicht door de gouverneur op de aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden. Deze laatste besluiten moeten dan toch nog ter kennisgeving aan de regering worden bezorgd en kunnen door haar nog worden vernietigd. Dit is, zacht uitgedrukt, een verwarrende situatie die in feite op geen enkel vlak het toezicht vermindert vergeleken bij de huidige situatie. Ze werkt eerder de centralisering in de hand.

Het argument dat het hier gaat om een beslissing die een gemeente voor lange tijd bindt, houdt evenmin steek. Door het steeds meer doorschuiven van opdrachten van de gemeenschap en het gewest naar het lokaal niveau — bijvoorbeeld inzake de milieuproblematiek maar ook in de jeugd-, cultuur-, sport- en andere sectoren — moeten de gemeenten hun personeelsformatie geregeld aanpassen.

Een personeelsformatie is bovendien een maximumbezetting, die in geval van financiële problemen zonder moeite kan worden afgeslankt, vermits zij niet noodzakelijk volledig moet worden opgevuld.

De VLD staat trouwens niet alleen met deze idee om uniform en in alle gevallen een tweetrapstoezicht te organiseren. Sommige collega's van de meerderheidspartijen nemen eveneens een positieve houding aan ten overstaan van deze eenvormige procedure. Daarom hebben wij opnieuw een aantal amendementen ingediend bij de artikelen waarin wordt afgeweken van de tweetrapsprocedure. Wij hopen dat deze amendementen worden goedgekeurd door allen die onze visie delen.

Tot slot wil ik een tweede fundamenteel probleem in dit ontwerp van decreet aanhalen, namelijk het begrip algemeen belang, zoals omschreven in artikel 30 paragraaf 5, ik citeer : Voor toepassing van dit artikel gelden als strijdig met het algemeen belang, de besluiten die strijdig zijn met de beginselen van een behoorlijk en goed bestuur of die strijdig zijn met het algemeen beleid en/of met de belangen van de hogere overheid. Einde citaat.

Het is onaanvaardbaar dat er op deze

wijze een onbeperkt **opportunitestoezicht** wordt ingevoerd, omdat dit verder reikt dan wat artikel 108 **sexies** van de Grondwet bedoelt met schaden van het algemeen belang.

Het is niet wenselijk het algemeen beleid of de belangen van de hogere overheden gelijk te stellen met het algemeen belang.

De memorie van toelichting bepaalt dat de gemeenten moeten worden erkend als partners in een gezamenlijk overheidsbeleid. Dit veronderstelt dat het belang van de hogere overheid eveneens in strijd kan zijn met het algemeen belang. Het is onaanvaardbaar dat het belang van een hogere overheid automatisch als belangrijker wordt beschouwd dan het belang van een lokaal bestuur. Ook de hogere overheid kan immers haar eigen belang laten primeren op het algemeen belang. Bij een dergelijke belangentegenstelling mag de gemeentelijke overheid toch niet altijd aan het kortste eind trekken, omdat de toezichthoudende overheid op grond van het zogenaamde algemeen belang haar belang kan doordrukken. In dergelijke gevallen moet er in het kader van gezamenlijk overheidsbeleid een partnerrelatie zijn in plaats van een toezichtsrelatie.

Bovendien wijs ik erop dat er wel degelijk een onderscheid bestaat tussen een behoorlijk bestuur en een goed bestuur. Een behoorlijk bestuur veronderstelt dat de wetmatigheid wordt nageleefd, terwijl een goed bestuur te maken heeft met de gemaakte keuzes binnen het beleid, die het gevolg zijn van de autonome beslissing van de gemeenten.

Gezien het decreet niet omschrijft wat men bedoelt met beginselen van behoorlijk bestuur en gezien in andere wetten en/of decreten begrippen zoals belangenvermenging of goede zeden evenmin worden omschreven, stelt de VLD in een amendement voor om paragraaf 5 van artikel 30 te schrappen, omdat in deze paragraaf het algemeen belang wordt gelijkgesteld met het belang van de hogere overheid.

Het uiteindelijk stemgedrag van de

Pierco

VLD is afhankelijk van de goedkeuring van deze amendementen, die dit ontwerp van decreet, dat ontegensprekelijk een hele verbetering betekent ten opzichte van de huidige reglementering, nog fundamenteel en in positieve zin kunnen wijzigen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Pinoie heeft het woord.

De heer E. Pinoie (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, ik sluit mij aan bij de woorden van lof die de vorige spreker heeft uitgesproken ten aanzien van de verslaggever. Ik feliciteer hem eveneens voor de volledige en juiste weergave van de besprekingen in de commissie.

De positieve houding van de SP tegenover het onderhavige ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, steunt op twee vaststellingen.

Dit ontwerp van decreet beantwoordt aan de regeringsverklaring en komt aldus overeen met het voorontwerp van decreet van minister Van den Bossche, opgesteld onder de vorige Executieve.

Het administratief toezicht wordt qua procedure versoepeld, vereenvoudigd en verkort. Volgens mij komt het de leden van de Raad toe na te gaan of het decreet beantwoordt aan de doelstellingen van het administratief toezicht zoals ze door de minister in zijn inleiding werden uiteengezet : het waarborgen van de wettelijkheid van de bestuursdaden ; het behoud van het wettelijk verplicht gestelde evenwicht van de financiën ; de uitbouw van functioneel en financieel verantwoorde personeelsformaties ; het voldoen aan de vereisten van een behoorlijk en goed bestuur ; de conformiteit met het algemeen beleid of met de belangen van de overheid.

Over het algemeen worden deze doelstellingen bereikt. Er worden immers gelijke procedures ingevoerd voor alle gemeenten, ongeacht het inwonersaantal ; het optreden van de

toezichhoudende overheid wordt gekoppeld aan beperkte en eenvormige termijnen ; het goedkeuringstoezicht wordt beperkt tot begrotingen, rekeningen, schuldherschikkingen en personeelsformaties ; de gemeenten worden niet langer verplicht alle gemeenteraadsbesluiten op te sturen naar de provincie. Dit geldt alleen nog voor besluiten met belangrijke juridische en financiële gevolgen ; op enkele uitzonderingen na wordt het toezicht op provinciaal niveau gelegd waar alleen nog kan worden geschorst. Beroep daarentegen is alleen mogelijk bij de regering die kan vernietigen ; het tijdstip van wanneer de termijnen beginnen te lopen, wordt duidelijk bepaald.

Toch wil de SP enkele overwegingen maken die niet politiek maar louter technisch zijn. De amendementen die tijdens de commissievergaderingen werden neergelegd, drukten alleen onze zorg uit om het decreet nog meer te verduidelijken en de gemeenten nog meer rechtzekerheid te bieden in verband met de termijnen.

Een aantal artikelen bepalen dat de vooropgestelde termijnen enerzijds ingaan de dag na het inkomen van gemeenteraadsbesluiten of rekeningen bij de voogdijoverheid en anderzijds ingaan de dag na het versturen ervan door de voogdijoverheid. Dit betekent dat de gemeenten bij aanvang niet weten wanneer de besluiten en rekeningen bij de voogdijoverheid binnenkomen of door de voogdijoverheid worden verstuurd. Het was beter geweest indien in de bepalingen werd verwezen naar het ontvangen bij en het versturen door de gemeente. Nu zijn de gemeenten immers verplicht navraag te doen bij de voogdijoverheid om in kennis te worden gesteld van de dag waarop besluiten en rekeningen zijn binnengekomen of verstuurd.

Ik neem akte van het antwoord van de minister die het technisch omschrijven van de dag waarop de termijnen beginnen te lopen door middel van een omzendbrief en uitvoeringsbesluiten kan regelen.

Enkele amendementen hadden betrekking op het verkorten van be-

paalde termijnen, namelijk deze voorzien in de artikelen 14, 16 en 26. We wensten vooral wat betreft artikel 16, de voornemens die door de minister in de memorie van toelichting waren geuit en waren herhaald in zijn inleiding, werkelijk mogelijk te maken. Het is immers essentieel dat op de rekeningen een ernstig toezicht wordt uitgeoefend maar dan binnen een termijn die zodanig is bepaald dat de gemeenten over een definitieve rekening beschikken bij het opmaken van de volgende begroting.

Indien de termijn voor goedkeuring van de rekeningen op honderd dagen werd vastgesteld, zou het beschikken over een definitief goedgekeurde rekening voor de opmaak van de begroting een zekerheid zijn. Daar tegenover dient begrip te worden opgebracht voor de bezorgdheid van de minister, wanneer hij meent dat een rekening grondig moet worden gecontroleerd, daar er belangrijke persoonlijk ke verantwoordelijkheden mee gepaard gaan.

Het antwoord van de minister in het verslag op ons amendement op artikel 31 draagt onze goedkeuring weg. Dit amendement was erop gericht de voogdijoverheid de mogelijkheid te ontnemen om de goedkeuring van een besluit eindeloos te kunnen uitstellen. De minister verklaarde dat de termijn zonder enige dubbelzinnigheid maar één keer kan worden gestuit.

Mijnheer de minister, door het wijzigen van het tweede lid van artikel 8 bleek tijdens de besprekingen in de commissie — u gaf terzake trouwens een duidelijk antwoord — dat het horen van het college van burgemeester en schepenen door de bestendige deputatie moet worden genotuleerd in de verslagen van het college. Aangezien dit niet uitdrukkelijk in het verslag wordt vermeld, dring ik er bij u op aan duidelijke richtlijnen te geven aan de colleges van burgemeester en schepenen, om eventuele misverstanden te voorkomen.

Een gemeenteraadslid moet op grond van zijn inzagerecht kennis hebben van deze verplichting. Zodoende kan dit gemeenteraadslid controleren of

Pinoie

de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad, na het versturen van het besluit door de bestendige deputatie, plaats zal hebben binnen de termijn die in artikel 10 is bepaald. Dit artikel bepaalt dat de gemeenteraad bij de regering beroep kan instellen tegen het besluit van de bestendige deputatie binnen de dertig dagen na het versturen van het besluit naar de gemeenteoverheid.

De SP-fractie zal dit ontwerp goedkeuren, omdat ze ervan overtuigd is dat dit decreet in de praktijk zal bijdragen tot de beoogde doelstellingen, alhoewel duidelijke richtlijnen aan de gemeentebesturen en aan de provinciale overheid noodzakelijk zullen zijn. Mijnheer de minister, de SP-fractie stelt het op prijs en dringt er op aan dat dit decreet na een jaar werking in deze Raad zou worden geëvalueerd.

De voorzitter : De heer Tant heeft het woord.

De heer P. Tant (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, ik feliciteer de verslaggever met zijn mondeling en schriftelijk verslag, en tevens met de opmerkingen die hij daar ten persoonlijke titel op het einde nog aan heeft toegevoegd.

In de opeenvolgende regeringsverklaringen, zowel van de federale regering als van de executieven, is traditioneel een doorgedreven decentralisatie en een overdracht van bevoegdheden naar de gemeenten in het vooruitzicht gesteld. Van die plannen tot reële **bevoegdheids**overdracht is tot hiertoe nog niet zoveel in huis gekomen.

Al draagt het decreet dat nu **voorligt** geen nieuwe bevoegdheden over, het voorziet toch in de versterking van de autonomie van de gemeenten door een versoepeling en vereenvoudiging van het administratieve toezicht, waaruit een toenemend vertrouwen ten aanzien van de lokale besturen blij kt.

De doeleinden die door dit decreet worden nagestreefd, lijken ons dan

ook lofwaardig. Ik vermeld onder meer de gelijke procedures, wat betekent dat alle gemeenten, ongeacht hun inwonersaantal, aan eenzelfde procedure inzake administratief toezicht onderworpen zullen zijn ; de kortere en tot op zekere hoogte ook eenduidige termijnen die voortaan zullen gelden ; de beperking van de materies waarvoor een georganiseerd of een bijzonder toezicht wordt voorzien ; en tenslotte, een beperking van de papierstroom door een vereenvoudiging van de meldingsplicht vanuit de gemeenteraden aan de instanties die met het toezicht zijn belast.

De voormelde principes worden jammer genoeg niet steeds op alle punten consequent volgehouden. Dat is echter, en dat moet ik er eerlijkheidshalve aan toevoegen, ook een gevolg van een aantal praktische overwegingen, namelijk omdat men voor ingewikkelde beslissingen, ik vermeld onder meer de begroting, over voldoende tijd moet kunnen beschikken om deze behoorlijk te bestuderen. Anderzijds, en daar sluit ik mij even aan bij de opmerkingen van collega **Pierco**, wordt ook het tweetrapsstelsel niet consequent volgehouden. Hiermee bedoel ik dat een provinciale instantie in eerste aanleg uitspraak doet in het kader van het administratief toezicht en dat er in beroep, in tweede aanleg, eventueel door de regering uitspraak zou worden gedaan. In een aantal materies zoals onder meer de goedkeuring van de **personeelskaders** is er slechts een enkele instantie die in eerste en laatste aanleg uitspraak doet, namelijk de regering. Ik kom straks op dit probleem nog even terug. Overigens komt de bedreiging van de gemeentelijke autonomie en van de bestuurskracht van onze gemeenten niet alleen van het toezicht zoals het is georganiseerd en straks zal worden georganiseerd. Een naar mijn gevoel veel groter probleem is de neiging van zowel de regering van de deelstaten als van de federale regering om de gemeenten gaandeweg meer en meer te beschouwen en te behandelen als louter uitvoerings- en controleorganen voor het door hogere instanties geconcipeerde beleid. Ik vermeld onder meer de milieuvergunningspoli-

tiek waar de gemeenten een goed deel van het organisatorische en administratieve werk toevertrouwd krijgen. Bovendien worden zij in een niet geringe mate belast met het toezicht, dus eigenlijk functioneren zij als een uitvoeringsorgaan, een verlengstuk van een hogere overheid die in hun plaats het beleid uitstippelt.

Hetzelfde kan worden gezegd over de ruimtelijke ordening en het inspraak- en informatiebeleid, waar men vaak blij k geeft van een fundamenteel wantrouwen ten opzichte van de lokale besturen. Het is mijn innige overtuiging dat men in deze zou moeten uitgaan van het beginsel van de gemeentelijke democratie. Ik bedoel daarmee dat het nuttig is om op een aantal domeinen de gemeenten de kans te geven zelf hun prioriteiten vast te leggen, met de wetenschap dat zij tenslotte toch verantwoording zullen moeten afleggen bij verkiezingen of op bijzondere inspraakogeblikken.

De heer L. Dierickx : Als ik het goed begrepen heb, zit u tegen dit ontwerp stemmen ?

— De heer Vankeirsbilck, treedt als voorzitter op.

De heer P. Tant : Mijnheer Dierickx, het is misschien nuttig deze opmerking in zijn volledige context te plaatsen. Ik heb het hierbij maar zijdelings over dit ontwerp. Ik zeg namelijk dat het, voor de versterking van de gemeentelijke autonomie, niet volstaat het administratief toezicht te versoepelen. Men moet de gemeenten de mogelijkheid geven de eigen **beleids**prioriteiten vast te leggen. Dit wordt hen ten dele bemoeilijkt omdat zij op meer en meer terreinen als een louter uitvoeringsorgaan van hogere overheden moeten optreden. Dit heeft trouwens ook een aantal financiële en organisatorische consequenties die men vaak zonder meer naar de gemeenten doorschuift. Mijnheer de minister, een van mijn welgemeende zorgen is dat door de toevloed aan nieuwe reglementeringen zoals onder meer de Vlarem-reglementering, de echte beleidsverantwoordelijken nog nauwelijks in staat zijn om deze zelf te kennen. Zij kunnen niet anders

Tant

dan zich laten drijven op de adviezen die zij van technici krijgen, zonder nog in staat te zijn het wettelijk en reglementair kader te kennen.

Mijnheer de minister, ik wil er daarom op aandringen, dat er een adem-pauze in acht wordt genomen nadat het decreet, dat wij ook zullen steunen, is goedgekeurd. De gemeenten moeten de kans krijgen om even op adem te komen en zich aan de nieuwe wettelijke en reglementaire situatie aan te passen, om dan naar behoren te functioneren. Het gemeentelijk bestuursniveau is zowat het meest doeltreffende en het meest democratische bestuurlijk niveau.

Ik spreek hier natuurlijk vanuit een algemeen oogpunt, maar toch met een zeker vooroordeel en meer specifieke kennis ten aanzien van een bepaalde gemeente, zoals dit ook bij u wel het geval zal zijn. Als gemeentelijke bestuursorganen ook morgen nog goed moeten functioneren, dan is het van essentieel belang dat de marges waarbinnen deze organen werken, duidelijk afgebakend zijn. Momenteel is dit steeds minder het geval. Dit komt vooral door het aanzienlijke pakket nieuwe, eerder praktische verantwoordelijkheden waarmee de gemeentebesturen via de onophoudelijke stroom van nieuwe reglementeringen worden belast. In vele kleine gemeenten, waar schepenen en burgemeesters noodgedwongen hun functie deeltijds uitoefenen, krijgen de beleidsmensen nog nauwelijks de kans om zich met fundamentele beleidsproblemen bezig te houden.

Na deze algemene opmerkingen, wil ik ook even stilstaan bij een aantal meer specifieke punten van dit decreet. Met deze bemerkingen keur ik absoluut niet het hele decreet af, maar bij de praktische toepassing en de interpretatie van de voorliggende teksten kunnen ze wel enigszins duidelijkheid brengen.

In verband met de personeelskaders wees de heer Pierco er net nog op dat hier geen tweetrapsstelsel bestaat. De minister heeft dit vrij be-

hoorlijk gemotiveerd door te stellen dat de personeelsbezetting in vele gemeenten in feite de fundamentele oorzaak is van de budgettaire ongunstige situatie van die gemeenten. Ik kan begrijpen dat hij terzake zeer rechtstreeks zijn verantwoordelijkheid wil opnemen. Hij kan dit uiteraard doen door ervoor te zorgen dat dit essentiële instrument om tot budgettaire sanering te komen waar nodig, altijd bij hem terechtkomt.

Toch wil ik de minister nog even attent maken op een praktisch ongemak dat ik ook tijdens de commissiebespreking ter sprake bracht. Wanneer zij zich genoodzaakt zien hun personeelskader aan te passen, plegen vele gemeenten voorafgaand overleg met de bevoegde administraties. Voor de gemeenten met minder dan 20.000 inwoners gebeurt dit op provinciaal niveau.

Wanneer de provincies straks niet meer voor deze materie bevoegd zijn en zij dit overleg nog willen plegen, zullen zij hiervoor naar Brussel moeten komen, met het tijdverlies en de praktische moeilijkheden van dien.

Wij hebben met voldoening kennis genomen van de verklaring van de minister waarin hij zegt dat het zijn bedoeling is om sommige rijksambtenaren op provinciaal niveau in het bijzonder te belasten met de begeleiding van de gemeenten op dit vlak. Ik hoop dat de minister niet zal nalaten om per provincie een aantal van deze ambtenaren aan te duiden.

Ik heb ook bedenkingen bij de vrij lange termijn in verband met de goedkeuring van de gemeenterekeningen. In de commissie werd kritiek geuit op het feit dat er daarvoor in het totaal niet minder dan driehonderd dagen worden gepland. Deze termijn is inderdaad vrij lang, maar het al dan niet goedgekeurd zijn van de rekening voor de opmaak van de begroting is voor de meeste gemeenten nauwelijks een probleem. Ik neem aan dat men van de toezichthoudende overheid de gelegenheid wil krijgen om de rekening alsook de daarbij behorende bewijsstukken ernstig te onderzoeken. Met enige reticentie kan ik mij met deze termijn verzoenen.

Er rijst nog een ander probleem waarvoor ik bijzondere aandacht wil vragen. Tot nu toe was ook de goedkeuring van de rekening de bevoegdheid van de bestendige deputatie. Dit had als voordeel dat het globale budgettaire beleid van de gemeenten door één instantie werd gecontroleerd. Dit decreet bepaalt dat niet meer de bestendige deputatie, maar de gouverneur hiervoor bevoegd zal zijn.

De minister motiveert deze bevoegdheidsverschuiving op basis van een verwijzing naar de wet van 17 oktober 1990, waarin is bepaald dat de bestendige deputatie als administratief rechtscollege uitspraak kan doen over de aansprakelijkheid van de ontvanger wanneer er een kastekort is. Dit lijkt mij nauwelijks een beletsel. Ik zie niet in waarom de bestendige deputatie, die met meer kennis van zaken over de legitimiteit van sommige ontvangsten en uitgaven en over de verrichtingen van de ontvanger kan oordelen, per se moet worden vervangen door de gouverneur. Ik vrees dat men is vergeten dat een aantal gewestelijke ontvangers rechtstreekse ondergeschikten van de gouverneur zijn. Wanneer de gouverneur de gemeenterekening goedkeurt en eventueel voor bepaalde uitgaven zijn goedkeuring kan onthouden, impliceert dit dat de ontvanger tegen de verwerping van bepaalde uitgaven in beroep kan gaan bij de regering. De gewestelijke ontvanger moet dus een bestuurlijk beroep instellen tegen zijn eigen hiërarchische overste, in casu de gouverneur. Een aantal ontvangers zal minstens met enige schroom van deze procedure gebruik maken omdat zij enerzijds een zekere zelfstandige verantwoordelijkheid hebben, maar anderzijds als gewestelijke ontvanger de rechtstreekse hiërarchisch ondergeschikten zijn van de provinciegouverneur tegen wiens beslissing zij moeten opkomen.

Mijnheer de minister, wil u over dit probleem nog even nadenken vooraleer wij over het decreet moeten stemmen? Men had beter de bestendige deputatie bevoegd gelaten en de gouverneur inderdaad als instantie van beroep laten optreden. Is het

Tant

wenselijk dat de gouverneur die een essentiële rol te spelen heeft via een van de actoren van het financiële beleid van de gemeenten, namelijk via de ontvangers, de persoon is die de rekening moet goedkeuren. Het probleem ligt meer bij de gouverneur dan bij de deputatie. Het is beter dat op provinciaal vlak een en dezelfde instantie én de rekeningen én de begroting bekijkt. Mijnheer de minister, u kan misschien nog een uitweg vinden voor het probleem. **(Onderbreking door de heer Dierickx)**

Mijnheer Dierickx, alsof de rol van een parlementslid moet worden herleid tot het voor of tegen iets zijn en dat het hem verboden is, wanneer hij voor iets is, om er enige kritiek op te geven. Het moet worden gezegd door u, die de grondwetsherziening nogal genegen zijt en dat u de lof-trompet heeft gestoken over het feit dat het parlement grotere bewegingsruimte krijgt tegenover de regering. Nu oefent u er kritiek op uit dat een parlementslid, goedmenend, aandacht vraagt voor een probleem in de tekst. Ik reken het tot de heilige plicht van een parlementslid, of hij nu tot de meerderheid of tot de oppositie behoort, om kritisch zijn rol te vervullen. Hij kan het zich minder veroorloven frontaal in de aanval te gaan wanneer hij tot de meerderheid behoort. Ik doe dat hier trouwens niet. Mijn zorg is alleen dat het decreet waarover wij straks moeten stemmen, behoorlijk zou worden geïnterpreteerd. Dat is niet alleen mijn recht maar zelfs mijn plicht.

Mijnheer de minister, ik heb nog enkele bemerkings in verband met het algemeen administratief toezicht. Wij hebben met genoeg kunnen vaststellen dat de papierstroom vanuit de gemeenten naar de provincies wordt beperkt. Slechts een deel van de door de gemeenteraad genomen besluiten moet voortaan worden doorgestuurd naar de gouverneur. Dit reduceert inderdaad de administratieve plichtspleging in grote mate. Mijnheer de minister, ik wou nog eens herinneren aan de oproep die ik ook in de commissie heb gedaan. U heeft het over een beknopte samenvatting van de

besluiten die moet worden gestuurd naar de gouverneur. Mijn vraag is om dit inderdaad beknopt te houden en liefst zelfs te beperken tot de agenda van de gemeenteraad. Zo niet, zadelt u de gemeenten en meer bepaald de gemeentesecretarissen op met nog eens een bijkomende administratieve taak. Voortaan zullen zij immers niet alleen gemeenteraadsbeslissingen moeten uitschrijven maar bovendien nog eens een beknopte samenvatting moeten maken.

Ik zou dus willen aandringen om dit tot het absolute minimum te beperken. Ook aan hen die daartegenover enigszins terughoudend zijn, zou ik willen zeggen dat het ten slotte het gemeentebestuur is dat deze synthese of beknopte beschrijving zal maken. Wanneer het gaat over een delicate materie dan zal men er wel voor zorgen dat voldoende omfloerste termen worden gebruikt om geen aanleiding te geven tot enige bedenking in de appreciatie van het besluit in kwestie. Volgens mij bestaan er goede redenen om op dit punt de gemeenten een beetje te ontlasten van al te veel administratieve formaliteiten.

Mijnheer Pierco, in verband met het volgende punt ben ik het niet helemaal met u eens.

De heer L. Pierco : Helemaal niet of niet helemaal ?

De heer P. Tant : Niet helemaal. Ik laat het aan u of nadien zou blijken dat het helemaal niet zo is.

Als toetssteen voor het gewoon administratief toezicht zal voortaan het respect voor de wet en voor het algemeen belang gelden. Besluiten die de wet schenden of het algemeen belang schaden, kunnen door de gouverneur worden geschorst en door de regering worden vernietigd. Dit betreft een letterlijke overname van het artikel 108 van de Grondwet.

De minister geeft evenwel een beperkende interpretatie van het begrip algemeen belang. Hij zegt dat ook uitdrukkelijk in het verslag op bladzijde 43, als hij spreekt over een verenging van dit begrip vermits het begrip wordt gedefinieerd. Ook in de me-

morie van toelichting doet men een poging om het begrip algemeen belang te definiëren, zeggende dat het om een hoger belang gaat.

Mijnheer Pierco, ik denk dat u wat dit betreft een verkeerde interpretatie aan de teksten geeft. Het loont de moeite om op dit vlak er de heer Mast eens op na te lezen in zijn Overzicht van het Belgisch Administratief Recht waar hij probeert een omschrijving te geven van het begrip gemeentelijk belang. Hij doet dat op een ietwat ironische wijze door te zeggen dat het gemeentelijk belang, het belang is dat noch nationaal noch provinciaal is. Ironisch voegt hij er aan toe dat het algemeen belang, het belang is dat noch provinciaal, noch gemeentelijk is. Voor het provinciaal belang geldt dezelfde redenering. Daar lost men natuurlijk geen enkel probleem mee op want dan staat men met een fameuze vergelijking met drie onbekenden. Wanneer men het begrip algemeen belang hanteert, gaat het over het belang dat de basis vormt voor het optreden van de hogere overheden binnen hun respectieve bevoegdheid.

De overheden treden binnen hun bevoegdheid op wanneer zij taken vervullen die de wet hen opdraagt of wanneer zij materies behandelen die de wet hen overlaat. Dit schept evenwel problemen want sommige taken kunnen overgelaten zijn en aan de provincie en aan de gemeente. Om overlapping te voorkomen, is men altijd uitgegaan van het principe dat een gemeente niet kan optreden op domeinen waar hogere overheden reeds zijn opgetreden. Het is dus niet zo dat het gemeentelijk belang voortaan beperkt wordt door de belangen die door hogere overheden kunnen worden waargenomen. Er dient veeler een toetssteen te worden gevonden die als basis kan dienen voor het bepalen van het actieterrain van de gemeentelijke bevoegdheden. De gemeente kan niet optreden inzake domeinen waar zij dat in principe wel had gekund, maar waar hogere overheden, op basis van hun autonomie en in kader van hun invulling van het begrip algemeen belang, reeds zijn opgetreden.

Tant

Een bij komende omschrijving van het begrip algemeen belang wordt ontleend aan een aantal vaste principes zoals de beginselen van behoorlijk en goed bestuur, die men hanteert in de rechtspraak van de Raad van State. Deze principes zijn eerder regels van rechtspleging. Ik vermeld ondermeer de motiveringsplicht, de redelijkheid, de onpartijdigheid, de gelijkheid en de zorgvuldigheid. Ik had graag van u vernomen, mijnheer de minister, welke elementen niet meer worden teruggevonden als u spreekt over een verenging van het begrip algemeen belang. Misschien is er een probleem in verband met de bevoegdheden van de executieven in deze materie vermits artikel 108 van de Grondwet uitdrukkelijk bepaalt dat de invulling van de begrippen wettelijkheid en algemeen belang bij wet moet gebeuren. Men kan zich de vraag stellen of u uw bevoegdheden niet te buiten gaat wanneer u een verengde definitie aan het begrip algemeen belang toekent. Als voorstander van een regionalisering van de organieke wetgeving vind ik hier geen graten in. Deze bemerking wil ik enkel vanuit constitutioneel standpunt kwijt.

Is het correct, mijnheer de minister, dat de verenging inhoudt dat geen enkele toezichthoudende overheid nog bevoegd is om na te gaan of een bepaalde aangelegenheid al dan niet tot het gemeentelijk belang behoort? Volgens de heer Mast is het de taak van de toezichthoudende overheid er ook op toe te zien dat de gemeente het eigen gemeentelijk belang respecteert en zich niet laat leiden door particuliere belangen.

Is dit de verenging? Ik weet het niet. Ik zou daarop van de minister graag een antwoord krijgen.

De heer L. Dierickx : Mijnheer Tant, de dingen die u zegt, klinken als muziek in onze democratische oren. U pleit voor democratie en decentralisatie.

De heer P. Tant : Ik ben blij dat te horen want ik begon daaraan te twijfelen.

De heer L. Dierickx : Ik zou graag van u vernemen hoe u de begrippen subsidiariteit en federalistische decentralisatie definieert. Als de hogere overheid mag bepalen wat het gemeentelijk belang is, dan wordt de beleidsruimte van de gemeenten beperkt. Dat is volgens mij een zeer centralistische visie op decentralisatie.

Als u spreekt over de begrippen die door de Raad van State in verband met behoorlijk bestuur worden gehanteerd, kan ik u volgen. Als u daar echter nog de redelijkheid en het goed bestuur aan toevoegt, dan nodig ik u uit om een begin van definitie te geven van een redelijk besluit en van een goed gemeentelijk bestuur.

De heer L. Pierco : Ik wens daar nog iets aan toe te voegen. Het begrip algemeen belang is eigenlijk een evolutief begrip. Ik vind het altijd moeilijk als men dat in een decreet wil vastleggen en duidelijk tracht te omschrijven.

Ten eerste, is het al zeer moeilijk om te zeggen wat het is.

Ten tweede, is het zeker nog moeilijker om te bepalen wat het in de toekomst zal worden.

De provincies hebben inderdaad een aantal dingen gedaan. Ik weet niet in welke zin de provincies, zowel op administratief als op politiek vlak, in de toekomst zullen evolueren. Uiteindelijk zal men niet meer weten wat van provinciaal en wat van gemeentelijk belang is. Hoe gaat u dan het begrip algemeen belang omschrijven?

Hoe gaat u dan bovendien het begrip subsidiariteit invullen? Collega Dierickx heeft er reeds over gesproken.

Ik denk inderdaad dat dit begrip meer en meer belang zal krijgen en dat men zal moeten zien op welke manier het zal worden ingevuld. De term algemeen belang krijgt dan nog een andere betekenis. De betekenis zal worden verbreed, terwijl men hier in het ontwerp van decreet naar een verenging van het begrip zou gaan. Ik denk dus dat er ter zake grote discussies zullen ontstaan.

De heer P. Tant : Collega's, men mag mij liefst niet verkeerd begrijpen. Ik heb in dit verband zeer weinig een persoonlijk oordeel uitgesproken. Ik heb geprobeerd vanuit een vaste, administratieve rechtspraak en regelgeving een aantal voorschriften en bepalingen uit dit decreet te duiden en eventueel op sommige onvolmaaktheden te wijzen.

Collega Dierickx, het subsidiariteitsbeginsel heeft tot hiertoe nooit als basis gediend in de formele administratieve uitbouw van onze diverse besturen. Het is een idee dat wij als christen-democraten altijd genegen zijn geweest omdat het hoe dan ook eigenlijk de ideologische onderbouw uitmaakt van de autonomie van de gemeenten. Ik ben dit begrip dus zonder meer genegen. Dat neemt echter niet weg dat in de loop van de decennia, in het kader van een bestuurlijk ke organisatie, een aantal bevoegdheidsafbakeningingen werden gecreëerd. Eén van de criteria die men daarbij heeft gehanteerd, is het begrip gemeentelijk en provinciaal belang. Wij zouden er ook nog het gewestelijk en het nationaal belang kunnen aan toevoegen. Dat alles brengt men meestal onder de term algemeen belang.

Vermits u daarmee een bevoegdheidsomschrijving tot stand wilt brengen en tegelijkertijd de autonomie van een deel van deze instanties wilt respecteren, kom ik bij uw opmerking, collega Pierco. Als u die autonomie wilt verzoenen met een bevoegdheidsomschrijving, dan bewijst u de autonomie een bijzonder slechte dienst. Precies de concretisering van de bevoegdheidsomschrijving is de kern van de autonomie en velen dreigen dat te vergeten.

Het probleem ontstaat natuurlijk wanneer men zagezegd lagere en hogere bestuursoverheden tegenover elkaar moet situeren; in dit geval moeten toch een aantal grenzen worden getrokken.

Het administratief recht is evenwel daaromtrent duidelijk. Het zijn dus niet mijn woorden, maar ik heb dit principe uit mijn vooropleiding meegereggen.

Tant

Hoe kan een gemeente nu weten of zij binnen haar bevoegdheid is gebleven ? Er is geen probleem wanneer zij optreedt omdat de wet het haar gebiedt ; in dit geval gaat het om een toegewezen bevoegdheid. Er kan wel een probleem rijzen wanneer de gemeente vanuit haar eigen invulling van het algemeen belang optreedt. Hoe kan een gemeente nu weten of zij op een bepaalde manier mag handelen ? Zij moet allereerst nagaan of zij hiermee niet op het bevoegdheidsdomein van andere overheden komt. Wanneer kan zulks gebeuren ? Wanneer zij op een bevoegdheidsdomein komt dat reeds door anderen is betreden.

Hier rijst ook een probleem op iets langere termijn. Wanneer de ene of de andere provincie in het verleden taken heeft waargenomen die van nature op heden niet meer tot de hare moeten worden gerekend, wordt op die manier eigenlijk een barrière opgeworpen die er niet hoeft te zijn.

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer Tant, ik denk dat u een keuze moet maken. Ofwel staat u op de tribune om het positief recht toe te lichten en heeft u het over de *lex lata* en laat u bijgevolg zien dat u op gebied van administratief recht onderlegd bent, ofwel hebt u het over uw genegenheid voor het subsidiariteitsbeginsel en voor de echte decentralisatie en wil u aan de ondergeschikte besturen zoveel mogelijk beleidsruimte geven.

De heer P. Tant : Mijnheer Dierickx, heb ik iets anders gedaan ?

De heer L. Dierickx : U moet een keuze maken. Ofwel bent u een wetgever en spreekt u over hetgeen zou moeten, ofwel doet u alleen maar aan toelichting van wat is. We hebben te doen met begripsverwarring. Ofwel is uw partij voor zoveel mogelijk autonomie op het laagste niveau — wat wij allemaal ook in Europees verband voorstaan ofwel aanvaardt u dat dat zeer veel centraal georganiseerd en geleid wordt. In dit geval zijn de

gemeentebesturen **gedeconcentreerde** in plaats van gedecentraliseerde organen. Het gaat om een keuze die uw partij moet maken, en u maakt ze niet.

De heer P. Tant : Mijnheer Dierickx, u mag het mij niet kwalijk nemen wanneer ik even in ietwat kritische bewoordingen ook eens over uw partij spreek. Het is een beetje simplistisch — en een beetje is zelfs te mild uitgedrukt — te zeggen dat het in deze alleen gaat over de principes : men is voor gemeentelijke autonomie of men is ertegen, en al de rest heeft geen belang. Dat is platte demagogie. Dit is misschien een stijl die u goed ligt, maar mij ligt hij iets minder.

De waarheid is toch dat wanneer u, uitgaande van een aantal principes, naast elkaar bestaande bestuurlijke entiteiten moet laten samenwerken of naast elkaar laten werken, afspraken moeten worden gemaakt en grenzen getekend opdat zowel de ene als de andere goed zijn bevoegdheden zou kennen. Ik heb soms het gevoel dat sommigen over principes spreken omdat zij de rest van het dossier onvoldoende kennen. Ik durf dit niet van u veronderstellen. Toch meen ik dat erover moet worden nagedacht. Opdat elke bestuurlijke autoriteit binnen haar grenzen behoorlijk zou kunnen optreden, moet zij ook de bevoegdheden van de andere kennen. Zij kan daar niet onderuit. En ik geef toe, dit zal altijd een probleem blijven. Het mag echter geen uitdaging zijn te proberen deze onderscheiden belangen te definiëren, want daarmee zou men de gemeenten de slechts mogelijke dienst bewijzen. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Tavernier heeft het woord.

De heer J. Tavemier (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik dank uiteraard op mijn beurt de verslaggever voor het verslag en de goede weergave van de discussies.

Het gaat hier uiteindelijk over een zeer belangrijk ontwerp van decreet. Ik geloof dat al wie zich enigszins bij

het gemeentelijke beleid betrokken voelt, ervan overtuigd was dat er dringend iets moest gebeuren aan de toezichtsregeling op het gemeentelijke vlak. Een vereenvoudiging was dringend nodig.

Onze fractie kan zich scharen achter een groot aantal doelstellingen die ten grondslag liggen aan dit ontwerp van decreet. Daarin is immers sprake van het waarborgen van de wettelijkheid van de bestuursdaden, het behoud van het wettelijk verplicht gestelde evenwicht van de financiën, de uitbouw van een functioneel en financieel verantwoord personeelsbeleid, ook het voldoen aan vereisten van behoorlijk bestuur en zelfs conformiteit met het algemeen beleid. Wij gaan dus uitdrukkelijk niet akkoord met de doelstelling volgens welke dit ontwerp van decreet ook het waken over een goed bestuur inhoudt en er ook moet voor zorgen dat gemeentelijke beleidsdaden kaderen in de hogere belangen. Er bestaat immers een eigenaardige tegenstrijdigheid hierover.

Zoals de minister reeds enkele malen heeft gezegd, wordt in de inleiding gesteld dat een doelstelling de conformiteit met het algemeen belang is, of met de belangen van de overheid. In artikel 30, paragraaf 5 van het decreet wordt niet gerept over de belangen van de overheid, maar wel over de belangen van de hogere overheid. Dat is toch wel eigenaardig. Enerzijds noemt men een doelstelling, anderzijds wordt die in de concrete tekst zelf vrij dubbelzinnig geformuleerd. Daarover wil ik het echter niet in hoofdzaak hebben. Ik sluit mij grotendeels aan bij de bemerkingen van de heer Pierco hierover. De heer Dierickx zal later wat uitgebreider op dit onderwerp ingaan.

Wanneer wij een vereenvoudiging van het toezicht op de gemeenten toejuichen, betekent dit niet dat wij geen fundamentele bedenkingen bij dit ontwerp zouden hebben. Wij vinden immers dat het toezicht van de hogere overheid inderdaad beperkt moet zijn tot de daarjuist geciteerde doelstellingen. Daartegenover echter en onlosmakelijk daarmee verbonden staat de versterking van de **inter-**

Tavemier

ne democratie, de democratie in de gemeenten zelf. Wij moeten daarop toezien. Ik stel echter vast dat de toezichtsregeling wordt afgebouwd en dat een groot aantal punten inderdaad niet meer aan het bijzonder toezicht worden onderworpen. Daartegenover bevat het ontwerp van decreet nagenoeg geen enkel element dat de interne democratie kan versterken. Het enige element in dit verband is het artikel 28, dat bepaalt dat inzake beslissingen van de gemeenteraad, onderworpen aan het algemeen toezicht, een beknopte samenvatting niet alleen moet worden gestuurd naar de hogere overheid, maar tevens ter inzage van de **gemeentena-**ren moet liggen. Dit is in feite zowat het enige artikel dat dan nog bijna in de marge, als verontschuldiging bijna, erop kan wijzen dat men ook de interne democratie wil versterken.

Het ontwerp bevat geen bepalingen over wat er moet gebeuren in verband met VZW's, intercommunales, allerlei binnengemeentelijke of tussengemeentelijke samenwerkingsvormen. Dit is ten gronde waarin dit ontwerp tekortschiet. Wij gaan akkoord met een vereenvoudiging, zo noodzakelijk voor het toezicht op bestuurs-handelingen van de gemeenten. Bovendien zijn wij er echter van overtuigd dat hieraan onmiddellijk nog andere mogelijkheden ter versterking van de interne democratie moeten worden gekoppeld. Dat ontbreekt hier ten gronde.

Wat het toezicht op een aantal handelingen betreft, volgen wij volledig de redenering die zoëven door collega Pierco werd ontwikkeld. Hij stelde dat de toezichtsregeling eigenlijk veel meer door de gouverneur zou moeten worden gevoerd en niet rechtstreeks naar de regering zou moeten gaan. Wij gaan ten gronde akkoord met zijn analyse. Ik wil er echter nog aan toevoegen dat ik argwaan koester tegen het inschakelen van de bestendige deputatie als toezichthoudende overheid. Het is uiteraard zeer mooi te stellen dat de bestendige deputatie kan optreden als administratief rechtscollege. Dit is misschien zo in theorie. Zowel in theorie als in

praktijk moeten wij echter vaststellen dat de bestendige deputatie bestaat uit mensen die politiek werden verkozen en die dus uiteraard politiek beïnvloedbaar zijn. Het is eigenlijk geen goede zaak dat een politiek gekozen orgaan als administratief rechtscollege moet optreden in voor de gemeenten belangrijke zaken zoals onder andere **begrotingswijzigingen** en ambtshalve betaalbaarstellingen. Wij hebben daar ten gronde onze bedenkingen bij.

Tegelijkertijd moet ik vaststellen dat men in de commissie mijn amendement over het inschrijven van bepaalde rechten voor gemeenteraadsleden niet aanvaardde. Ik stelde in de commissie dat het maar normaal is dat een gemeenteraadslid een duidelijk antwoord krijgt als hij een klacht indient, en niet enkel een bevestiging dat men zijn brief goed heeft ontvangen. Toen ik het amendement indient om aan artikel 4 een alinea toe te voegen, constateerde ik dat zowel iemand van de CVP als van de SP het mede hebben ondertekend en er achteraf tegen hebben gestemd. Ik vind het absoluut noodzakelijk in het kader van de herwaardering van de interne gemeentelijke democratie dat een gemeenteraadslid, die immers een bevoorrechte getuige is en het dossier in kwestie grondig kent, een uitdrukkelijk antwoord met de beslissing van de toezichthoudende overheid krijgt als hij een klacht indient. Men kan zich er niet toe beperken om zomaar stilzwijgend een bepaalde termijn te laten verstrijken. Naast de argumenten die ik zelf heb gebruikt, heb ik in het verslag gelezen dat iemand de vraag heeft gesteld of het gewoon laten verstrijken van de termijn wel verenigbaar was met de wet op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Ik geloof dat dit een bijkomend argument is om het amendement op artikel 4 aan te nemen.

Daarnaast heb ik een aantal amendementen ingediend in verband met een zekere uitbreiding van de bijzondere toezichtsregeling. Ik vind dat men in dit decreet een conservatief standpunt inneemt omdat men voor de technieken die een gemeente ge-

bruikt op verschillende domeinen te veel refereert aan wat tien jaar geleden in voege was. Ik heb het meer bepaald over personeelsformaties, waarbij men niet kan ontkennen dat een groot deel van het gemeentepersoneel niet meer in een statutair personeelsverband zit maar een **GECO-**statuut heeft. Als we vaststellen dat een aantal gemeentediensten nagenoeg uitsluitend beroep doen op mensen met een dergelijk statuut, moeten we concluderen dat het belangrijk is voor de gemeentelijke financiën dat ook dit aan de klassieke personeelsformaties wordt gekoppeld en dat er bijzonder toezicht op wordt uitgeoefend.

Een analoge redenering wil ik ten opzichte van de onroerende leasing voeren. Inderdaad, de gemeenten moesten jammer genoeg omdat zij nu eenmaal bepaalde financiële verbintenissen niet konden **nakomen**, schuldschikkingen doorvoeren waarop, terecht, een bijzonder toezicht nodig is. Ik ga trouwens akkoord met het door de VLD ingediende amendement die het toezicht liever door de provincie dan door de regering uitgeoefend had gezien.

Na de uiteenzetting van de heer Tant heb ik begrepen dat hij op dezelfde golfteugel zit, hoewel zijn partijgenoten, althans volgens een krantebericht van vanmorgen, menen dat hij te veel uit persoonlijke ervaring zou spreken, lees persoonlijke frustratie, want dat bedoelen zij eigenlijk.

Nochtans ben ik net als hem ervan overtuigd dat wij een algemeen kader moeten schetsen. Immers, indien wij er vast in geloven dat al de Vlaamse gemeentebesturen door uitstekende burgemeesters en schepenen worden geleid die steeds het algemeen belang voor ogen hebben, die niets **onwettelijk**s doen, die technisch perfect op de hoogte zijn van alle dossiers, die een ruime visie hebben op de verschillende domeinen, die financieel deskundig zijn enzovoort, indien wij over zulke model burgemeesters — zoals er zo velen in deze Raad zitting hebben — beschikken, dan hebben wij dit decreet niet nodig ; dan moet er geen toezicht zijn !

Wij moeten zo'n regeling uitwerken

Tavemier

voor het geval dat er gewild of ongewild onwettelijke handelingen worden uitgevoerd of besluiten worden genomen die financieel te zware lasten leggen op de gemeenten, die technisch niet in orde zijn enzovoort. Daarvoor is een bijzondere toezichtsregeling nodig.

Welnu, ik moet er toch op wijzen dat, wanneer een gemeenteraad vandaag een beslissing neemt in verband met onroerende leasing, het meestal over zeer hoge bedragen gaat met een aanzienlijke weerslag op de gemeentebegroting die bovendien niet het volgende maar ten vroegste pas na twee of zelfs na drie jaar zal worden gevoeld. Vandaar dat de als toezichthoudende overheid daarop toch zicht moeten hebben.

Het nemen van een correct besluit kan niet uitsluitend gebeuren op basis van de gegevens vermeld in de financiële meerjarenplannen van de gemeenten.

— De heer Vanvelthoven, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.

Mijnheer de minister, u zou trouwens eens moeten lezen wat er zoal in een financieel meerjarenplan staat. Ik heb zelf reeds klachten bij de hogere overheid ingediend en heb ook ervaring met hun antwoorden die vaak luiden dat de plannen volgens de regels en zo goed mogelijk zijn opge maakt. Men maakt zich er echter veel te gemakkelijk van af.

Mijns inziens, moet men zich aanpassen en gebruik maken van de nieuwe instrumenten die men ter beschikking heeft. Ik geef u het voorbeeld van de gemeente Eeklo, precies omdat Agalev daar tot de meerderheid en de CVP tot de oppositie behoren. Ik kan hun houding alleen maar bijtreden die erin bestaat — ik spreek mij niet uit wat het dossier Eeklo zelf betreft — dat zij vragen stellen bij een overeenkomst van leasing met een cultureel centrum.

Vandaar dat ik bij de minister erop aandring om, indien mijn amendement niet zou worden goedgekeurd, tenminste strikte richtlijnen uit te

vaardigen om het probleem te regelen. Vergeten wij immers niet dat de gemeenten uiteindelijk klant en leverancier zijn, want voor een **leasingscontract** gaat men bij het **Gemeentekrediet** waarin de gemeenten aandeelhouder zijn, bank die uiteraard die formule ten zeerste zal promoten, vooral als het gaat om grote werken, bijvoorbeeld culturele centra, gemeentehuizen, sportcentra en minder als het over een bedrag van minder dan 100 miljoen frank gaat, dat haast een minimum is in dergelijke overeenkomsten.

Het gaat vooral over zaken waarmee veel hogere bedragen gemoeid zijn.

Daarnaast heb ik ook een amendement ingediend bij artikel 29, eerste lid 1 en 2, dat ertoe strekt niet alleen de besluiten van de gemeenteraad betreffende de wervings- en bevooringsvoorwaarden, de weddeschalen, de bezoldigingsregelingen en de vergoedingen en toelagen van het gemeentepersoneel en deze betreffende belastingen en retributies, maar ook deze van het schepencollege betreffende dezelfde materies naar de hogere overheid te laten verzenden. In deze materies neemt het **schepencollege** belangrijke uitvoerende besluiten, die mijns inziens noodzakelijkerwijze aan de provinciegouverneur moeten worden overgezonden.

Ik vraag me af op basis van welke theoretische argumentatie artikel 29, eerste lid 3, 4 en 5 bepaalt dat de besluiten én van de gemeenteraad én van het schepencollege moeten worden overgezonden terwijl in het eerste lid 1 en 2 enkel sprake is van de besluiten van de gemeenteraad. De verantwoordelijkheid voor de uitvoering van deze besluiten ligt uiteindelijk bij het schepencollege. Het technisch karakter van deze materies maakt het voor een individueel gemeenteraadslid en zelfs voor een individuele schepen zeer moeilijk om te oordelen of de besluiten conform zijn met de wet. Hierbij denk ik bijvoorbeeld aan de toekenning van individuele weddeschalen en aan het opmaken van bepaalde kohieren. Het kan een geruststelling zijn voor de gemeenteraadsliden te weten dat deze handelingen nog technisch worden nagezien.

Bovendien moet ook met bepaalde politieke realiteiten worden rekening gehouden. Wanneer een lid van het gemeentepersoneel bijvoorbeeld in gevolge een beslissing van het schepencollege een weddeschaal geniet die hoger is dan die waarop hij wettelijk aanspraak kan maken of wanneer in een fiscaal dossier een inwoner van de gemeente ten onrechte van een vrijstelling geniet, is het zeer moeilijk voor een gemeenteraadslid om daartegen een bezwaarschrift in te dienen. Het gemeenteraadslid dat de wet eerlijk wil toepassen, wordt dan immers de boeman die voordelen van bepaalde mensen moet afnemen.

Ook om die reden is het belangrijk dat de toezichthoudende overheid de technische aspecten van deze besluiten kan toetsen zonder daarbij te raken aan de politiek inhoudelijke invulling door de gemeentelijke overheid. Ik dring dus aan op de goedkeuring van dit amendement.

Collega Dierickx zal nog enkele bedenkingen formuleren bij het amendement bij artikel 30, paragraaf 5, dat wij na de indiening van het verslag hebben ingediend.

Als dit decreet niet geamendeerd wordt, kan Agalev het niet goedkeuren. Ondanks de verbeteringen en vereenvoudigingen die werden aangebracht, wordt in een aantal gevallen te ver gegaan zonder dat de interne lokale democratie op gemeentelijk vlak wordt versterkt. Wij vinden dat een fundamenteel gebrek van dit ontwerp van decreet. **(Applaus bij AGALEV)**

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames heren, het ogenblik is thans angebroken om mededeling te doen van de beslissingen van het bureau van de Vlaamse Raad, die gevat werd door het verzoek van de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers om, naar aanleiding van een mededeling

Voorzitter

van de federale eerste minister deze namiddag om 14.30 uur, onze werkzaamheden van deze namiddag en ook morgen op te schorten. Het bureau van de Raad heeft gemeend u de volgende regeling van de werkzaamheden te moeten voorstellen.

Wij zouden onze werkzaamheden om 13 uur opschorten en ze om 16.30 uur met de interpellaties hervatten. De leden van de Raad die er de voorkeur zouden aan geven om hun interpellatie in de loop van de avond niet te ontwikkelen, kunnen op hun verzoek hun interpellatie houden samen met de stemmingen, ofwel op maandag 19 april om 14 uur ofwel op dinsdag 20 april om 10 uur en om 14 uur, al naar gelang de op dat ogenblik voorliggende agenda.

Het werkgelegenheidsdebat zou in de week van 26 april worden georganiseerd.

Ik herhaal, naar aanleiding van het verzoek van de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers om een regeringsmededeling van de eerste minister Dehaene om 14.30 uur te horen, heeft het bureau van de Raad geoordeeld dat inzake onze werkzaamheden volgend scenario kan overwogen worden : opschorting van onze werkzaamheden om 13 uur ; om 16.30 uur, hervatting van onze werkzaamheden met de interpellaties die door de interpellanten als dringend worden beschouwd ; hervatting van onze agenda ofwel op maandag 19 april om 14 uur, ofwel op dinsdag 20 april om 10 uur en om 14 uur. Het werkgelegenheidsdebat zou in de week van 26 april worden georganiseerd.

Vraagt iemand het woord ?

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, onze fractie betreurt dat in het bureau geen meerderheid te vinden was om de aangekondigde agenda ongewijzigd te behouden. Wij zeggen dit niet om redenen van politiek-tactische aard. Integendeel, als politieke partij hebben wij op dit ogenblik meer interesse om in te spe-

len op de opcentiemen van de heer Dehaene dan op de hier voorgestelde agenda. Wij zeggen dit niet om inhoudelijke redenen, want wat thans op het nationale vlak gebeurt, is belangrijker dan wat in de Vlaamse raad aan de agenda is. Maar, omwille van ons zelfrespect betreuren wij deze wijziging. Wij hebben immers een vorige keer al vastgesteld dat de Kamer nalaat ons te raadplegen. Maar, toen wij naar aanleiding van de nationale regeringscrisis voorstelden van onze werkzaamheden aan te passen of gedeeltelijk op te schorten, werd door de meerderheid van de leden van het bureau gezegd dat wij onafhankelijk zijn en afzonderlijk werken en dat er, noch op het niveau van de Vlaamse Raad, noch op het niveau van de Vlaamse regering een probleem was.

Welnu, thans blijkt dat, telkenmale de federale regering een vingerknip geeft, de Vlaamse Raad zich automatisch aanpast.

Sta mij toe te zeggen dat de 11 juli-toespraken van een aantal leden van deze Raad en ook van u, mijnheer de voorzitter, mij enigszins doen glimlachen wanneer er gesproken wordt over de eigen autonomie, de eigen zelfstandigheid en de eigen ontvoogding. De politieke waarheid is dat telkens en op cruciale ogenblikken als de federale regering en de partijvoorzitters één vingerknip geven, de Vlaamse Raad er volgzzaam op ingaat.

Wij betreuren dit en stellen tegelijk vast dat er geen meerderheid in het bureau werd gevonden voor de handhaving van de agenda. Wij zullen wel de interpellatie houden over het project Vlaanderen 2002, voorgesteld op de BRTN. Inderdaad, ter zake hebben wij een aantal cruciale vragen te stellen want wij vermoeden dat er door de minister-president hier in de Vlaamse Raad op 4 maart onwaarheden werden gezegd.

Ik zal collega Vergote raadplegen in verband met zijn interpellatie.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijn-

heer de voorzitter, ook de Volksunie betreurt de verdaging en de opschorting van onze werkzaamheden. Wij hadden er geen bezwaar tegen dat de eerste minister vanmiddag om 14.30 uur in de Kamer en later in de Senaat zijn regeringsmededeling zou doen en dat daarna onze werkzaamheden ten volle zouden worden voortgezet. Wij hadden geen bezwaar omdat wij van mening zijn dat politieke obstructie, of obstructie in het algemeen, alleen maar negatief overkomt. Wij betreuren deze beslissing. Wij vinden dat er geen enkel vorderingsrecht is van geen enkele andere autoriteit of andere assemblee ten opzichte van onze werkzaamheden die door het bureau, met de goedkeuring van deze Raad, waren gepland. Uit protest tegen de beslissing zullen wij onze initiatieven in verband met de interpellaties niet aanhouden. Wij zullen al onze interpellaties laten verschuiven tot de eerste interpellatieperiode, namelijk 19 en 20 april.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de voorzitter, de uiteenzetting van de heer Denys dwingt mij tot een repliek. Hij stelt het namelijk zo voor dat het voorstel van het bureau neerkomt op een verzaken aan autonomie, aan zelfrespect, aan de voorrang, enzovoort. De vraag die ons werd voorgelegd, mag niet in die termen worden gesteld. Wij maken, uit hoofde van het dubbelmandaat, afspraken met de andere assemblees in verband met de regeling van de werkzaamheden. Dit valt bijgevolg binnen die regeling van de werkzaamheden, waarbij wordt gezocht naar een goed nabuurschap. Er is dus geen sprake van het opgeven van autonomie of zelfrespect.

Ik wens dan nog een tweede punt te onderstrepen. Vanuit het parlement zelf wordt aangedrongen om voor de regeringsmededelingen prioriteit te verlenen aan het parlement. De nationale regering gaat daarop in. Ik meen dan ook dat verder uitstel dit in gevaar zal brengen. Om die reden aanvaarden wij de voorgestelde regeling.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe dat ik bij het aanhoren van dit debat in de Vlaamse Raad tweemaal glimlach.

Een eerste glimlach wordt mij ontlokt door de uiteenzetting van de fractieleider van de partij van de heer De Croo. Ik zie dat hij zwaait met de Vlaamse leeuw en hoor hem pleiten voor Vlaamse autonomie, zelfstandigheid en een parlement dat zichzelf respecteert.

Ik glimlach ten tweeden male omdat ik van oordeel ben dat al wat wij hier doen en in het bureau hebben gedaan, totaal zinloos is. Het is hypocriet dit debat hier nog te voeren. Iedereen weet dat de federale regering vanmorgen reeds een perscommuniqué heeft verspreid — dat trouwens in de media reeds werd medegedeeld — met de ostentatieve mededeling, niet eens onder voorbehoud van onze beslissing, dat de eerste minister zijn regeringsverklaring zou afleggen om 14.30 uur in de Kamer en om 15.30 uur in de Senaat. Waarom moeten wij hierover dan nog stemmen ? Het is toch al een voldongen feit. Vele leden werden vannacht uit hun bed gebeld of hebben een telegram of telefax ontvangen met de mededeling dat zij vandaag worden verwacht voor een regeringsverklaring. Ik vraag mij af waarom wij deze schijnvertoning nog moeten opvoeren.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het gaat hier in de eerste plaats om de praktische organisatie van onze werkzaamheden. Zolang het dubbelmandaat bestaat, zullen wij met dit soort omstandigheden geconfronteerd blijven. Was de federale regering vandaag nog niet op de been dan had de heer Denys hier wellicht met veel nadruk gevraagd het tewerkstellingsdebat uit te stellen. Hij zou zich daarbij ongetwijfeld hebben beroepen op het feit dat de Sint-Michielsgelden nog niet zijn verworven. Ik vind het verkeerd de publieke

opinie te willen voorhouden dat de Vlaamse Raad hier een toegeving doet aan de federale regering. Mijnheer Denys, één ding is ons de jongste dagen duidelijk geworden : uw partij vindt het Sint-Michielsakkoord een goede zaak, vindt het goed dat we zo vlug mogelijk een eigen Vlaams parlement hebben. We hebben ook onthouden dat uw partij vorige week zelfs aandrong op een snellere afhandeling van de staatshervorming. Vandaag moeten we niet discussiëren over grote principes. We moeten alleen onze werkzaamheden op een praktische manier organiseren. **(Applaus bij de meerderheid)**

De voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de voorzitter, zoals gevraagd, ben ik bereid mijn interpellatie tot 19 of 20 april 1993 uit te stellen. Ik neem aan dat ze er niet minder actueel op zal worden.

De voorzitter : Collega's, ik stel vast dat de verschillende fracties de handwijze van de federale regering betreuren, maar dat blijkbaar iedereen akkoord gaat met het voorstel van het bureau in verband met onze werkzaamheden.

De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, uiteraard schik ik mij naar de beraadslaging van de Raad. Volledigheidshalve wil ik zeggen dat de Vlaamse regering beschikbaar is om op elk van de voorliggende interpellaties een gepast antwoord te geven. Dit, om elk misverstand te vermijden.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik ben bereid om geen stemming te vragen, maar ik dring erop aan dat u in zeer scherpe bewoordingen reageert bij de voorzitters van Kamer en Senaat die onze beslissing als voor de hand liggend hebben geïnterpreteerd.

De voorzitter : Ik ben het met u eens. Ik heb gisteren aan de voorzitter van

de Kamer gezegd dat ik mijn akkoord niet kon geven over een opschorting van onze werkzaamheden voordat ik het bureau daarover had gehoord. Ik betreur dus samen met u dat een aantal faxen of telexen zijn verstuurd en er aldus een berichtgeving is rondgebazuind die op de beslissingen van ons bureau vooruitloopt. Ik zal in dat verband de voorzitter van de Kamer schriftelijk op dit te betreuren incident wijzen.

Ik stel dus vast dat de regeling van de werkzaamheden éénparig wordt aanvaard.

ONTWERP VAN DECREET houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten – 280 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het ontwerp van decreet dat wij vandaag bespreken, is voor de gemeenten zeer belangrijk.

Bij de beoordeling van een decreet dat het toezicht op de gemeenten regelt, moeten wij ons in de eerste plaats afvragen wat we voor de gemeenten wensen. Ik meen dat wij allemaal sterke gemeenten wensen die beslissingen kunnen treffen en die de hun toegekende bevoegdheden ten volle kunnen uitoefenen en die ook verantwoordelijkheid afleggen voor hun bestuursdaden, niet zozeer tegenover de hogere overheid, maar vooral tegenover de kiezers, die op het laagste echelon van de democratie, voor zes jaar hun vertrouwen hebben geschonken aan de gemeenteraadsleden.

De beoordeling van het toezicht moet dus niet gebeuren vanuit het oogpunt van de hogere overheid, maar vanuit het oogpunt van de rechten van de inwoners van de gemeen-

Van Vaerenbergh

ten. Het toezicht door de hogere overheid is er maar om de belangen van de gemeentenaren te beschermen.

De verschillende sprekers die tot nog toe het woord hebben gevoerd, hadden vooral oog, en terecht, voor het toezicht en het algemeen belang. Toezicht veronderstelt volgens ons voor iedereen de mogelijkheid om zich tegen een beslissing te verhalen. In een democratisch systeem moet er plaats zijn voor een hoger beroep, wat we als een tweetrapsstelsel kunnen omschrijven.

Vervolgens verwijs ik naar het begrip algemeen belang, waarover reeds een filosofische discussie is gevoerd. Voor een gemeente primeert het belang van de gemeentenaren op het belang van de hogere overheid, waarvan de democratische doorstroming en het democratisch gezag om over het algemeen belang te oordelen, vaak ondoorzichtig is.

De verantwoordelijkheid die de gemeenten moeten afleggen tegenover hun gemeentenaren is het basisgegeven.

Dit sluit aan bij het subsidiariteitsbeginsel. Wij zijn voorstander van de autonomie van de gemeenten. Het onderhavige decreet moet aan dit beginsel worden getoetst.

De voorganger van de minister heeft ontwerpen van decreet ingediend die tot doel hadden het toezicht te regelen. Het onderhavige decreet betekent echter nog een verbetering. Voor een communalist is dit geen ideaal decreet maar het is zeker een vooruitgang omdat het toezicht aanzienlijk wordt verminderd en omdat de gemeenten rekenschap moeten afleggen ten overstaan van hun gemeentenaren.

Onze bedenkingen dienaangaande hebben wij reeds in de commissie geuit. De minister heeft bij sommige bedenkingen toezeggingen gedaan en beloofd de tekst te verfijnen via richtlijnen aan de provincies, zodat uiteindelijk een leefbare situatie wordt geschapen waarin de gemeenten hun

bevoegdheden ten volle kunnen uitoefenen binnen hun verantwoordelijkheden en hun financiële draagkracht.

De Volksunie zal dit ontwerp goedkeuren, hoewel in de toekomst verbeteringen niet zijn uitgesloten. Wij zullen gedurende een redelijke periode nagaan hoe dit toezicht concreet wordt uitgevoerd, hoe de belangen in overeenstemming worden gebracht en of de belangen van de gemeentenaren wel degelijk worden gevrijwaard. Na deze evaluatieperiode kan worden nagegaan of dit ontwerp beantwoordt aan de vastgestelde noden.

Ik herhaal dat dit ontwerp een stap is in de goede richting. Daarom zal de Volksunie dit ontwerp goedkeuren. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, zoals de heer Van Vaerenbergh heeft verklaard, is dit een zeer belangrijk ontwerp van decreet. Het is betreurenswaardig dat dit decreet niet meer aanleiding is tot discussie binnen en buiten de Vlaamse Raad. Het handelt immers niet over meer of minder toezicht op onze democratische instellingen.

Welk soort democratie wensen wij op het gemeentelijke, provinciale, regionale en nationale niveau ? We moeten ons ook afvragen wat democratie precies inhoudt. Democratie betekent niet hetzelfde als samenwerking, als overleg, als goede verhoudingen. Democratie is een besluitvormingssysteem dat niet mag worden aangetast.

Op 17 juni 1987 heb ik voor de gemengde commissie voor de Grondwetsherziening een nota gemaakt met enkele beschouwingen omtrent de problemen in verband met het tweeledig, driedelig federalisme. Ik schreef in deze nota dat dit federalisme centraliseringstendensen in de hand zou werken, ik citeer : de conflictsituatie tussen de twee volksgemeenschappen zal steeds weer aan-

leiding zijn tot oproepen voor Vlaamse en Waalse cohesie en eensgezindheid. Einde citaat. Hiervan kregen we een mooi voorbeeld in de veelbesproken televisieuitzending Vlaanderen 2002. Ik vraag in welke politieke regimes uit het verleden een dergelijke propagandauitzending mogelijk was. De nota ging als volgt verder, ik citeer : Elke strijd tussen naties heeft de machthebbers redenen gegeven om discipline te verlangen van de mensen uit het eigen kamp om weerstand te kunnen bieden tegen de anderen. Daarbij komt dat de Vlaamse en de Waalse Executieve hun bestaan willen rechtvaardigen en te dien einde ertoe komen macht en middelen te ontnemen aan de nationale staat — wat normaal is — maar ook aan de gemeenten en aan de provincies. Aan deze centraliseringstendensen werden reeds studies besteed. Einde citaat.

Ik heb de vrees uitgedrukt dat we van dit land een grote intercommunale maken. Verontschuldigd mij dat ik gezagsargumenten aanvoer maar volgens een verslag van de Belgisch-Nederlandse Conferentie over de toekomst van de provincies, gehouden te Maastricht op 27 oktober 1992, en opgesteld door de Vlaamse Vereniging van Provincies, heeft minister Tobback daar een verklaring afgelegd over de manier waarop volgens hem het Vlaamse Gewest zijn voogdij uitoefent. Hij zou gesproken hebben over een betuttelende en versmachtende voogdijpolitiek. Minister Tobback noemde de Vlaamse regering een reusachtige deputatie die zich bezighoudt met futilliteiten. De toestand zou volgens de minister nog verergeren indien de provincies zouden verdwijnen. Een minister van Binnenlandse Zaken kan een dergelijke uitspraak toch niet zomaar doen op een internationale conferentie.

Ik verwijs naar een recente uiteenzetting van professor doctor Rudolf Maes, die lange tijd heeft gewerkt als hoofd van de juridische dienst van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten. Zijn spreekbeurt was getiteld : Centralisatie van de beleidsvoering, een kwestie van democratie. Daarin heeft hij het over de

VLD-Raadslid L. Pierco diende samen met zijn collega's Pede en Van houtte namens zijn fractie een aantal amendementen in bij het decreet op het administratief toezicht op de gemeenten

machtshonger van de centrale overheid die echter, ik citeer, heel wat zelfstandigheid toekent aan allerlei para-organisaties die ondanks hun gebrek aan directe democratische legitimatie toch in vele gevallen worden verkozen — door de gezagsvoerders — boven de direct democratisch gelegitimeerde lokale besturen. Einde citaat. Rudolf Maes voegt hier nog een interessante bemerking aan toe, ik citeer : Lokaal zijn er niet onbelangrijke weerstanden tegen de decentralisatie.. . Centralisatie vergemakkelijkt de positie van de gemeentelijke bestuurders wanneer er op kan worden gewezen dat het allemaal werd beredderd door het centrale bestuur. Einde citaat.

U moet rekening houden met dit probleem, mijnheer de minister, wanneer u zou vaststellen dat bestuurders die door de gemeente zijn verkozen, zich verschuilen achter het centralisme om verantwoordelijkheid te ontlopen en vooral om de discussie met de burgers te vermijden.

Ik verwijs ook naar teksten van Filip De Rynck van de afdeling Bestuurswetenschappen van de KU Leuven die stelt, ik citeer : dat de Vlaamse ministers zelf willen tonen wat ze in hun mars hebben en dat taken overlaten aan een ander bestuur helemaal niet past in hun zelfbeeld. Einde citaat. Filip De Rynck schrijft over de decentralisatie op Vlaamse wijze, ik citeer : de territoriale decentralisatie wordt verlaten en vervangen door pararegionales die werken met subregionale structuren. De organisatie van een subregionale bestuursvorm is het resultaat van een consensus op het centrale niveau tussen belangengroepen en de Vlaamse ministers. Einde citaat.

Hij heeft het over de elitaire consensus tussen vertegenwoordigers van partijen en belangengroepen die de trend naar functionele subregionalisering — buiten de democratische controle — niet afremt. Volgens Filip De Rynck ontstaat hier een democratische schemerzone en ontwikkelt zich een sluipende besluitvorming.

Ik verwijs ook naar een uitspraak van professor doctor J. Vande Lanotte die op dezelfde conferentie van Maastricht heeft verklaard dat hij meent dat de intercommunales de bevoorrechte partners zullen worden van het Vlaamse Gewest.

Mijnheer de minister, uit de brochure Vlaanderen — Europa 2002 lees ik u nu één zin voor. Hij staat op pagina 171. U kunt niet loochenen dat die zin daar staat. Het gaat om de democratie in Vlaanderen. Ik citeer : in het zoeken naar oplossingen voor specifieke beleidsdoelstellingen blijft het verenigen van gemeenten, al dan niet met inbreng van de privé-sector, een democratisch instrument om een samenhangend beleid te kunnen voeren. Einde citaat. Dit wil dus zeggen dat onze Vlaamse regering in een toekomstgerichte visie op de democratie in dit land, de intercommunale en zelfs de gemengde intercommunale blijft beschouwen als een democratisch instrument. Alle juristen en politicologen beweren echter dat de intercommunale vereniging de karikatuur zelf is van de democratie. Het verwondert mij dan ook ten zeerste dat zo'n stelling kan worden gepubliceerd in een document van de Vlaamse regering.

Ik vraag mij daarom af of het niet goed zou zijn binnen deze Raad eens een studiedag te organiseren rond het begrip democratie, rond het verschil tussen samenwerkingsdemocratie, overlegdemocratie, schijn-democratie enzovoort. Ik haal nog een andere zin aan uit hetzelfde document. De Vlaamse regering zegt, ik citeer : Dit algemeen belang overstijgt dus de vele deelbelangen en moet naast de overlegdemocratie ook worden gevoed vanuit andere kanalen, via hoorzittingen, lokale referenda, ombudsdiensten en maatschappelijke debatten, maar ook via de eigen beleidsvisie van meerderheid en oppositie. Einde citaat Wat betekent overlegdemocratie ? Dit is toch je reinste taalverwarring. Als wij de volgende generaties willen opvoeden voor de democratie, dan begaan wij hier toch fouten. Mijnheer de voorzitter, zoals de heer Tavernier al zei, dienden wij een aantal amendementen in. Net als u, mijnheer de minister, toen u het

Dierickx

ontwerp van decreet inleidde, hechten wij groot belang aan artikel 30, paragraaf 5. Ook de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten besteedde nota's aan dit bewuste artikel. Het amendement dat wij hebben ingediend, is wat de motivering betreft, op de mening van de Vereniging van Vlaamse steden en gemeenten gebaseerd. Wij stellen voor artikel 30 als volgt te herformuleren : Voor de toepassing van dit artikel gelden als strijdig met het algemeen belang, de besluiten die strijdig zijn met de beginselen van behoorlijk bestuur of die strijdig zijn met het algemeen beleid. Let wel, wij hebben het hier over behoorlijk bestuur en niet over goed bestuur. Wij verantwoorden de formulering op de volgende manier : De tekst van het ontwerp voert een onbeperkt **opportunitoets**-toezicht in. Dit is onaanvaardbaar. Er kan enkel sprake zijn van beginselen van behoorlijk bestuur en niet van behoorlijk en goed bestuur. Behoorlijk bestuur is niet gelijk aan goed bestuur. Beginselen van behoorlijk bestuur zijn rechtsbeginselen gegrond op de Grondwet, de wet of de constante rechtspraak en worden gehanteerd in het kader van het wettelijkheidstoezicht. Beginselen van behoorlijk bestuur horen dus niet thuis in het toezicht dat betrekking heeft op het algemeen belang, maar wel in het wetmatigheidstoezicht. Goed bestuur is iets anders. Het gaat dan om het treffen, niet van wettelijk geoorloofde beslissingen, maar van wenselijke, van de best mogelijke beslissingen. Dit is de zaak van de gemeentelijke democratie. De gemeentelijke democratie, (dit wil zeggen het college, de gemeenteraad en de burgers-kiezers) beoordeelt de waarde van de beslissingen. De toezichthoudende overheid mag niet in de plaats treden van de gemeentelijke democratie en het werk ervan overdoen, dit wil zeggen, het beoordelingsproces herhalen en in de plaats van de gemeente bepalen wat goed is voor de gemeente. De toezichthoudende overheid gaat alleen na of beslissingen indruisen tegen het algemeen belang. Indien zij ook zou bepalen wat in het belang is van de gemeente, dan is er van decentralisatie,

subsidiariteit en gemeentelijke democratische autonomie geen sprake meer. Het gemeentelijke democratische educatieve conflict — dit is zeer belangrijk — speelt zich af tussen het bestuur en de burgers, niet tussen het bestuur en de hogere overheid. Er mogen geen situaties ontstaan waarbij bijvoorbeeld bij wanbeheer in een OCMW de discussie zich enkel ontploft tussen de boekhouder van het OCMW en het Gemeentekrediet van België en niet tussen de raad en de bevolking of de gemeenteraad.

Het algemeen administratief toezicht moet nagaan of de beginselen van behoorlijk bestuur worden nageleefd. Wij zeggen samen met de Raad van State dat hiertoe behoren : onpartijdigheid, geen machtsafwijking, eerbiediging van het gelijkheidsprincipe, van de zorgvuldigheidsplicht, van de vereiste van rechtszekerheid en het naleven van de regels inzake hoor- en motiveringsplicht .

Zoals ook door andere collega's werd gezegd, ik citeer bijna letterlijk de tekst van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, is het onaanvaardbaar dat het algemeen belang wordt gelijkgesteld met de belangen van de hogere overheid. De inhoudsbepaling van het begrip algemeen belang is altijd al moeilijk geweest, maar het laten samenvallen met het belang van de hogere overheid gaat te ver. Het is onduidelijk dat het belang van de hogere overheid automatisch belangrijker zou zijn dan dat van het lokale bestuur, want ook de hogere overheid kan haar eigen belang laten primeren op het algemeen belang. In de memorie van toelichting werd gesteld dat de gemeenten moeten worden erkend als partners in een gezamenlijk overheidsbeleid.

Dit impliceert dat ook het belang van de hogere overheid wel eens in strijd kan zijn met het algemeen belang. Bij een dergelijke belangentegenstelling mag de gemeentelijke overheid toch niet steeds aan het kortste eind trekken omdat de toezichthoudende overheid op grond van het zogenaamde algemeen belang haar belang kan doordrukken. De besluiten van de gemeenten mogen niet indruisen tegen het algemeen beleid in zoverre

dit beleid zich uitdrukt in legale teksten, dit wil zeggen in wetten en decreten.

Mijnheer de voorzitter, de groenen noemen zich basisdemocraten, zij willen de democratie nog meer decentraliseren en verfijnen.

Uit dit ontwerp van decreet en uit de politiek, waardoor de gemeentebesturen **gedeconcentreerde** besturen worden, blijkt een gebrek aan vertrouwen in de democratie, in de democratische weerbaarheid en in de democratische en kritische zin van de Vlaamse kiezers, van de **gemeentemandatarissen**. Dit betekent geen vertrouwen stellen in de democratie op het vlak van de ondergeschikte besturen.

In Vlaanderen bestaat angst voor het conflict, angst dat er iets uit de hand zal lopen. Dit is verkeerd. Men kan niet tegelijkertijd democraat zijn en angst hebben voor het meningsverschil. Wij moeten ervan uitgaan dat een Vlaamse gemeente een fout mag maken. Maar wij moeten er ook van uit gaan dat er voldoende democratische zin en weerbaarheid lokaal aanwezig zijn om deze fout te herstellen. Indien wij ervan uitgaan dat alleen de Vlaamse regering kan ingrijpen, voorzien, plannen en regelen, nemen wij het met de democratie in ons gewest niet au sérieux.

Mijnheer de voorzitter, tot slot, Agalev is geen nationalistische partij, maar wij hebben meer vertrouwen in de Vlaamse kiezers dan vele nationalistische en nationalistisch geïnspireerde, universalistische Vlaamse partijen.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik ga graag in op uw voorstel om het antwoord zo kort mogelijk te houden rekening houdende met de gewijzigde omstandigheden . Vele vragen die hier werden gesteld, waren trouwens het voorwerp van discussie in de commissie. Het is een wijs gezegde dat men niet steeds in herhaling moet vallen. Ik verwijz hier bijgevolg naar

Kelchtermans

het uitstekend verslag van de heer Van der Poorten.

De bedoeling van het ontwerp, ik pik hier rechtstreeks in op de geloofsbelijdenis van de heer Dierickx in verband met zijn vertrouwen in het gemeentelijk niveau, is de herwaardering van de gemeenten en het creëren van een toezicht zonder achterdocht. Dat staat bijna haaks op wat de heer Tavenier heeft gezegd die in tegenstelling tot heer Dierickx pleit voor meer toezicht. Hij heeft namelijk gezegd dat niet alleen beslissingen van de gemeenteraad maar zelfs van het college van burgemeester en schepenen aan dat algemeen toezicht moeten worden onderworpen. Er is een groot verschil tussen enerzijds grote theorieën verkondigen, die inderdaad zeer aannemelijk zijn en soms zeer aandoenlijk indien men niet beter weet, en anderzijds het ontwerpen van concrete voogdij-ontwerpen waar de minste flexibiliteit die men wil inbouwen per definitie wantrouwen verwekt omdat men het gemeentelijke niveau niet vertrouwt. Dat is natuurlijk het gevolg van persoonlijke ervaringen. Maar daar is reeds bij herhaling op geweest.

Mijnheer de voorzitter, zo kom ik tot mijn antwoord op de verschillende uiteenzettingen. Het ontwerp is een evenwichtsoefening tussen enerzijds het geven van een grotere autonomie aan de gemeenten en anderzijds het toezicht regelen van de hogere overheid ten overstaan van de lokale besturen, zoals die hogere overheid ook het toezicht moet aanvaarden door andere controle-organen.

Dit is geen vorm van centralisatie of deconcentratie, maar een uiting en gevolg van de decentralisatie. Om die reden is er sprake van slechts een heel beperkt bijzonder goedkeurings-toezicht, strikte termijnen met rechtszekerheid voor de lokale besturen en een algemeen toezicht. Samengevat wordt de papiermolen dus flink verkleind.

Mijnheer de voorzitter, dit ontwerp heeft inderdaad een lange voorbereiding gekend. De commissie heeft er

zich heel uitvoerig over gebogen. De diensten van uw Raad, mijn medewerkers en de medewerkers van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden hebben tal van vergaderingen aan dit ontwerp besteed. Het is dan ook een evenwichtig werkstuk waarvan ik nu reeds aanvaard dat wij over dit administratief toezichtsdecreet na een beperkte ervaring een evaluatie moeten kunnen opbouwen. Binnen de commissie moeten wij op dit ontwerp kunnen terugkomen wanneer zou blijken dat de geformuleerde intenties, die getuigen van een geloof in de gemeenten, niet worden ingevuld zoals wij hadden verwacht. Mij lijkt een evaluatieperiode van 1 tot 2 jaar daarvoor minimaal.

Collega Pierco heeft een aantal vragen gesteld waarvoor ik verwijs naar het verslag. Hij zal mij dit niet kwalijk nemen want wij hebben daarover een vrij vinnige discussie gehad met goede argumenten aan beide zijden. Wij hebben ook vrij uitvoerig stilgestaan bij artikel 30 paragraaf 5, betreffende het algemeen belang, waar door anderen het begrip subsidiariteit bij is betrokken. Ik durf zeggen dat de verengde definitie eigenlijk in het voordeel is van de gemeentelijke autonomie. Volgens deze verengde definitie kan een hogere overheid het gemeentelijk belang op zichzelf niet beoordelen, dit is immers een zaak van de gemeenteraad. Wij zeggen ook uitdrukkelijk dat de overheid alleen kan schorsen of vernietigen wanneer zij oordeelt dat een hoger belang in het gedrang komt.

Mijnheer Dierickx, ik geef u een voorbeeld om dit aan te tonen. Binnen de milieuwetgeving en binnen de ruimtelijke ordening aanvaarden wij toch dat de gemeenten geen grotere bevoegdheid krijgen. Uw fractie is de eerste om aan de alarmbel te trekken als ik bij de bespreking van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening suggereer dat wij de gemeenten terzake een grotere bevoegdheid willen geven. In het verleden is volgens u gebleken dat de gemeente op dat niveau onvoldoende verantwoordelijk is en dat de belangenvermenging daar te riskant is.

Ik vind ook dat wij als hogere over-

heid in dat decreet op de ruimtelijke ordening de grenzen moeten vastleggen waarbinnen het lokaal bestuur zijn verantwoordelijkheid kan nemen. Eenmaal deze grenzen zijn vastgelegd, moet ook het toezicht erop gericht zijn deze grenzen te doen respecteren. Als een gemeente inderdaad meent dat zij beslissingen moet voorstellen die strijdig zijn met afspraken die de hogere overheid heeft vastgelegd in de indeling van verantwoordelijkheden naar de bestuursniveaus, dan moet zij ook optreden. Dit is nogal vanzelfsprekend en artikel 30 paragraaf 5 laat dit soort zaken toe. Ik meen dat dit een essentiële discussie is waar in de commissie lang is bij stilgestaan. Opnieuw zou ik willen verwijzen naar de praktische consequenties die dit artikel heeft, waarbij lokale besturen telkens direct zijn betrokken.

Collega Pinoie heeft ook een aantal opmerkingen gemaakt waarvoor ik echter verwijs naar het verslag. Via omzendbrief zullen wij inderdaad een aantal instructies en verduidelijkingen meedelen die moeten vermijden dat men terzake amendementen moet indienen. U heeft dit trouwens zelf technische amendementen genoemd.

Collega Tant heeft lang stilgestaan bij de algemene visie over wat een gemeente moet zijn. Ik ben het niet eens met hem. Volgens mij mag hij hier echter kritische bedenkingen maken die ongetwijfeld leven bij tal van gemeenten. Ik deel deze bedenkingen echter niet, ook al weet ik wat er op dat niveau aan bekommernissen leeft : men vreest dat de gemeente meer en meer als een uitvoerend orgaan wordt beschouwd en dat het beleid wordt vastgelegd door hogere besturen.

Het milieuconvenant is een overeenkomst waarin de gemeente relatief veel ruimte krijgt om haar eigen beleid ter zake vast te leggen. Wanneer men het vergunningenbeleid ten aanzien van de gemeenten als een louter uitvoeringsbeleid beschouwt, heeft elke gemeente een grote arbitraire verantwoordelijkheid bij het uitreiken van de vergunning. Er moet een algemene regelgeving komen die de

Kelchtermans

rechtszekerheid van de inwoners ten goede komt. Men kan deze regelgeving niet eenzijdig aan de gemeenten overlaten en men zal op gewestelijk en zelfs op Europees niveau, naar een meer uniforme regelgeving moeten streven. Ik ga dan ook niet akkoord met deze uitspraak.

De voorzitter : De heer Tant heeft het woord.

De heer P. Tant : Mijnheer de minister, u daagt mij als het ware uit. U kiest uw voorbeelden. U heeft gelijk wanneer u verwijst naar het milieuconvenant, al heeft u daar zoals het een goede visser betaamt, uw aas goed gekozen. Wanneer ik zou nagaan in hoeveel gemeenten de beleidsverantwoordelijke die een vergunning toekent of weigert, de nieuwe reglementering inzake milieuvergunningen grondig kent, zou ik tot een klein percentage komen. Welnu, de gemeentelijke autonomie kan slechts worden waar gemaakt als de beleidsverantwoordelijken de reglementering grondig kennen en ik meen dat zulks thans maar al te vaak niet het geval is.

Mijnheer de voorzitter, de executieven hadden op dit domein ook andere middelen kunnen kiezen en ik geef u slechts een voorbeeld aan. Men had de gemeenten beter een eenvoudig computerprogramma ter beschikking gesteld in plaats van ze te overstelpen met een papierberg. Op die manier had het systeem behoorlijk kunnen werken. Ik blijf erbij dat dit nu niet het geval is.

Mijnheer de minister, als men een optelsom maakt van de uren die de gemeentemandarissen presteren omwille van de hen, door de hogere overheid, opgedrongen taken, is er sprake van een echte wanverhouding.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, hoewel ik op de discussie niet zal ingaan, laat ik toch ter aanvulling opmerken dat in onze samenleving die steeds maar ingewik-

kelder wordt, het milieu een van de domeinen is die op het gebied van complexiteit het snelst groeit. Het is niet mijn fout als het beleid geconfronteerd wordt met de techniciteit van de milieureglementering die inherent is aan de techniciteit van het milieu zelf. Wanneer men in de besluiten een aantal technische termen terugvindt die de vervuiling of de graad van hinder moeten weergeven, is dat een fysisch gegeven. De wetgever die duidelijkheid moet nastreven, kan hieraan niet ontsnappen. De uitvoerder van de wet wordt bijgevolg met hetzelfde probleem geconfronteerd.

Mijnheer Tant, ik ga akkoord als u zegt dat de overheid de middelen ter beschikking moet stellen. Gemeenten kunnen zich onder meer groeperen om samen tal van initiatieven te nemen inzake de vereiste deskundigheid. Het is een illusie te denken dat alles eenvoudig kan verwoord worden.

Ik bevestig eveneens dat wij niet te snel moeten gaan. Ik wil niet over een adempauze spreken maar wij moeten in elk geval eens rustig de tijd nemen om na te gaan welke de sterke en de minder sterke punten van dit decreet zijn.

Ik heb collega Tant een antwoord gegeven in verband met de discussie over artikel 30, het algemeen toezicht en de beknopte samenvatting. Men heeft mij altijd gezegd dat de titel van een boek de meest beknopte samenvatting is. Een samenvatting moet echter min of meer aanduiden wat eigenlijk de inhoud is. Als de titel een weergave van de inhoud is, dan denk ik dat de vlag de lading dekt en dat er ter zake geen probleem is. De arbitrage vanwege de toezichhoudende overheid zal altijd aanwezig zijn.

Collega Tavernier heeft herhaald wat hij in de commissie heeft gezegd. Zijn overtuiging staat ietwat haaks op de verklaring die ik van zijn partijgenoot, de heer Dierickx, heb gehoord inzake het toezicht en het geloof in de gemeente. Ten eerste denk ik dat aan leasing de verantwoordelijkheid van de ontvanger kan worden gekoppeld.

U zegt dat leasing niet aan een bijzonder goedkeuringstoezicht is onderworpen. De ontvanger speelt in dit decreet de rol van een **quasi-rekenhof** die iedere beslissing op de uitvoerbaarheid moet beoordelen. Hij is dus voor een deel zelf verantwoordelijk.

Ten tweede, is er het financieel plan.

U kunt het ook omkeren en zeggen dat er ten eerste het financieel plan is en dat ten tweede de verantwoordelijkheid van de ontvanger bij iedere beslissing die een gemeente neemt die uitgaven met zich brengt en die achteraf ook in de rekening zullen terug te vinden zijn, betrokken is.

Voor het overige meen ik dat hierop in de commissie reeds werd geantwoord. Dit geldt ook voor het onderscheid tussen de bestendige deputatie en de Vlaamse regering. U pleit voor het weglaten van de bestendige deputatie en overal de gouverneur te nemen. Uiteindelijk komt u bij de Vlaamse regering uit. Uw argumenten voor de bestendige deputatie zijn ook de argumenten van de Vlaamse regering. Iemand moet de ultieme verantwoordelijkheid nemen. Ik pleit dus voor een responsabilisering van de politiek verkozenen die ook de ultieme verantwoordelijkheid moeten nemen. De bestendige deputatie als rechtscollege is een politiek gekozen orgaan en kan dus ook beter ter verantwoording worden geroepen dan wanneer dit zagezegd wordt gedepolitiseerd en voor een deel ook wordt gederesponsabiliseerd ten opzichte van **degenen** die rechtstreekse controle kunnen uitoefenen met name de gekozen mandatarissen.

Collega Van Vaerenbergh heeft een aantal algemene beschouwingen gegeven die ik onderschrijf en waarvan de evaluatie een essentieel onderdeel was. Ik heb ook enkele bedenkingen gegeven op wat de heer Dierickx heeft gezegd daarbij verwijzend naar het project 2002 : meer democratie in Vlaanderen, waarin inderdaad kritische noten werden geschreven onder meer in verband met het provinciaal niveau waarover het laatste woord nog niet is gezegd. Men zal in

Kelchtermans

elk geval niet kunnen ontkennen dat er bij de uitvoering van de **Sint-Michielsakkoorden**, met een duidelijke en ruime bevoegdheid voor de gewesten, met gemeenten die we willen versterken, met daarna een nationaal, op termijn een Europees niveau, met de regio's die het volle gewicht van het beleid krijgen, ook een duidelijke en betere aflijning van de verantwoordelijkheden zal moeten komen.

Ik denk hiermee voor een deel op uw vragen te hebben geantwoord. De tijd ontbreekt om er dieper op in te gaan. Ik heb echter begrip voor de suggestie om enige ruimte te geven voor de regeling van de werkzaamheden in deze ochtendvergadering.

De voorzitter : De heer Tavernier heeft het woord.

De heer J. Tavemier : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik meen dat u de schijnbare tegenstelling tussen hetgeen de heer Dierickx en ikzelf hebben gezegd te sterk benadrukt omdat u het misschien niet goed heeft begrepen.

Enerzijds hebben wij ervoor gepleit een aantal domeinen toch onder het bijzonder toezicht te laten vallen omdat zij van enorm belang zijn. Tegelijkertijd hebben wij ervoor gepleit het toezicht vanuit een meer beperkte definitie te benaderen dan u doet. Vandaar dat wij voorstander zijn van dat toezicht niet door de bestendige deputatie te laten uitoefenen, omdat dit een politiek orgaan is dat vanuit meer politieke beleidsopties bepaalde beslissingen gaat beoordelen. Voor ons moeten opties en beslissingen door de toezichthoudende overheid worden beoordeeld, niet vanuit hun politieke draagwijdte maar vanuit de draagwijdte van de wettelijkheid. In dit geval is het dus beter dat het toezicht niet door een politiek verkozen orgaan gebeurt, maar wel door een meer onafhankelijk orgaan zoals de gouverneur.

Mijnheer de minister, ik wil ook even ingaan op uw opmerkingen inzake leasing en de gemeenteontvanger. Tenzij ik zeer slecht ben ingelicht of

dat mijn praktijkervaring niet veel betekent, meen ik dat de gemeenteontvanger op geen enkele manier op het moment van het sluiten van een leasingovereenkomst enige verantwoordelijkheid heeft of betrokken kan worden bij het opstellen van een leasingovereenkomst. Trouwens, het opstellen van begrotingen is — tenzij dit intussen ook al werd gewijzigd — geen verantwoordelijkheid van de gemeenteontvanger maar van de gemeentesecretaris. Nu gaat u die gemeenteontvanger plotseling als een soort bewaker van leasingovereenkomsten beschouwen. Dat kan niet, want dat is hoogstens een taak voor de gemeentesecretaris.

Minister T. Kelchtermans : Wat het laatste punt betreft, niet onmiddellijk. Het is een algemene opdracht van de gemeente dat zij moet waken over de uitgaven die moeten zijn gebaseerd op wettelijke beslissingen. Wanneer hij dus oordeelt dat een genomen beslissing onuitvoerbaar is omdat de middelen niet beschikbaar zijn, is die voor hem dus niet uitvoerbaar. Dat zal trouwens uit de rekeningen blijken.

De heer J. Tavemier : Maar dat blijkt pas drie jaar later !

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn repliek zal bondig zijn. Niet dat er over deze zaak niet veel te zeggen valt ! Men beslist hier over een decreet dat van kapitaal belang is voor het hele politieke leven in het Vlaamse landsgedeelte.

U heeft gezegd dat het aandoenlijk was te horen hoe iemand de democratie en de bekwaamheid van de Vlaamse mannen en vrouwen verdedigt. U vond dat aandoenlijk ; ik vind het bijzonder dat men zoiets aandoenlijk vindt. Voor mij is dit de evidentie zelve.

Minister T. Kelchtermans : Maar wel in tegenspraak met wat uw collega's zeggen. Daarom was het zo aandoenlijk.

De heer L. Dierickx : Ik vind dat niet grappig.

De kwestie van de papierkraam en van de rentabiliteit van het besluitvormingssysteem hebben met het wezen van de democratie niets te maken. Het is niet omdat er vlug veel wordt beslist of omdat er minder papieren zijn, dat dit iets te maken heeft met democratie. Dat is een begripsverwarring.

Wij moeten er van uitgaan dat democratie een besluitvormingssysteem is waarin niet alleen ideeën maar ook de dragers van ideeën op geregelde tijdstippen in geheime stemmingen kunnen worden verkozen. Dat is democratie. Als we dit begrip hanteren, beschikken we over het intellectueel instrument om onder meer vast te stellen dat een intercommunale geen democratie is, dat een gemeentelijke of een provinciale v.z.w. geen democratie is, dat samenwerkingsdemocratie geen democratie is, dat overleg tussen belangengroepen wel nuttig kan zijn maar geen democratie is.

Wij moeten deze verwarring definitief uit de weg ruimen. Ik geloof dat democratie op het locale en subregionale niveau, zeg maar het provinciale niveau, bijzonder belangrijk is voor de vorming van de toekomstige politieke elites. Wanneer wij het politieke conflict en het maatschappelijke debat op die niveaus niet toelaten, vraag ik mij af waar morgen democraten zullen worden gevormd. Democraten worden niet gevormd in het middelbaar onderwijs, niet aan de universiteiten, maar in het politieke debat. Wanneer men het debat slechts wil laten plaatsgrijpen tussen de hogere overheid en het gemeentebestuur, bewijst men geen dienst aan de volgende generatie.

De voorzitter : De heer Pierco heeft het woord.

De heer L. Pierco : Mijnheer de voorzitter, ik blijf op mijn honger voor de twee vermelde problemen.

De manier waarop het tweestaptoezicht wordt georganiseerd, blijft mij zorgen baren, zeker waar het de personeelsformatie betreft. Iedereen weet dat wat inzake personeelsformatie aan de gemeenteraad wordt voorgelegd, het resultaat is van inter-

Pierco

ne en externe doorlichting, van overleg met hogere overheden enzovoort. Dit moet het risico beperken dat aan de gemeenteraden om het even wat zou worden voorgelegd, dat dan toch niet zou worden goedgekeurd.

Ik blijf ook pessimistisch over het punt algemeen belang. Men moet niet proberen dergelijk begrip in een decreet te vatten, zeker niet wanneer men daarbij nog verwijst naar goed beleid. Eigenlijk kan men een beetje alle kanten uit met de verklaring over wat het hogere belang of het belang van de hogere overheid inhoudt. De minister heeft beloofd binnen enkele jaren tot een evaluatie van het geheel over te gaan. Ik hoop dat mijn huidige pessimisme op dat ogenblik onterecht zal blijken.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : De personeelsformatie en het eentrapstoezicht waar de heer Pierco het over had, kwamen in de commissie uitvoerig aan bod. Het gaat daarbij over uitzonderlijke beslissingen. Het bepalen van de personeelsformatie door een gemeente gebeurt niet om de haverklap. Er worden instructies ter zake opgesteld, die aan de buitendiensten van de administratie in de provinciale gouvernementen zullen worden bezorgd ter begeleiding van de gemeenten. Dat lost inderdaad het tweetrapsprobleem niet op. Deze beslissingen bevatten dan weer wel structurele financiële engagementen, waarbij de verantwoordelijke voor het eventueel structureel of zelfs rechtstreeks ontspreken van de gemeentelijke financiën zichzelf de beslissing wenst voor te behouden. In dit geval is dat de Vlaamse regering. Ik handhaaf deze beslissingen hier dan ook.

Ik kan perfect akkoord gaan met de beschouwingen en wensen over het functioneren van de democratie zoals geformuleerd door de heer Dierickx, zeker waar het de grotere waardering voor de gemeentelijke democratie betreft en voor de mensen die zich daaraan nog willen en zullen interes-

seren. Ik hoop trouwens dat hun aantal groot blijft. Veel van wat, zoals vermeld, de beperking tot het administratief toezicht aangaat, is slechts een klein onderdeel van een organieke wetgeving waarvoor wij nog niet bevoegd zijn. Het debat ten gronde dat u wil openen, behandelt de vraag hoe wij ons bestuur anders zullen organiseren en de verantwoordelijkheden anders zullen vastleggen, eenmaal wij zelf de bevoegdheid hebben over de organieke wetgeving inzake lokale besturen, *intercommunales* en dergelijke meer. Ik nodig u graag uit tot het voeren van dit debat, eenmaal deze bevoegdheid ons zal toebehooren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

Dit decreet is van toepassing op alle gemeenten van het Vlaamse Gewest, met uitzondering van de gemeenten opgesomd in artikel 7 van de wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren.

— **Aangenomen.**

Artikel 3

De bevoegdheden die door dit decreet aan de provinciegouverneur zijn toegewezen ten aanzien van de in het Vlaamse Gewest gelegen gemeenten van de provincie Brabant worden uitgeoefend door de provinciegouverneur of de vice-gouverneur van Brabant, overeenkomstig de aanwijzing door de Vlaamse Executieve.

— **Aangenomen.**

Artikel 4

De toezichthoudende overheid kan, ook ter plaatse, alle nodige inlichtingen en gegevens inwinnen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Tavernier, dat luidt als volgt :

Artikel 4

Een tweede lid toevoegen dat luidt als volgt :

„De toezichthoudende overheid is gehouden over elke klacht van een gemeenteraadslid op een door een gemeenteoverheid genomen beslissing een uitdrukkelijke beslissing te nemen binnen de termijnen die de toezichthoudende overheid ter beschikking heeft voor het bijzonder of algemeen toezicht. Deze klacht moet ingediend zijn binnen twintig dagen na het nemen van de beslissing.“.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer J. Tavemier : Mijnheer de voorzitter, ik heb twee opmerkingen bij dit amendement.

Een overzicht van de huidige praktijk in verband met klachten van gemeenteraadsliden zou interessant zijn voor dit debat. Jammer genoeg kwam dit in de commissie niet ter sprake. Zijn er inderdaad veel klachten ? Op welke gronden zijn zij geba-

Tavernier

seerd ? Bestaan er nu reeds schorsingen op basis van dergelijke klachten ? Ik had immers de indruk dat sommige beweringen door weinig werden gestaafd.

In de commissie werd als argument tegen dit amendement aangehaald dat het de termijnen zou verlengen. In nagenoeg geen enkel geval lijkt mij een verlenging van termijn mogelijk, behalve wanneer er een klacht zou komen voor zaken onder algemeen toezicht. Dan nog kan de gouverneur of de toezichhoudende overheid inderdaad beslissen dat de klacht te weinig gegrond is om een bepaald dossier op te vragen. Ook in dit geval is er dus niet noodzakelijk een beperkte verlenging van de termijn.

Ik heb het oorspronkelijk amendement enigzins veranderd. Oorspronkelijk stond er in te beantwoorden en nu wordt er gevraagd om een uitdrukkelijke beslissing. Ik meen dat dit niet meer dan een recht is. Als men enerzijds autonomie geeft, moet men tegelijkertijd ook een beroepsmogelijkheid inbouwen. Dat was hier de bedoeling.

De voorzitter : De stemmen over artikel 4 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK II

Personeel

Artikel 5

De gemeenteraadsbesluiten betreffende de formatie van het gemeentepersoneel worden binnen een termijn van twintig dagen ingaande de dag volgend op het treffen ervan ter goedkeuring aan de Executieve verstuurd.

Onder personeelsformatie wordt verstaan de opsomming van de graden en de vaststelling van het aantal vol- en deeltijdse betrekkingen per graad.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Pede, Pierco en Van houtte dat luidt als volgt :

Artikel 5

In het eerste lid op de laatste regel het woord „Executieve” vervangen door het woord „provinciegouverneur” .

De heer Pierco heeft het woord.

De heer L. Pierco : Mijnheer de voorzitter, het amendement heeft de bedoeling het twee-trapssysteem ook daar waar het niet in het decreet is voorzien, in te voeren.

De voorzitter : Op dit artikel is er een amendement van de heer Tavernier dat luidt als volgt.

Het tweede lid vervangen door wat volgt : „Onder personeelsformatie wordt verstaan de opsomming van de graden en de daaraan verbonden weddeschalen en de vaststelling van het aantal vol- en deeltijdse betrekkingen per graad. Deze bepalingen gelden ook voor de personeelsformatie in bijzondere statuten (gescostatuten).

De stemmen over artikel 5 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 6

De Executieve spreekt zich over de goedkeuring uit binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen van het gemeenteraadsbesluit bij de Executieve. Deze beslissing wordt uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de gemeenteteoverheid verstuurd.

Indien binnen de voormelde termijn geen beslissing naar de gemeenteteoverheid is verstuurd, wordt de Executieve geacht de goedkeuring te hebben verleend.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Pede, Pierco en Van houtte dat luidt als volgt :

Artikel 6

Het woord „Executieve” telkens vervangen door het woord „provinciegouverneur”.

De stemmen over artikel 6 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK III

Financiën

AFDELING 1

Begroting en begrotingswijzigingen

Artikel 7

De besluiten van de gemeenteraad betreffende de begroting en de erin aangebrachte wijzigingen worden binnen een termijn van twintig dagen ingaande de dag volgend op het treffen ervan naar de Executieve en naar de bestendige deputatie verstuurd.

Bij de begroting wordt het meerjarig financieel beleidsplan gevoegd op basis waarvan het begrotingsevenwicht kan worden gehandhaafd, alsmede alle andere bijlagen die vereist zijn voor de definitieve vaststelling van de begroting.

- **Aangenomen.**

Artikel 8

§ 1. De besluiten van de gemeenteraad betreffende de begroting zijn onderworpen aan de goedkeuring van de bestendige deputatie. Zij spreekt zich over de goedkeuring uit binnen een termijn van honderd dagen, ingaande de dag na het inkomen van de begroting bij het provinciaal gouvernement.

Indien de gemeenteraad een begroting voorlegt met een deficitair saldo op de gewone of de buitengewone dienst, of een begroting met een fictief evenwicht of met een fictief batig saldo, neemt de bestendige deputatie de vereiste maatregelen om het evenwicht van de begroting te herstellen, het college van burgemeester en schepenen gehoord.

Wanneer de gemeenteraad ontvangsten of verplichte uitgaven, die krachtens de wet gedurende het jaar waarop de begroting betrekking heeft ten laste van de gemeente ko-

Voorzitter

men, geheel of gedeeltelijk weigert op de begroting te brengen, schrijft de bestendige deputatie het vereiste bedrag ambtshalve in.

Wanneer de gemeenteraad ontvangers op de begroting brengt die krachtens de wet gedurende het jaar waarop de begroting betrekking heeft geheel of gedeeltelijk niet aan de gemeente toekomen, gaat de bestendige deputatie naargelang het geval over tot de schrapping van het bedrag of tot de ambtshalve inschrijving van het juiste bedrag.

§ 2. De bestendige deputatie verstuurt haar besluit naar de gemeenteoverheid uiterlijk de laatste dag van de in § 1, eerste lid, bedoelde termijn.

Indien binnen die termijn geen beslissing naar de gemeenteoverheid is verstuurd, wordt de bestendige deputatie geacht haar goedkeuring aan de begroting te hebben verleend.

Het besluit van de bestendige deputatie wordt aan de gemeenteraad medegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.

– Aangenomen.

Artikel 9

Tegen het besluit van de bestendige deputatie inzake de begroting of tegen de stilzwijgende goedkeuring door het verstrijken van de termijn, stelt de provinciegouverneur, op verzoek van de Executieve, beroep in bij de Executieve binnen een termijn van tien dagen ingaande de dag volgende op de expliciete of de stilzwijgende goedkeuring.

Afschrift van het beroep wordt dezelfde dag naar de bestendige deputatie en de gemeenteoverheid verstuurd.

Het beroep schorst de tenuitvoerlegging van de begroting.

– Aangenomen.

Artikel 10

Tegen het besluit van de bestendige

deputatie tot aanpassing van de begroting of tegen haar besluit houdende niet-goedkeuring, kan de gemeenteraad bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen ingaande de dag na het versturen van het besluit naar de gemeenteoverheid.

– Aangenomen.

Artikel 11

De Executieve spreekt zich over een ingesteld beroep uit binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen ervan. Ingeval van beroep van zowel de provinciegouverneur als van de gemeenteraad, worden de beide beroepen samengevoegd. De Executieve spreekt zich dan uit binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen van het beroep van de gemeenteraad.

De Executieve verstuurt haar besluit inzake een ingesteld beroep uiterlijk de laatste dag van de in het vorige lid bedoelde termijn naar de provinciegouverneur en naar de gemeenteraad. Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteoverheid is verstuurd, is, in geval van beroep door de provinciegouverneur, de schorsing opgeheven en, in geval van beroep door de gemeenteraad, het beroep ingewilligd.

Het besluit van de Executieve wordt aan de gemeenteraad medegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.

– Aangenomen.

Artikel 12

De artikelen 8 tot 11 zijn eveneens van toepassing op de door de gemeenteraad in de begroting aangebrachte wijzigingen.

De in artikel 8 bedoelde termijn voor de bestendige deputatie wordt evenwel teruggebracht op vijftig dagen.

– Aangenomen.

Artikel 13

Tegen het besluit van de bestendige

deputatie inzake de verdeling van verplichte uitgaven naar evenredigheid van het belang dat verschillende gemeenten erin kunnen hebben, kan de gemeenteraad beroep instellen bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen ingaande de dag na het versturen van het besluit naar de gemeenteoverheid.

De Executieve spreekt zich over het beroep uit binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen ervan en verstuurt haar besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de bestendige deputatie en naar de gemeenteoverheid.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteoverheid is verstuurd, is het besluit van de bestendige deputatie uitvoerbaar.

– Aangenomen.

AFDELING 2

Bijzondere bepalingen ten aanzien van gemeenten met verplichtingen tegenover het Vlaams Financieringsfonds

Artikel 14

§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 7 en in afwijking van de artikelen 8 tot 12, worden voor de gemeenten die verplichtingen hebben tegenover het Vlaams Financieringsfonds, de besluiten van de gemeenteraad betreffende de begroting en de wijzigingen die deze gemeenten in hun begroting aanbrenge, onderworpen aan het advies van de bestendige deputatie en aan de goedkeuring van de Executieve.

De bevoegdheden van de bestendige deputatie, bepaald in artikel 8, worden uitgeoefend door de Executieve.

Bij ontstentenis van het versturen van haar advies naar de Executieve binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen op het provinciaal gouvernement van de begroting of de begrotingswijzigingen, wordt de bestendige deputatie geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

Indien binnen een termijn van hon-

Voorzitter

derd dagen, ingaande de dag na het inkomen van de begroting of de begrotingswijziging bij de Executieve geen beslissing naar de gemeenteverheid is verstuurd, wordt de Executieve geacht haar goedkeuring te hebben verleend.

Het besluit van de Executieve wordt aan de gemeenteraad medegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.

§ 2. De uitvoering van het financieel beleidsplan en van de begroting van die gemeenten wordt doorlopend gecontroleerd door de daartoe door de Executieve aangewezen diensten.

Die diensten stellen jaarlijks een verslag op over de stand en de vooruitzichten ter zake.

Dit verslag wordt samen met de opmerkingen van de Vlaamse minister bevoegd voor de Binnenlandse Aangelegenheden aan de Executieve meegedeeld.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Pede, Pierco en Van houtte dat luidt als volgt :

Artikel 14

Het woord „Executieve” telkens vervangen door het woord „provinciegouverneur”.

AFDELING 3

De rekeningen

Artikel 15

De besluiten van de gemeenteraad betreffende de rekeningen worden binnen een termijn van twintig dagen ingaande de dag volgend op het vaststellen ervan naar de Executieve en naar de provinciegouverneur verstuurd.

— **Aangenomen.**

Artikel 16

De besluiten van de gemeenteraad betreffende de rekeningen zijn on-

derworpen aan de goedkeuring van de provinciegouverneur, die zich over de goedkeuring ervan uitspreekt en de bedragen ervan vaststelt binnen een termijn van driehonderd dagen ingaande de dag na het inkomen van de rekening bij het provinciaal gouvernement. Hij verstuurt zijn besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de gemeenteverheid, naar de gemeenteontvanger en naar de Executieve.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteverheid is verstuurd, wordt de provinciegouverneur geacht zijn goedkeuring te hebben verleend.

Het besluit van de provinciegouverneur wordt aan de gemeenteraad medegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.

— **Aangenomen.**

Artikel 17

Tegen het besluit van de provinciegouverneur betreffende de rekening kunnen de gemeenteraad en de gemeenteontvanger bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen ingaande de dag na het versturen van het besluit naar de gemeenteverheid.

Afschrift van het beroep wordt dezelfde dag naar de provinciegouverneur en de gemeenteontvanger, respectievelijk de gemeenteverheid, verstuurd.

— **Aangenomen.**

Artikel 18

In geval van beroep wordt de rekening door de Executieve vastgesteld binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen ervan. Bij beroep zowel van de gemeenteraad als van de gemeenteontvanger, worden de beide beroepen samengevoegd. De Executieve stelt dan de rekening vast binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen van het beroep van de gemeenteraad.

De Executieve verstuurt haar besluit

inzake een ingesteld beroep uiterlijk de laatste dag van de in het vorige lid bedoelde termijn naar de provinciegouverneur, de gemeenteverheid en de gemeenteontvanger.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteverheid is verstuurd, is het beroep van de gemeenteraad ingewilligd ; in geval van beroep van de gemeenteontvanger alleen, is het beroep verworpen.

— **Aangenomen.**

Artikel 19

De artikelen 16 tot 18 zijn eveneens van toepassing op de eindrekening van de gemeenteontvanger.

— **Aangenomen.**

AFDELING 4

Toezicht inzake de boekhouding en gemeentekas

Artikel 20

§ 1. Bij weigering of vertraging in de betaalbaarstelling van de uitgaven die de wet aan de gemeenten oplegt, hoort de bestendige deputatie het college van burgemeester en schepenen en beveelt, indien nodig, de onmiddellijke betaling van bedoelde uitgaven.

Tegen het besluit waarbij de bestendige deputatie krachtens het vorige lid ambtshalve een bevelschrift uitvaardigt, kan het college van burgemeester en schepenen bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen ingaande de dag na het versturen van het besluit.

De Executieve spreekt zich over het beroep uit binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen ervan, en verstuurt haar besluit uiterlijk de laatste dag van die termijn naar de bestendige deputatie en naar de gemeenteverheid. Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteverheid is verstuurd, is het beroep van het college van burgemeester en schepenen ingewilligd.

Voorzitter

§ 2. Tegen het besluit waarbij de bestendige deputatie, bij weigering tot betaling door de ontvanger, een regelmatig bevelschrift uitvoerbaar verklaart, kan de ontvanger bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van het besluit.

De Executieve spreekt zich over het beroep uit binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen ervan, en verstuurt haar besluit uiterlijk de laatste dag van die termijn naar de bestendige deputatie, naar de ontvanger en naar de gemeenteverheid. Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteverheid is verstuurd, is het besluit van de bestendige deputatie uitvoerbaar.

De definitieve beslissing tot betaling geldt als een regelmatig en door de ontvanger ambtshalve uit te voeren bevelschrift.

— **Aangenomen.**

Artikel 21

De Executieve en de provinciegouverneur onderzoeken de boekhouding en de gemeentekas telkens zij dat nodig achten. Van elk onderzoek wordt een proces-verbaal opgemaakt dat aan de gemeenteraad wordt voorgelegd.

— **Aangenomen.**

AFDELING 5

Schuldherschikking

Artikel 22

De besluiten van de gemeenteraad waardoor de financiële lasten van opgenomen leningen worden herschikt, worden binnen een termijn van twintig dagen ingaande op het treffen ervan ter goedkeuring naar de Executieve verstuurd.

De Executieve spreekt zich over de goedkeuring van het gemeenteraadsbesluit uit binnen een termijn van

vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen ervan en verstuurt haar besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de gemeenteverheid. Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteverheid is verstuurd, wordt de Executieve geacht haar goedkeuring aan de schuldherschikking te hebben verleend.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Tavernier dat luidt als volgt :

AFDELING 5

Schuldherschikking

Artikel 22

Het opschrift van afdeling 5 vervangen door het opschrift „schuldherschikking en onroerende leasing.”

A. In het eerste lid op de tweede regel na het woord „herschikt” de zinsnede „of waarbij overeenkomsten voor onroerende leasing worden afgesloten” invoegen.

B. In het tweede lid op de voorlaatste regel na het woord „schuldherschikking” de woorden „of aan de onroerende leasing” invoegen.

Op dit artikel is er eveneens een amendement van de heren Pede, Pierco en Van houtte dat luidt als volgt :

Artikel 22

Het woord „Executieve” telkens vervangen door het woord „provinciegouverneur”.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer J. Tavemier : Mijnheer de voorzitter, ter verduidelijking laat ik opmerken dat mijn amendement in combinatie met dat van de heren Pede, Pierco en Van houtte moet worden gelezen. Ik pleit er dus ook voor dat een beslissing niet door de regering wordt genomen.

De voorzitter : De stemmingen over artikel 22 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK IV

Gemeentebedrijven

Artikel 23

De besluiten van de gemeenteraad waarbij gemeentelijke inrichtingen en diensten van industriële of commerciële aard worden georganiseerd als gemeentebedrijf, worden binnen een termijn van twintig dagen ingaande de dag volgend op het treffen ervan naar de Executieve en naar de bestendige deputatie verstuurd. Die besluiten zijn onderworpen aan het advies van de bestendige deputatie en aan de goedkeuring van de Executieve.

Bij ontstentenis van het versturen van haar advies naar de Executieve binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen van het in het eerste lid bedoelde gemeenteraadsbesluit op het provinciaal gouvernement, wordt de bestendige deputatie geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

De Executieve spreekt zich over de goedkeuring uit binnen een termijn van honderd dagen, ingaande de dag na het inkomen van het gemeenteraadsbesluit bij de Executieve. Indien binnen deze termijn geen beslissing naar de gemeenteverheid is verstuurd, wordt de Executieve geacht haar goedkeuring te hebben verleend.

De inbedrijfstelling gaat ten vroegste in op de eerste januari van het jaar dat volgt op dat van het besluit van de Executieve.

— **Aangenomen.**

Artikel 24

Het toezicht op de begroting en op de door de gemeenteraad aangebrachte begrotingswijzigingen van de gemeentebedrijven wordt geregeld op de wijze die bepaald is in de artikelen 8 tot 12 en 14.

— **Aangenomen.**

Artikel 25

Van de door de gemeenteraad voorlopig goedgekeurde jaarrekening en staat van ontvangsten en uitgaven van ieder gemeentebedrijf, wordt een

Voonitter

exemplaar gehecht aan de gemeenterekening.

- Aangenomen.

Artikel 26

De besluiten van de gemeenteraad betreffende de jaarrekeningen en de staten van ontvangsten en uitgaven worden, binnen een termijn van twintig dagen ingaande de dag volgend op het treffen ervan naar de Executieve en naar de provinciegouverneur verstuurd, samen met het jaarverslag en alle bijhorende documenten.

De provinciegouverneur spreekt zich uit over de goedkeuring van de jaarrekeningen en de staten van ontvangsten en uitgaven binnen een termijn van driehonderd dagen ingaande de dag na het inkomen ervan en verstuurt zijn besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de Executieve, de gemeenteoverheid en de bedrijfsontvanger.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteoverheid wordt verstuurd, wordt de provinciegouverneur geacht de jaarrekening en de staat van ontvangsten en uitgaven te hebben goedgekeurd.

- Aangenomen.

Artikel 27

§ 1. Bij niet-goedkeuring van de jaarrekening of van de staat van ontvangsten en uitgaven door de provinciegouverneur kan de gemeenteraad, binnen een termijn van dertig dagen ingaande de dag na het versturen van het besluit naar de gemeenteoverheid, de jaarrekening of de staat van ontvangsten en uitgaven omwerken en ze opnieuw ter goedkeuring aan de provinciegouverneur voorleggen, ofwel beroep instellen bij de Executieve.

Afschrift van het beroep wordt dezelfde dag verstuurd naar de provinciegouverneur.

De provinciegouverneur beschikt over een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen van de omgewerkte jaarrekening of staat

van ontvangsten en uitgaven, om ze al dan niet goed te keuren en verstuurt zijn besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de gemeenteoverheid.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteoverheid is verstuurd, wordt de provinciegouverneur geacht zijn goedkeuring aan de omgewerkte jaarrekening of staat van ontvangsten en uitgaven te hebben verleend.

§ 2. In geval van beroep spreekt de Executieve zich hierover uit binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen ervan en verstuurt haar besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de provinciegouverneur en naar de gemeenteoverheid.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteoverheid is verstuurd, wordt de Executieve geacht haar goedkeuring aan de oorspronkelijk ingediende jaarrekening of staat van ontvangsten en uitgaven te hebben verleend.

§ 3. Indien de Executieve het beroep van de gemeente verwerpt, brengt zij de provinciegouverneur en de gemeenteoverheid hiervan op de hoogte. De gemeenteraad beslist, binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen van de verwerping van het beroep, over de omgewerkte jaarrekening of staat van ontvangsten en uitgaven en legt beide stukken ter goedkeuring aan de provinciegouverneur voor. Deze beschikt over een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen ervan om een besluit te treffen en verstuurt uiterlijk de laatste dag van deze termijn zijn besluit naar de gemeenteoverheid.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteoverheid is verstuurd, wordt de provinciegouverneur geacht zijn goedkeuring te hebben verleend.

- Aangenomen.

HOOFDSTUK V

Algemeen administratief toezicht

Artikel 28

Van de besluiten van de gemeente-

raad wordt binnen een termijn van twintig dagen, ingaande de dag volgend op het treffen ervan, een lijst met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden aan de provinciegouverneur verstuurd. Het college van burgemeester en schepenen bevestigt bij die zending dat de bepalingen inzake de openbaarheid, bedoeld in het tweede lid, worden nageleefd.

Op dezelfde dag van de verzending aan de provinciegouverneur wordt de in het vorige lid bedoelde lijst door middel van een aanplakbrief bekendgemaakt. De brief blijft 'minstens tien dagen aangeplakt. De aanplakbrief vermeldt tevens de agenda van de raadszitting, de duur en de plaats waar de lijst minstens tien dagen ter inzage ligt van het publiek.

- Aangenomen.

Artikel 29

Onverminderd de bepalingen van artikel 28 moet, binnen een termijn van twintig dagen, ingaande de dag volgend op het treffen, een voor eensluidend verklaard afschrift naar de provinciegouverneur worden gestuurd van :

1°) de besluiten van de gemeenteraad betreffende de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, de weddeschalen, de bezoldigingsregeling en de vergoedingen en toelagen van het statutair gemeentepersoneel ;

2°) de besluiten van de gemeenteraad betreffende de belastingen en de retributies ;

3°) de besluiten van de gemeenteraad, alsook die van het college van burgemeester en schepenen getroffen ingevolge bevoegdheidsdelegatie door de gemeenteraad, waarbij de gunningswijze en de voorwaarden van opdrachten tot aanneming van werken, leveringen en diensten worden bepaald, wanneer de totale waarde van de opdracht hoger is dan 10.000.000 frank, exclusief BTW, alsmede de gunningsbesluiten van het college van burgemeester en schepenen, genomen in uitvoering van voormelde besluiten ;

4°) de besluiten van de gemeenteraad betreffende de verwervingen en ver-

Voorzitter

vreemdingen van onroerende goederen, waarvan de waarde hoger is dan 10.000.000 frank ;

5°) de besluiten van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en schepenen betreffende de uitgaven die door dwingende en onvoorziene omstandigheden worden vereist.

De Executieve kan de bedragen, vermeld in het eerste lid, wijzigen:

Binnen dezelfde termijn van twintig dagen, wordt van de besluiten van de gemeenteraad betreffende de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, de weddeschalen, de bezoldigingsregeling en de vergoedingen en toelagen van het statutair gemeentepersoneel eveneens een afschrift ter kennisgeving naar de Executieve verstuurd.

Bij dit artikel is er een amendement van de heer Tavernier dat luidt als volgt :

Artikel 29

In het eerste lid 1° en 2° vervangen door wat volgt :

„1° de besluiten van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en schepenen betreffende de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, de weddeschalen, de bezoldigingsregeling en de vergoedingen en toelagen van het gemeentepersoneel (zowel het statutaire als het andere) ;

2° de besluiten van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en schepenen betreffende de belastingen en de retributies ;”.

De stemmingen over artikel 29 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 30

§ 1. De provinciegouverneur schorst bij gemotiveerd besluit en binnen de termijnen bepaald in de artikelen 31 tot 33, de uitvoering van het besluit, waarbij een gemeenteoverheid de

wet schendt of het algemeen belang schaadt. Een afschrift van het schorsingsbesluit wordt zonder verwijl naar de Executieve gezonden.

§ 2. De gemeenteoverheid kan het geschorste besluit intrekken en geeft daarvan kennis aan de provinciegouverneur.

Zij kan een geschorst besluit gemotiveerd rechtvaardigen binnen een termijn van honderd dagen ingaande de dag na het versturen van het schorsingsbesluit van de provinciegouverneur naar de gemeente en stuurt dit rechtvaardigingsbesluit op straffe van nietigheid van het geschorste besluit uiterlijk de laatste dag van die termijn naar de Executieve. Een afschrift wordt naar de provinciegouverneur gestuurd.

§ 3. Ingeval van rechtvaardiging kan de Executieve bij gemotiveerd besluit het geschorste besluit waarbij de gemeenteoverheid de wet schendt of het algemeen belang schaadt vernietigen binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen van het rechtvaardigingsbesluit.

Het vernietigingsbesluit wordt uiterlijk de laatste dag van die termijn van vijftig dagen naar de gemeenteoverheid verstuurd. Een afschrift wordt naar de provinciegouverneur gestuurd. Indien de Executieve de termijn voor vernietiging laat verstrijken, is de schorsing ambtshalve opgeheven.

§ 4. Onverminderd de schorsingsbevoegdheid van de provinciegouverneur kan de Executieve bij gemotiveerd besluit en binnen de termijnen bepaald in de artikelen 31 tot 33 het besluit vernietigen waarbij de gemeenteoverheid de wet schendt of het algemeen belang schaadt. Een afschrift van het vernietigingsbesluit wordt naar de provinciegouverneur gestuurd.

§ 5. Voor de toepassing van dit artikel gelden als strijdig met het algemeen belang, de besluiten die strijdig zijn met de beginselen van een behoorlijk en goed bestuur of die strijdig zijn met het algemeen beleid of met de belangen van de hogere overheid.

Bij dit artikel is er een eerste amendement van de heren Pede, Pierco en Van houtte dat luidt als volgt :

Artikel 30

Paragraaf 4 weglaten.

Bij dit artikel is er eveneens een amendement van de heren Tavernier en Dierickx dat luidt als volgt :

Artikel 30

Paragraaf 5 vervangen door de volgende bepaling :

„§ 5. Voor de toepassing van dit artikel gelden als strijdig met het algemeen belang de besluiten die strijdig zijn met de beginselen van behoorlijk bestuur of die strijdig zijn met het algemeen beleid.“.

Bij dit artikel is er een tweede amendement van de heren Pede, Pierco en Van houtte dat luidt als volgt :

„Paragraaf 5 weglaten.“

De stemmingen over artikel 30 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 31

De besluiten van de gemeenteraad, waarvan bij toepassing van artikel 29 geen afschrift naar de provinciegouverneur moet worden gezonden, zijn niet langer vatbaar voor schorsing of vernietiging door de overheden bedoeld in artikel 30 indien die overheden hun beslissing niet hebben genomen en naar de gemeenteoverheid verstuurd binnen een termijn van dertig dagen, ingaande de dag volgend op het versturen van de in artikel 28 bedoelde lijst, waarop zij zijn vermeld.

Deze termijn wordt gestuit door de verzending van een ter post aangetekende brief waarbij de toezichthoudende overheid het dossier betreffende een bepaald besluit bij de gemeenteoverheid opvraagt of bijkomende inlichtingen inwint.

— **Aangenomen.**

Artikel 32

Een door de toezichthoudende over-

Voorzitter

heid opgevraagd besluit van een gemeenteoverheid is niet langer vatbaar voor schorsing of vernietiging door de overheden bedoeld in artikel 30 na het verstrijken van een termijn van dertig dagen, waarbinnen de toezichthoudende overheid haar besluit naar de gemeenteoverheid moet versturen, ingaande de dag volgend op de ontvangst hetzij van het bij aange tekende zending toegestuurde of tegen ontvangstbewijs afgegeven dossier hetzij van de in artikel 31 bedoelde bij komende inlichtingen.

— **Aangenomen.**

Artikel 33

De besluiten van de gemeenteoverheid waarvan, ten gevolge van de bepalingen van artikel 29, zonder voorafgaand verzoek van de toezichthoudende overheid een afschrift naar de provinciegouverneur moet worden gezonden, zijn niet langer vatbaar voor schorsing of vernietiging door de overheden bedoeld in artikel 30 na het verstrijken van een termijn van vijftig dagen, waarbinnen de toezichthoudende overheid haar besluit naar de gemeenteoverheid moet versturen, ingaande de dag na het inkomen van het besluit van de gemeenteoverheid bij het provinciaal gouvernement.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK VI

Dwangtoezicht

Artikel 34

De Executieve, de provinciegouverneur of de bestendige deputatie van de provincieraad kan, na het verstrijken van de termijn bepaald in een uit briefwisseling blijkende uitdrukkelijke waarschuwing, een of meer commissarissen gelasten zich ter plaatse te begeven, op de persoonlijke kosten van de gemeentelijke overheids personen die verzuimd hebben aan de waarschuwing gevolg te geven, teneinde gevraagde inlichtingen of

opmerkingen in te zamelen of de maatregelen ten uitvoer te brengen die zijn voorgeschreven bij de wetten, decreten, verordeningen en besluiten van de Staat, de Gemeenschappen, de Gewesten en de provinciale instellingen.

De invordering van de kosten, bedoeld in het eerste lid, geschiedt door de gemeenteontvanger op zicht van een daartoe getroffen besluit van de overheid die de dwangprocedure heeft ingesteld en dat geldt als een door de ontvanger ambtshalve uit te voeren bevelschrift.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK VII

Opheffings- en overgangsbepalingen

Artikel 35

Opgeheven worden :

1° het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten, gewijzigd bij het decreet van 24 juli 1991 ;

2° de artikelen 6 en 7 van het decreet van 20 december 1989 tot oprichting van een Vlaams Financieringsfonds tot herstel van de Gemeentefinanciën ;

3° de artikelen 5, tweede lid, vanaf de woorden „en binnen een termijn van dertig dagen . . .”, 13,32,33,38 en 39 van het besluit van de Regent van 18 juni 1946 betreffende het financieel beheer van de gemeentebedrijven.

— **Aangenomen.**

Artikel 36

De besluiten van de gemeenteoverheden, genomen voor de inwerkingtreding van dit decreet, blijven onderworpen aan de regelen die op dat tijdstip van kracht waren.

— **Aangenomen.**

Artikel 37

Dit decreet treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen wellicht op 20 april eerstkomend de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs IV — 292 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs IV.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Swinnen, verslaggever, heeft het woord.

De heer R. Swinnen, verslaggever : Mijnheer de voorzitter, gezien onze gewijzigde agenda en de tijdsdruk verwijs ik naar het schriftelijk verslag.

De voorzitter : De heer Eeman heeft het woord.

De heer J. Eeman (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik wens de verslaggever te bedanken voor de bijzonder nauwkeurige weergave van de discussies. De minister wil ik bedanken voor de reële medewerking van zijn staf bij het verstrekken van antwoorden op onze vragen en voor bepaalde suggesties en voorstellen van zijn kabinet.

Mijnheer de voorzitter, het ontwerp-decreet betreffende het onderwijs nummer IV, in bepaalde omstandigheden en niet altijd met negatieve bijbedoelingen h e t vuilnisbakkende-

Eeman

creet genoemd, behelst een stapel materies gespreid over de verschillende netten en niveaus. Bepaalde onderdelen van het decreet beogen regularisaties, rechtzettingen en het opheffen van tegenstrijdigheden. In het belang van de betrokken personeelsleden kunnen wij deze ondersteunen.

Te betreuen valt echter de verticale en horizontale complexiteit van het ontwerp : het onderwijsveld zal er niet eenvoudiger op worden, laat staan begrijpelijk.

Twee belangrijke onderdelen, het politiek verlot en de **cumulatieregeling**, dragen onze **principiele** goedkeuring weg. Wij hebben er zelfs een applausje voor over. Een paar formuleringen zouden echter moeten worden gewijzigd. Vandaar staan we erop twee amendementen opnieuw in te dienen.

Bovendien vinden wij dat de datum vermeld in verband met de retroactiviteit voor het politiek verlot in dit geval, vermits het slechts om enkele gewezen personeelsleden gaat, zou moeten kunnen worden vervroegd, zodat betrokken personeelsleden niet uitgesloten worden van het genot van bepaalde regelingen en zodat de personeelsleden van alle netten op dezelfde wijze worden behandeld.

Mijnheer de voorzitter, sta me toe de problematiek van de taalinspectie heel even apart te vermelden.

Het desbetreffend arrest van december 1991 van de Raad van State wordt blijkbaar op verschillende wijze geïnterpreteerd. De Nederlandstaligen, waaronder ook u, mijnheer de minister, beschouwen de leden van de taalinspectie als nationale ambtenaren. De Franstaligen beschouwen ze als leden van hun gemeenschap, belast met een federale opdracht. Men moet het maar geformuleerd krijgen.

Het gevolg hiervan is dat de Nederlandstalige personeelsleden ten laste zijn van de nationale begroting, terwijl de Franstalige ambtenaren betaald worden door hun gemeenschap.

Ik vind dat een onbehoorlijk systeem. Ambtenaren ontvangen toch geen wedde omdat de federale en gemeenschapsregeringen verschillende standpunten innemen en deze terecht of ten onrechte aanhouden.

Mijnheer de minister, sta mij toe er bij u zeer speciaal op aan te dringen dat deze aangelegenheid een valabele en spoedige oplossing zou krijgen.

Ten slotte stellen wij dat benoemingen — zoals eenieder werden ook wij ter zake vanuit vele hoeken benaderd — in het HOBU ons inziens tot 1 juni mogelijk moeten zijn, eventueel zonder de beperking van de thans voorgestelde 66 percent-norm.

Gelet op wat hierboven werd gezegd, zal onze fractie zich bij de eindstemming over het geheel onthouden.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer J. De Meyer (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sinds de communautarisering van het onderwijs heeft de Vlaamse Gemeenschap zijn autonomie ten volle gebruikt om in het Vlaamse onderwijs belangrijke hervormingen door te voeren.

Onmiddellijk na de staatshervorming van 1988, werd op 9 november 1988 een voor het onderwijs zeer belangrijk politiek akkoord afgesloten door de CVP, SP, PW en Volksunie. De ARGO verkreeg daarna snel autonomie en kort daarna werd aan de Vlaamse Raad een eerste lijvig onderwijsdecreet ter goedkeuring voorgelegd. De inhoud zorgde voor een geanimeerde politieke discussie, terwijl de omvang onwennig overkwam. Er werd al vlug gesproken over het mammoetdecreet.

In 1990 werden wij met het lente- of dinosaurusdecreet geconfronteerd. Zelfs de Raad van State ging toen in op het volume van het **onderwijsdecreet II** en schreef in zijn advies, ik citeer : De omvang van het ontwerp kan verwondering wekken. Die omvang is niet zonder reden. Einde citaat. De Raad van State heeft in de bevoegdheidsherverdeling inzake onderwijs tussen de wetgevende en de

uitvoerende macht opnieuw het zwaartepunt gelegd op de wetgevende macht, verwijzend naar artikel 17, paragraaf 5 van de Grondwet en de mogelijke toetsing door het Arbitragehof. De Raad van State stelde dan ook dat de onderwijswet of het onderwijsdecreet meer gestoffeerd hoort te zijn.

Bevatten onderwijsdecreet I en II politiek belangrijke hoofdstukken in uitvoering van het politiek akkoord, dan zijn decreten III en IV meer technische decreten.

Bij de aanvang van de bespreking van onderwijsdecreet IV in de commissie, werd door alle fracties niet zozeer de omvang dan wel de ondoorzichtigheid, de onleesbaarheid en de grote techniciteit van het voorliggende onderwijsdecreet op de korrel genomen. Dit soort decreten leidt ertoe dat alleen onderwijswetgevingsspecialisten nog het geheel over- en doorzien.

Mijnheer de minister, wij vragen dan ook dringend werk te maken van de aangekondigde vereenvoudiging van de onderwijswetgeving. Wij weten dat het niet eenvoudig zal zijn. Maar laten wij vooral denken aan het onderwijzend personeel dat op het veld deze decreten concreet gestalte moeten geven.

Door de talrijke amenderingen is het decreet echter op vele punten inhoudelijk verbeterd en aangevuld.

Wij beperken ons verder tot enkele nieuwe bepalingen in het decreet.

Positief is dat de minister, samen met het Nationaal Secretariaat van het Katholiek Onderwijs (NSKO) tot een vergelijk is gekomen inzake de twee uur lichamelijke opvoeding in de derde graad van het ASO. Deze overeenkomst wordt nu decretaal verstaald waardoor een inrichtende macht de kans krijgt een 33ste uur in te richten, maar daar echter niet toe verplicht is. Dit mag evenwel niet de poort openen om het aantal lessen per week mateloos op te drijven om nog andere vakken meer ruimte te geven.

Het verheugt de CVP-fractie dat het

De Meyer

politiek verlot eindelijk wordt geregeld. Al jaren staat dit punt op de politieke agenda en, bij de bespreking van de ontwerp-decreten betreffende de rechtspositie van het personeel van het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs, kwam deze aangelegenheid voor het laatst in de commissie uitgebreid ter sprake. Toen reeds bleek dat een oplossing niet veraf was. De decretale bepalingen betreffende het politiek verlot vormen meteen het meest coherente stuk van het grote geheel van dit verzameldecreet. Het is jammer dat voornoemde bepalingen in het decreet verdrinken tussen de veelvuldige technische artikelen.

Mijnheer de minister, wij zijn eveneens verheugd dat u de regeling verlengt waarbij gehandicapten ouder dan 21 jaar kunnen worden opgenomen in het buitengewoon onderwijs. Deze maatregel, opgenomen in het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992, werd genomen in afwachting dat de **welzijnsector** over voldoende opvangmogelijkheden beschikt. Het zou onverantwoord zijn deze jongeren uit het buitengewoon onderwijs te weren zonder in de nodige opvang in de **welzijnsector** te voorzien. Bij de goedkeuring van het decreet van 25 juni 1992 werd aangekondigd dat een objectief onderzoek zou worden verricht naar de aanwezigheid van voorzieningen in de **welzijnssector**. Zijn hiervan officiële resultaten bekend? De maatregel die nu wordt voorgesteld, is beperkt in tijdsduur, maar mag in ieder geval pas worden opgeschort als vaststaat dat voor de jongeren ouder dan 21 jaar buiten het onderwijs een oplossing kan worden gevonden die voor hun ontwikkeling optimaal is.

Tot slot, mijnheer de minister, hadden wij graag, omwille van de duidelijkheid en om latere misverstanden te voorkomen, nog enkele vragen gesteld in verband met Titel XIII : Medezeggenschap.

In artikel 102 van het voorliggend ontwerp wordt bepaald dat hoofd-

stuk VII van het medezeggenschapsdecreet van toepassing is op het HOBU dat door de gemeenschap wordt gesubsidieerd. Daar wordt dus bepaald dat bijvoorbeeld de artikelen 30 tot 32 van het participatiedecreet niet van toepassing zijn op het HOBU. In artikel 105, paragraaf 6 van het onderwijsdecreet IV wordt dan weer bepaald dat artikel 30 in verband met de participatiecolleges wel van toepassing is.

Begrijpen wij het goed dat het participatiecollege bedoeld in artikel 30 van het participatiedecreet enkel bevoegd is om de inbreuken vast te stellen inzake de materies waarvoor het overlegcomité, artikel 105, bevoegd is en geen bevoegdheid heeft met betrekking tot het comité waarin de studenten zijn vertegenwoordigd, artikel 106?

En wat met artikel 32 van het participatiedecreet? In dit artikel is een sanctie opgenomen voor de inrichtende machten die hun verplichtingen inzake de participatie niet naleven. Dit artikel 32 behoort niet tot titel VII, en is dus, conform artikel 102 van het onderwijsdecreet IV, niet van toepassing op het HOBU. Toch is het essentieel in het geheel van de participatieregeling. Moet artikel 32 niet toepasbaar worden gemaakt op het HOBU?

De artikelen 105 en 106 van het voorliggende decreet treden in werking op 1 januari 1993. Hebben we het goed begrepen dat de voorliggende regeling een overgangsregeling is en dat naar aanleiding van de herstructurering van het HOBU een definitieve participatieregeling voor het HOBU zal worden uitgewerkt?

Mijnheer de voorzitter, de **CVP-fractie** zal het onderwijsdecreet IV goedkeuren.

De voorzitter : De heer Tavemier heeft het woord.

De heer J. Tavernier (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, bij dit onderwijsdecreet IV heb ik enkele bedenkingen. Onze houding in de commissie, zoals altijd, was dat wij al wat van de regering komt aan een

kritisch onderzoek onderwerpen. Dat betekent echter niet dat wij daar bij voorbaat negatief tegenover staan. Dat is ook in dit geval onze houding.

Ik moet zeggen dat ik eigenlijk meer verontrust ben om wat er in het decreet niet staat dan om wat er wel instaat. Wij worden tegenwoordig vaak geconfronteerd met discussies over het onderwijs, over de organisatie ervan, enzovoort. Wij moeten proberen in de commissie duidelijk in te spelen op die discussies. Wij moeten daarvan voortdurend inhoudelijke thema's maken en mogen ons niet laten verleiden tot loutere **structuurdiscussies**. Dat is het grote gevaar dat daarin schuilt.

Ik vraag alleen maar dat wij in de toekomst daarvoor in de commissie nog meer ruimte zouden vrijmaken, vooral dan voor die thema's die bedreigd worden door sluipende besluitvorming en waarbij ik me nogal ongemakkelijk voel. Het komt erop aan goed te beseffen wie, welke organisaties de beslissingen voorbereiden of nemen en dan denk ik niet alleen aan hetgeen hier en daar wordt beslist in verband met de herstructurering van het HOBU maar ook aan de denkpijpen, de voorstellen en beslissingen van bepaalde staten-generaal, bijvoorbeeld voor het technisch onderwijs. We moeten dit zeer goed in het oog houden om er tijdig op te kunnen inspelen.

Daarnaast zijn er de zaken die niet in het decreet staan en waaromtrent we in de commissie al min of meer een antwoord kregen hoewel er nog vragen rijzen in verband met de eventuele uitbreiding en herstructurering binnen het deeltijds kunstonderwijs en in verband met **aanwendingspercentages**. Mijn mening is dat we meer in de commissie moeten bespreken en de minister niet zomaar in zijn dadendrang de vrije loop mogen laten.

Keer ik dan terug naar naar het ontwerp van decreet zelf. Ten gevolge van de bespreking in de commissie is het decreet op een aantal punten verbeterd. Ik vermeld er twee : ten eerste, de versoepeling van de regeling

Tavemier

in verband met de school in opbouw, waarbij men de **overgangsregeling** voor de telling van de leerlingen van vier op zes jaar heeft gebracht ; ten tweede, de versoepeling van de benoemingsstop voor een aantal scholen in het HOBV. Voor ons zijn dit twee zeer belangrijke verbeteringen.

Over het tweede uur lichamelijke opvoeding in de derde graad van het secundair onderwijs heb ik eerder al mijn mening gezegd, maar als ik hoor wat er op het terrein gebeurt, dan vraag ik mij af of geen gevaarlijk precedent wordt geschapen. Met de getroffen regeling werden de kool en de geit gespaard. Heel wat scholen moesten daardoor geen keuze maken, ze voerden gewoon een 33e lesuur in. Volgens mij is dat een verkeerde beslissing, zeker nu blijkt dat dit 33e lesuur aangewend wordt als concurrentie-element tussen de verschillende scholen. Is een school die 33 uur inricht dan beter dan een school die maar 32 uur inricht ? Wie met het onderwijs vertrouwd is, weet dat dit geen valabel argument is. Doch naar de buitenwereld toe, krijgt een school die maar 32 uur aanbiedt het moeilijk als ze de ouders moet overtuigen haar hun kinderen toe te vertrouwen. Hoe kan men de ouders uitleggen dat een school die maar 32 uur biedt even goed of zelfs beter is dan een school in de buurt met 33 uur. Ik denk dat we ons moeten blijven afvragen of de invoering van een 33e lesuur wel een goede beslissing was.

Ik wil nog even terugkomen op het politiek verlot. Het toekennen van politiek verlot was nodig en een duidelijke verbetering tegenover vroeger. Vanuit het belang van het onderwijs verdienen de amendementen die ik opnieuw heb ingediend toch wel dat ze aanvaard worden. Het gaat hierbij om de beperking van het voltijds politiek verlot tot 12 jaar. De leden van deze Raad zullen het allicht met me eens zijn dat het decreet op dit vlak een ernstige verbetering biedt. Maar naast de persoonlijke situatie zouden we ook rekening moeten houden met de situatie van de school. Is het schoolorganisatorisch

pedagogisch verantwoord om het politiek verlot onbeperkt te laten duren ?

Ik denk persoonlijk van niet. Ik ben voorstander van een beperking tot 12 jaar met als bijkomend politiek argument dat het niet verkeerd is dat een voltijds politiek mandaat beperkt is in de tijd. Ik vind het ook niet verkeerd dat men op een bepaald moment een keuze moet maken, maar niet iedereen zal het daarmee eens zijn.

Daarnaast blijf ik pleiten voor een deeltijds politiek verlot, wel in overleg met de school. Het betrokken personeelslid, burgemeester of schepen, kan best in overleg met school naar een praktische oplossing zoeken die beide partijen voldoening schenkt. Het is hier minder een kwestie van rechten en plichten dan van het gezond verstand dat de bovenhand moet hebben tot eenieder's voldoening. Het spreekt natuurlijk vanzelf dat de wetgever de mogelijkheid wel moeten openlaten.

Na de bespreking in commissie en in openbare vergadering zijn wij van plan onze amendementen aan te houden, maar wij zullen, hoewel behorende tot de oppositie, dit ontwerp goedkeuren.

De voorzitter : De heer Baldewijns heeft het woord.

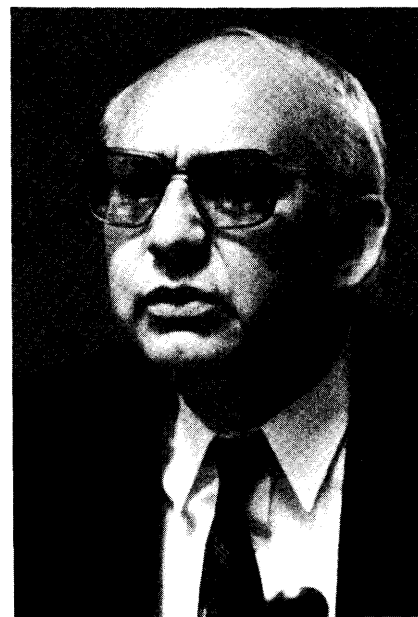
De heer E. Baldewijns (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het is stilaan een jaarlijkse gewoonte geworden om hier een omvangrijk onderwijsdecreet te bespreken en goed te keuren.

Door de strikte interpretatie van de Raad van State van het Grondwetsartikel 17, moet de wetgevende macht meer onderwijsaangelegenheden regelen. Enerzijds heeft dit het voordeel dat wij een parlementair debat kunnen voeren over essentiële aangelegenheden. Anderzijds betekent dit dat de leden van de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid zich meer en meer moeten verdiepen in technische bepalingen.

Het technisch karakter van de onderwijsdecreten is immers enorm toegenomen. Dit heeft niet alleen te maken met de verschuiving van de bevoegdheidsverdeling. De complexiteit en gevarieerdheid van de onderwijswereld zelf en de uitermate technische en ingewikkelde onderwijswetgeving zijn verantwoordelijk voor zeer uiteenlopende problemen, die een decretale oplossing vergen.

Zo dreigen we evenwel in een vicieuze cirkel terecht te komen : de ingewikkelde en technische onderwijswetgeving veroorzaakt problemen die slechts kunnen worden opgelost door een aanpassing van de wetgeving, die op haar beurt weer ingewikkelder en technischer wordt.

Met genoeg stellen wij vast dat de minister een bijzondere inspanning heeft geleverd om bepaalde onderdelen van de reglementering inzake onderwijs te vereenvoudigen. Zo werden de omzendbrieven reeds vereenvoudigd. Ik dring er nogmaals op aan om ook de wetgeving zelf te vereenvoudigen.

Senator J. Eeman (VLD) voerde het woord bij de bespreking van onderwijsdecreet IV

Baldewijns

Mijnheer de minister, al wie zich met onderwijs bezighoudt, zal u hiervoor dankbaar zijn. Ook de democratisering van het onderwijs is hiermee gebaat aangezien echte medezeggenschap, doorzichtigheid en toegankelijkheid van informatie vereist.

Het onderwijsdecreet IV heeft alvast tot doel om het ingewikkeld kluwen dat de onderwijswetgeving nu is, verder te ontwarren en te vereenvoudigen. Zo wordt de regering gemachtigd om de ingewikkelde **cumulatie**-regeling te vereenvoudigen en om enkele moeilijk leesbare wetten te herschrijven, uiteraard zonder inhoudelijke wijzigingen aan te brengen.

Hoe technisch en ingewikkeld het onderwijsdecreet IV ook is, het bevat ook enkele belangrijke inhoudelijke vernieuwingen.

In de eerste plaats is er de langverwachte regeling van het politiek verlof voor personeelsleden van het onderwijs. De huidige minister van Onderwijs beloofde tijdens de eerste commissievergadering waarin hij als minister van Onderwijs zitting had om nog vóór de gemeenteraadsverkiezingen van 1994 het politiek verlof in het onderwijs te regelen. Hij heeft woord gehouden : vandaag beschikken wij eindelijk over een eigen decretale regeling voor het politiek verlof in het onderwijs. Hierbij wordt voortaan geen onderscheid meer gemaakt tussen de verschillende netten en is er geen gebrek meer aan duidelijkheid. In de onderhavige regeling wordt uitdrukkelijk bepaald voor welke mandaten men verlof moet nemen en voor welke men vrijwillig verlof kan nemen.

De administratieve en geldelijke toestand tijdens het verlof wordt vastgelegd evenals het begin en het einde van het verlof. Wie dit wenst, kan een herziening van zijn toestand volgens de nieuwe regeling bekomen tot 1 januari 1989, de datum waarop de onderwijsbevoegdheid werd overgedragen aan de gemeenschappen. Voor alle anderen zal de nieuwe regeling uitwerking hebben vanaf 1 januari 1993.

De regeling voor het politiek verlof in het onderwijs is geïnspireerd op de regeling die geldt voor het openbaar ambt. Toch is de situatie niet helemaal vergelijkbaar. **Onderwijs**men beschikken immers over meer vrije uren en dagen dan andere ambtenaren. Bovendien moet steeds rekening worden gehouden met een optimale pedagogische organisatie. Daarom is het in het onderwijs niet mogelijk om deeltijds politiek verlof te bekomen. In de commissie voor Onderwijs werden de voor- en nadelen van het deeltijds politiek verlof grondig besproken. Uiteindelijk heeft de commissie de minister gevolgd in zijn voorzichtige benadering en zullen eventueel later, na evaluatie van de toepassing van de huidige regeling, meer mogelijkheden worden geboden.

Een tweede belangrijke vernieuwing is de invoering van sancties bij het niet optimaal gebruik van de onderwijstijd. Het verwerken van een steeds omvangrijker en complexer wordende leerstof vereist immers een optimaal gebruik van de onderwijstijd. In vergelijking met onze buurlanden ligt in België het aantal schooldagen per jaar laag. Het aantal zittenblijvers daarentegen is nog steeds te hoog. Van overheidswege worden – al dan niet met succes – inspanningen geleverd om dit probleem terug te dringen. Ik denk onder andere aan het stimuleren van de taakleerkrachten, het onderwijsvoor-rangsbeleid en zeer recent de aanbevelingen van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling die ernaar streven de lessen in het basisonderwijs meer te laten aansluiten bij de leefwereld van de kinderen.

De scholen moeten evenwel ook hun verantwoordelijkheid opnemen. Zij moeten in het belang van het kind de toegemeten onderwijstijd optimaal gebruiken. Secundaire scholen moeten bovendien aan de leerlingen het goede voorbeeld geven. Men kan enerzijds niet het spijbelen bestraffen en anderzijds de leerlingen nog voor het einde van het schooljaar de lessen ontzeggen. Het voorzien van de mogelijkheid om in te grijpen op de werkingstoelagen en de werkingsmiddelen biedt een betere waarborg opdat

de scholen hun maatschappelijke opdracht ernstig zouden opvatten.

De SP zal dit onderwijsdecreet goedkeuren omdat de minister dankzij dit decreet drie belangrijke beleidsideeën realiseert : de vereenvoudiging van de wetgeving, de invoering van het politiek verlof en het optimaal gebruik van de schooltijd. Wij willen de door de Grondwet opgelegde plicht vervullen en via dit decreet een oplossing bieden voor enkele concrete problemen. Ik denk bijvoorbeeld aan de basisscholen in opbouw. Ik druk evenwel de wens uit om in deze Raad binnenkort een uitvoerig onderwijsdebat te houden waarbij wij de opdracht van het onderwijs voor alle leeftijdsgroepen en in zijn sociale context kunnen evalueren. Hiertoe zullen wij de discussie over Vlaanderen 2002 aangrijpen.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik dank eerst en vooral de commissieleden en de voorzitter van de commissie voor Onderwijs. Het is aangenaam om in de commissie voor Onderwijs bepaalde decreten voor te leggen en te bespreken. De openheid in de commissie verheugt en stimuleert mij ten zeerste.

Ik dank ook de verslaggever, zowel voor zijn stipt schriftelijk verslag als voor zijn beknoptheid daarnet in de openbare zitting.

De vier tussenkomsten behandelden zowat dezelfde thema's. Mijnheer Eeman sprak over de retroactiviteit en meer specifiek over de situatie van het politiek verlof. Dit thema werd ook behandeld door mijnheer De Meyer, en ik noteer dat dit in elk geval positief wordt ervaren. Dit thema vond ik ook terug in de uiteenzetting van mijnheer Baldewijns, en ook zeer uitvoerig bij mijnheer Tavernier.

Een aantal problemen stellen zich daar samen. Wat de terugwerkende kracht betreft, hebben wij gemeend zo voorzichtig mogelijk te moeten handelen. Dat is zowat de lijn die ik in het algemeen in deze materie hier aanhoud. Op alle banken leefde het besef al lang dat een dergelijk stelsel

Van den Bossche

van politiek verlot moest worden ingevoerd, ook voor onderwijs. Mijns inziens zitten we wat dat betreft allemaal op dezelfde lijn. Alleen moeten we er ons voor hoeden nu niet onmiddellijk tot het uiterste te gaan.

Ik heb inderdaad voorzichtig gehandeld bij de bepaling van de datum van de retroactiviteit toen ik hem vaststelde op de datum van overdracht van de bevoegdheid onderwijs naar de gemeenschappen, zijnde één januari 1989, tengevolge van de grondwetsherziening van 1988. Volgens mij is dit op juridisch-technisch vlak de veiligste keuze. Ik besef ook dat daardoor enkele collega's uit de boot vallen. Maar men kan mij ook niet vragen dat ik de geschiedenis even herschrijf omdat wij nu een historische nieuwigheid, het politiek verlot, invoeren.

Vervolgens is er de discussie tussen wat enerzijds gerechtvaardigde verzuchtingen zijn van mensen die in onderwijs zijn tewerkgesteld en een politiek mandaat willen uitoefenen en wat anderzijds een gerechtvaardigde eis is vanuit het onderwijs zelf inzake zijn organisatie. Collega Tavernier heeft daarover een zeer genuanceerd voorstel neergelegd. Hij speelt de verantwoordelijkheid grotendeels door naar de inrichtende machten en zegt dat ze samen moeten onderhandelen. Zijn stelling is een beetje minder voorzichtig dan mijn thesis, maar het is in elk geval nog altijd een zeer voorzichtige thesis.

Voorts is er discussie over het beperken van het politiek verlot tot twaalf jaar of tot een limitatief bepaald aantal jaren. Ik pleit er ook op dit punt voor om voorlopig de uiterste voorzichtigheid in acht te nemen, en dan zullen we wel zien hoe het verder loopt, zonder dat we daardoor een nieuwe hypotheek op het onderwijs leggen.

Wanneer ik de verwerping vraag van deze amendementen, mijnheer Tavernier, is het niet omdat ik vind dat deze amendementen niet inhoudelijk verdedigbaar zouden zijn. Ik ga grotendeels akkoord met de verdediging

van de amendementen zoals mijnheer Tavernier ze heeft gevoerd in de commissie. Ik vraag alleen niet alles meteen tot het uiterste toe te regelen. Het belangrijkste wordt geregeld door wat voorligt, en achteraf kunnen wij dan zien hoe dit zal moeten worden verfijnd. Dan zullen amendementen zoals dat van mijnheer Tavernier hoe dan ook aan bod komen.

Wat de taalinspectie betreft, mijnheer Eeman, is het arrest naar mijn mening vrij duidelijk. Het is juist dat de Franstalige Gemeenschap dat voorlopig anders schijnt te interpreteren, maar dat gebeurt wel vaker. Op nationaal vlak beschouwt men het arrest wel degelijk zoals wij. De leden van de taalinspectie worden dan ook als nationale ambtenaren beschouwd.

Ik heb sinds vorig jaar met de nationale regering ter zake een drukke briefwisseling over gevoerd. Ik vroeg het nodige te doen om mij terug te betalen voor de maanden wedde die ik ten onrechte heb betaald, en om deze wedden nu ook zelf te betalen. En ik heb dus niet vanaf de eerste dag na het arrest gezegd dat ik niet meer zou betalen, er zijn al maanden overgegaan. Ik stel echter vast dat mijn brieven minder succes hebben, dat ze misschien wel worden gelezen, maar dat men er niet van wakker ligt. Blijft men te braaf, dan krijgt men geen reactie. Ik heb mijzelf dan moeten dwingen tot enige boosaardigheid, wat uiteraard niet in mijn karakter ligt.

Het viel mij zwaar, maar uiteindelijk schreef ik toch een brief naar de nationale overheid waarin ik duidelijk stelde dat ik weigerde nog langer de wedden van de twee personen in kwestie uit te betalen. De overheid was al maandenlang van de feiten op de hoogte en moet dus maar het nodige doen. Ik ben wel goedhartig, maar op een bepaald moment wordt je gewoon verplicht boosaardig te reageren.

De voorzitter : De heer Eeman heeft het woord.

De heer J. Eeman : Mijnheer de voorzitter, ik waardeer de goedbe-

doelde pogingen van mijnheer de minister, maar wat als de nationale overheid of de betrokken minister niet reageert? Blijven de betrokkenen dan met lege handen achter?

Minister L. Van den Bossche : Als er geen reactie komt, dan betaal ik ook niet. Ik moet evenwel zeggen dat dit soort brieven blijkbaar sneller reactie uitlokt. Tot mijn grote verbazing stelde men nu zonder uitstel een werkgroep samen die niet snel genoeg met vergaderen kon beginnen. Natuurlijk stuurde ik daar iemand op af, maar dan wel met de opdracht niet toegeeflijk te zijn. Wij hebben ons al te lang zeer buigzaam opgesteld en bovendien blijf ik hier zitten met een factuur die nog moet worden terugbetaald. Ik heb al die maanden onnodig betaald. Dit bedrag loopt ook op tot enkele miljoenen frank. Deze ervaring leerde mij wel dat een beetje boosaardigheid een vrij doeltreffende methode is om gehoor te krijgen aan de andere kant. (**Onderbreking door de heer Olaerts**)

U doelt op de slechte betalingen? Het betrof hier drie ambtenaren. Wij spreken hier dus over zowat twintig miljoen frank. Dit betekent natuurlijk het einde van de wereld niet, maar het gaat om het principe. Eén van hen is nu wel pensioengerechtigd. Een van de twee anderen heeft altijd al het nodige gedaan om een nationaal ambtenaar te zijn. Hij deed ook een beroep op de Raad van State. De andere werd met de stroom van gebeurtenissen meegesleurd en met hem heb ik eigenlijk wel medelijden.

De heer J. Eeman : Mag ik er wel even op aandringen dat een eventueel vergelijk aan beide kanten op dezelfde manier wordt toegepast.

Minister L. Van den Bossche : Ik moet eerlijk zeggen dat het mij weinig interesseert of men aan Franstalige kant meent dat dit ambtenaren van de Franse Gemeenschap zijn die federale taken uitvoeren of niet. Dat is hun responsabele opinie, daar wil ik zelfs niet over discussiëren. Het raakt mijn belangen niet en belemmert mij niet in mijn redenering. Ik weet dat zij dit zo interpreteren in

Van den Bossche

het kader van elk zijn autonomie. Als de nationale overheid daar geen problemen mee heeft, ik evenmin. Ik zal er niet voor pleiten dat een gelijkaardige regeling Nederlands/Frans wordt gerealiseerd. Ik ben ter zake geen vragende partij en ik weiger dan ook daarover met de Franstaligen te onderhandelen. Ik moet alleen praten met de federale overheid.

Wat de benoemingen in het HOBU betreft, het ontwerp wordt, zoals meestal in de commissie gebeurt, via amendementen verbeterd. Ik vind dit ook de beste methode in zoverre dat het budgettair haalbaar blijft. Het is belangrijk dat de regering zich positief opstelt ten aanzien van de inbreng van parlementsleden over meerderheid en minderheid heen. Ook hier is dit weer zo. In de commissie bracht men een nuance aan en die aanpassing steun ik ten volle. Verder uitstel kan evenwel niet, want dan komen alle netten onder een onhoudbare druk te staan. Iedereen wil wel benoemd worden en op macro vlak resulteert dit in overbelasting van de operatie schaalvergroting. Dit werkt dus contraproductief. Indien wij 1 juni zouden schrijven, kan dit enkel gelden voor andere netten dan de ARGO, want die kan pas op 1 januari de stage laten aanvangen. Wij kunnen dan niet langer spreken van een gelijke behandeling van de netten.

Derhalve verzet ik mij daartegen en vraag dat de in de commissie opgestelde tekst zou worden gehandhaafd.

De vereenvoudigingsproblematiek is een van de meest essentiële problemen in het onderwijs. De heren De Meyer en Baldewijns hebben het er over gehad en wat zij in dat verband hebben gezegd, kan ik onderschrijven. Een buitenstaander zal deze tekst vermoedelijk nooit tot het einde lezen omdat hij door de slaap zal worden overvallen. Wie klaar wakker is, zal in een niet begrijpen verzinken, want het is een zeer technisch geheel. Dit verarmt inderdaad het debat en maakt het alleen toegankelijk voor onderwijsspecialisten of de

politici-technici van het onderwijs. Dit is niet goed.

Ik ben het er ook ten volle mee eens dat er een vereenvoudiging moet komen. Hieraan wordt reeds gewerkt, maar het is een zeer moeilijk proces. In de loop der jaren werden er aan de tekst, vaak met goede bedoelingen, hetzij in parlementaire kringen, allereerste verfiningen aangebracht. Er werd geprobeerd rekening te houden met eerlijkheidselementen, er werden amendementen ingediend of uitzonderingen gemaakt voor enkele personeelsleden enzovoort, zodat de teksten ongenietbaar zijn geworden. Vaak werden er op het laatste ogenblik ook nog budgettaire maatregelen aan toegevoegd, interfererend op wat was opgebouwd, zodat men een sterk technisch verhaal krijgt.

De tekst moet dus stap voor stap worden vereenvoudigd. Dit impliceert evenwel een nog verder gaande stap van de terugtrekkende overheid. Dit betekent dat het centrale gezag een aantal zaken niet langer tot in het detail zal regelen, maar het principe poneert en stelt dat er aan dat principe ter plaatse gestalte wordt gegeven.

Bij toespraken in zalen ervaar ik meer en meer dat de rol van terugtrekkende overheid met een roep tot nieuw centralisme wordt beantwoord. Het terugtrekken wordt door sommigen bijna vertaald als een ontlopen van verantwoordelijkheid door het centrale gezag.

Het is dan ook zeer belangrijk dat wij als assemblée aan het veld meedelen dat een vorm van nieuwe democratische opbouw ook in het onderwijs ten eerste, een terugtrekkende overheid is, ten tweede, een overheid die zich vaak beperkt tot het formuleren van de grote lijnen en de concrete vertaling ter plaatse laat gebeuren.

Een deel van het debat zal dus ter plaatse worden gehouden, en de vakbonden zullen moeten terugkeren naar hun basis. Er zal veel minder werk zijn in de zogenaamde centrale comités gevestigd te Brussel. Er zullen minder discussies zijn met minis-

ters, kabinetten en administraties, maar er zullen meer discussies ter plaatse worden gehouden en de rol van de délégué ter plaatse wordt opnieuw belangrijker.

De vakbonden die in de loop der jaren ook een vrij centralistische opbouw hebben gekend en die als het ware een weerspiegeling waren van het centralisme van de overheid, moeten nu mee evolueren in de beweging van terugtrekkend centralisme.

In een aantal gevallen zullen keuzes moeten worden gemaakt en mag in geen uitzonderingen meer worden voorzien. Misschien moeten wij ook komen tot deregulering. Het is bijvoorbeeld niet onmogelijk dat voor een bepaalde onderwijsopdracht, naargelang het niveau, er een maximum en minimum aantal uren worden bepaald. De school kan deze uren dan zelf invullen, rekening houdend met de moeilijkheid van de cursus of met de moeilijkheid van de pedagogische opdracht. Dit impliceert nieuwe lokale verantwoordelijkheden en eventueel ook misbruiken. Dit zijn onmiskenbaar de gevolgen van een vereenvoudiging.

Het debat dienaangaande zal boeiend en passionant zijn. Alles wordt reeds voorbereid door de administratie en ik hoop nog dit jaar de eerste maatregelen bekend te kunnen maken.

Ik ben volledig akkoord met wat de heer De Meyer heeft gezegd in verband met het buitengewoon onderwijs. Het is natuurlijk niet gezond dat de plus 21-jarigen in een instelling voor buitengewoon onderwijs moeten verblijven. Dit is in onderwijs op termijn een tijdbom. Het is juist dat er zolang er geen oplossing in de welzijnssector is, onderwijs die tijdbom dan maar bij zich moet houden. Het ware sociaal en onmenselijk zijn handen in onschuld te wassen en te zeggen dat welzijn de klus nu maar moet klaren, er onder verstaan dat als welzijn het niet kan doen, het gewoon tegenslag is. De maatregel moet inderdaad blijven gelden tot er een opvang is binnen de welzijnssector. Er mag desbetreffend bij de ouders geen enkele onrust zijn. De zwaksten moe-

Van den Bossche

ten onvoorwaardelijk op ons kunnen rekenen.

Ik wens niet in detail in te gaan op de discussie in verband met de participatieregeling. Het is maar een overgangsregeling. Wij gaan zeer snel naar een definitieve regeling. Technisch is een en ander echter niet volledig te rijmen met andere huidige teksten. Ik vraag de goedkeuring van de huidige teksten met de bedoeling onmiddellijk een omzendbrief te kunnen rondsturen waarin praktisch wordt uitgelegd, misschien niet altijd strikt juridisch, hoe het systeem zal functioneren tijdens de tussenperiode. Op het einde van het jaar zal er in de Vlaamse Raad een decreet worden besproken omtrent de schaalvergroting en de organisatie van het technisch hoger onderwijs. De problemen die de heer De Meyer heeft aangehaald, zijn technisch zeer juist.

Mijnheer Tavernier, ik heb er niets tegen dat de TSO staten-generaal engagementen neemt en dat daarover in de commissie voor Onderwijs wordt gediscussieerd. Dat lijkt mij zelfs leuk. Het is echter geen sluipende besluitvorming. Het is een overleg tussen alle betrokkenen. Het is een vorm van volwassenheid. Ik heb zelf erg meegewerkt aan het tot stand komen van die staten-generaal. Ik ben alle dank verschuldigd aan de administratie van de Vlaamse Onderwijsraad die daarin veel werk heeft geïnvesteerd. De industrie binnen de SERV, de sociale partners hebben, weliswaar geen spectaculaire, maar toch verschillende toezeggingen gedaan. Er zijn pistes geopend op het sectoriale vlak. Zij zijn niet onbelangrijk en wij zullen er volgende week verder over spreken.

Het gesprek is hernomen en heeft inhoud gekregen, ook langs de kant van werkgevers en werknemers.

Wat de netten betreft, is in elk geval een gesprek gevoerd waaruit toch ook niet onaardige voorstellen in verband met de rationalisatie zijn gekomen. De netten zijn er met elkaar, zij het dan onder mijn streng oog, toe gekomen om te beseffen dat er afspraken moeten worden gemaakt. Volgens mij is dit veel beter dan wanneer wij als overheid telkens maatregelen gaan opleggen. Dit is een ander

re manier van werken waarover ik heel enthousiast ben ; een manier ook die het mogelijk maakt dat een volwassen gesprek in de toekomst veel opener kan worden gevoerd. Ik heb er geen probleem mee als de commissie wil discussiëren over wat op die staten-generaal is behandeld.

Collega Tavernier heeft nog een opmerking gemaakt over de lichamelijke opvoeding. Nu moet men toch wel eens eerlijk zijn over wat men uiteindelijk wil. Wil men de 32 uren als heilig poneren ? Dan voorspel ik u wat er zou zijn gebeurd. In het NSKO zou men dan misschien wel door de knieën zijn gegaan maar dan zou men als raad gegeven hebben de artistieke vorming te schrappen. Op dat moment krijg ik hier een zekere collega Tavernier op de tribune die mij zegt dat ik een vreselijke kerel ben omdat ik alle artistieke vorming uit het onderwijs ban, ten voordele van een uur lichamelijke opvoeding meer. Men zou mij zeggen dat ik een cultuurbaar ben en beweren dat men in het deeltijds kunstonderwijs dus toch gelijk hadden. Wanneer ik zou gezegd hebben het allemaal bij het oude te laten en dus geen tweede uur lichamelijke opvoeding in te voeren dan krijg ik ongetwijfeld het verhaal van een sportieve collega Tavernier die zegt dat de fysiek van de jeugd zodanig slecht is dat ik daaraan iets moet doen. Goed doen, was blijkbaar niet mogelijk in deze problematiek.

Ik vind dit compromis goed omdat het ene net over het algemeen maar één uur lichamelijke opvoeding had in de derde graad ASO, en dat is jammer als u het mij vraagt, terwijl het andere net geen artistieke vorming had, en ook dat vind ik jammer. Eigenlijk hoop ik dat zij allemaal naar een 33 uren-week evolueren, zodanig dat ook in het secundaire onderwijs men een aanbod krijgt van enige artistieke en lichamelijke benadering. Ik denk dat dit niet slecht zou zijn als symbool, ook naar de ouders toe, om aan te tonen dat onderwijs veel meer is dan een cognitief gebeuren. Als wij dat zouden bereiken, ben ik al gelukkig.

De voorzitter : De heer Tavernier heeft het woord.

De heer J. Tavernier : Mijnheer de

minister, wat mij altijd verwondert, is dat men inderdaad altijd die twee vakken tegen mekaar uitspeelt terwijl men zich eigenlijk zou moeten afvragen of er geen te grote nadruk ligt op het cognitieve aspect. Men zou bijvoorbeeld het aantal uren wiskunde in vraag kunnen stellen. De grote blokken daarover wil of durft men niet spreken.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Op dat vlak deel ik uw bezorgdheid. In deze discussie bepaalde ik niet hoe de discussie werd gevoerd. Maar dat de discussie zo wordt gevoerd, is symptomatisch voor het veld. Er is nog steeds bij heel veel ouders het foutieve geloof dat het louter accentueren van de kennis de ideale onderwijsstructuur is. Dat is een foutief geloof, maar het is niet zo eenvoudig om daar tegenin te gaan. Wij zullen dit in zekere mate kunnen doen door de DVO (Dienst voor Onderwijsontwikkeling), die zijn voorstel rond de eindtermen zal formuleren in de loop van dit jaar. Op dat moment zullen we echt een inhoudelijke discussie kunnen voeren. Als men mij in een bepaalde krant echter omschrijft als een ongeletterde en onmiddellijk een tekst, die nog niet eens een eindtekst is van de DVO, tracht te herleiden tot een verhaaltje als zouden de leerlingen in de toekomst geen zinsontleding meer moeten kennen, en niet meer moeten kunnen rekenen ; dan geef ik op.

Dit is een maatschappijdiscussie met op termijn de vraag of het onderwijs de taak heeft mensen af te leveren die heel veel weten over heel weinig, maar maatschappelijk analfabeten zijn. Dit kan volgens mij niet mijn taak zijn en ik hoop dat deze vergadering mij daarin zal steunen. Dit is in ieder geval de bekommernis van de Dienst voor **Onderwijsontwikkeling** (DVO) die waarschijnlijk ook eindadviezen zal uitbrengen die in deze richting verder bouwen. De wijze waarop men deze visie heeft vereenvoudigd, zegt heel veel over het niveau van de auteurs. Ik vermoed dat diegenen die zich over dergelijke simplificaties van de werkelijkheid verheugen, wel minder eerbare bedoelingen hebben.

Van den Bossche

Op deze manier kan men het debat niet ernstig aankondigen.

Ik heb de sancties in verband met het optimaal gebruik van de lestijden, waarover collega Baldewijns gesproken heeft, uit wanhoop in het decreet opgenomen. Vorig jaar heb ik via een omzendbrief geprobeerd het onderwijsveld tot enige wijsheid aan te zetten. Ik heb moeten vaststellen dat een aantal scholen hun deuren reeds veertien dagen voor het einde van het schooljaar sluiten en op die manier niet meer in de opvang van de studenten voorzien. De scholen schrijven op die manier zelf een spijbelverhaal. Ik kan dat niet langer dulden. De overheid moet optreden vermits gebleken is dat de scholen onvoldoende goede wil hebben betoond.

Tot slot herhaal ik dat de Vlaamse regering, meer dan ooit, graag bereid is een breed onderwijsdebat te voeren. Het is voor alle betrokken partijen van het grootste belang dat men het geheel van de verschillende visies op een rij zet. Er zal op dat ogenblik een globaal perspectief worden aangeboden waarin de deelelementen kunnen gesitueerd worden.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs IV.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

TITEL 1

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59 bis van de Grondwet.

- **Aangenomen.**

TITEL II

Rechtspositie van het personeel

HOOFDSTUK 1

Wijzigingen aan het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra

Artikel 2

In artikel 2, § 7 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra worden de woorden „5 december 1962” vervangen door de woorden „5 december 1968”.

- **Aangenomen.**

Artikel 3

§ 1. Artikel 21, § 1 van hetzelfde decreet wordt in fine aangevuld met de volgende bepaling :

„i) Bij de effectieve indiensttreding van tijdelijke personeelsleden die omwille van ziekte, arbeidsongeval, moederschapsrust of borstvoedingsverlof de betrekking waarop zij krachtens artikel 23 § 1 voorrang konden doen gelden, niet konden opnemen.”

§ 2. Artikel 21, § 2 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

- **Aangenomen.**

Artikel 4

In artikel 6, f) van hetzelfde decreet worden de woorden „artikel54” vervangen door de woorden „artikel 51”.

- **Aangenomen.**

Artikel 5

§ 1. Artikel 23, § 5 van hetzelfde de-

creet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 5. De anciënniteit wordt vastgesteld op 30 juni voorafgaand aan het schooljaar waarvoor op de voorrang een beroep wordt gedaan, voor het bestuurs- en onderwijzend personeel, het opvoedend hulppersoneel, het paramedisch, het psycho-pedagogisch, het sociaal en medisch personeel en op 31 augustus voorafgaand aan het schooljaar waarvoor op de voorrang een beroep wordt gedaan voor het technisch en administratief personeel.”

§ 2. In artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 9 april 1992, wordt een 8 12 ingelast luidend als volgt :

„§ 12. Tijdelijke personeelsleden die omwille van ziekte, arbeidsongeval, moederschapsrust of borstvoedingsverlof de betrekking waarop zij krachtens artikel 23, § 1 voorrang kunnen doen gelden, niet effectief kunnen opnemen, behouden dit voorrangrecht en dienen na hun afwezigheid deze betrekking effectief op te nemen.”

- **Aangenomen.**

Artikel 6

In artikel 31 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In de inleidende zin van § 1, eerste lid, worden de woorden „afdeling 2” geschrapt.

2° In § 1, eerste lid, 1°, inleidende zin, wordt de volgende zin ingevoegd tussen de woorden „bedoelde ambt” en de woorden „Deze anciënniteit” :

„Voor het technisch en administratief personeel moeten de bedoelde 720 dagen dienstanciënniteit bereikt zijn op 31 augustus voorafgaand aan de datum waarop de benoeming ingaat.”

3° In § 1, eerste lid, 1° worden de bepalingen van de twee gedachtenstrepen vervangen door de volgende bepaling :

Voorzitter

— **ofwel** bij de betrokken inrichtende macht

— ofwel bij een andere inrichtende macht wanneer toepassing wordt gemaakt van artikel 36 ;

— ofwel bij een andere inrichtende macht wanneer het een wegens ontstentenis van betrekking terbeschikking gesteld personeelslid betreft, tenzij het personeelslid terbeschikking gesteld werd wegens ontstentenis van betrekking in een instelling van een ander net of voor het gesubsidieerd vrij onderwijs van een ander karakter.”

4° Er wordt een § 9 ingevoegd luidend als volgt :

„§ 9. De Vlaamse Executieve bepaalt de gevolgen van een nieuwe vaste benoeming ten aanzien van de door het betrokken personeelslid voorheen reeds verkregen vaste benoeming, met dien verstande dat een personeelslid slechts vast benoemd kan zijn ten belope van maximaal één voltijdse betrekking in hoofdamt. Het voltijds karakter wordt bepaald in functie van de prestaties vereist voor een voltijdse betrekking in het ambt van de nieuwe benoeming.”

— **Aangenomen.**

Artikel 7

In hetzelfde decreet wordt een artikel 32bis ingevoegd, luidend als volgt :

„Artikel 32bis

De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder vastbenoemde personeelsleden tijdelijk kunnen belast worden met andere opdrachten in wervingsambten in het onderwijs en de PMS-centra.”

— **Aangenomen.**

Artikel 8

In artikel 40, § 1, inleidende zin, van hetzelfde decreet worden de woorden „artikel 40” vervangen door de woorden „artikel 10”.

— **Aangenomen.**

Artikel 9

In afwijking van de bepalingen in artikel 42 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra heeft, tijdens de schooljaren 1989-1990 tot en met 1992-1993, het personeelslid dat een selectie- of bevorderingsambt tijdelijk waarneemt, gedurende de periode van deze waarnemende aanstelling recht op de weddetoelage verbonden aan de verrichte prestaties.

Betreft het een personeelslid dat voltijds benoemd is in één van de wervings-, selectie- of bevorderingsambten van de betrokken personeelscategorie, dan kan het bedrag van de weddetoelage niet lager zijn dan het bedrag van de weddetoelage die het als vastbenoemd titularis genoot of zou genoten hebben indien het in het ambt waarin het benoemd is in dienstactiviteit zou gebleven zijn.

— **Aangenomen.**

Artikel 10

Artikel 54 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met het volgende lid :

„Het personeelslid is eveneens in de stand non-activiteit wanneer het met politiek verlof is, met inbegrip van de periode van eventuele uitgestelde indiensttreding na het beëindigen van het mandaat .”

— **Aangenomen.**

Artikel 11

Artikel 58, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder de personeelsleden die terbeschikking gesteld zijn :

a) wegens volledige ontstentenis van

betrekking of om de redenen vermeld in artikel 56, eerste lid, b), c), e) en f), aanspraak kunnen maken op een wachtgeldtoelage ;

b) wegens volledige ontstentenis van betrekking doch volledig of gedeeltelijk gereffecteerd of wedertewerkgesteld zijn, aanspraak kunnen maken op een weddetoelage ;

c) wegens gedeeltelijke ontstentenis van betrekking aanspraak kunnen maken op een weddetoelage.”

— **Aangenomen.**

Artikel 12

In artikel 60 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in 5° worden de woorden „artikel 67” vervangen door de woorden „artikel 66” ;

b) 8° wordt 9° ;

c) een nieuw 8° wordt ingevoegd, luidend als volgt :

„8° vanaf het ogenblik van de benoeming in vast verband in een voltijdse betrekking in hoofdamt buiten respectievelijk het gesubsidieerd vrij of het gesubsidieerd officieel onderwijs ;”

— **Aangenomen.**

Artikel 13

In artikel 77 van hetzelfde decreet worden de woorden „artikel 40, § 4” vervangen door de woorden „artikel 40, § 3”.

— **Aangenomen.**

Artikel 14

In artikel 80 van hetzelfde decreet worden de woorden „artikel 5, 8°” vervangen door de woorden „artikel 5, 11°”.

— **Aangenomen.**

Voorzitter

Artikel 15

Artikel 82 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met een tweede lid gesteld als volgt :

„In afwijking van artikel 37 gelden voor de toegang tot de bevorderingsambten van deze personeelsleden eveneens de artikelen 38, 39, 40 § 3 en § 4 en 42.”

— **Aangenomen.**

Artikel 16

In artikel 83, 2° van hetzelfde decreet wordt het woord „tweede” vervangen door het woord „derde”.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK II

Wijzigingen aan het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs

Artikel 17

In artikel 4, a) van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs wordt tussen de woorden : „vermenigvuldigd met 1,2” en de woorden „De dagen gepresteerd” de volgende zinnen ingevoegd :

„In afwijking hiervan bestaat, voor de personeelsleden van de PMS-centra, het aantal dagen gepresteerd als tijdelijk aangesteld personeelslid in een betrekking met volledige dienstprestaties, uit al de kalenderdagen van het begin tot het einde van een ononderbroken activiteitsperiode, met inbegrip van de vakantieperiodes. Dit aantal wordt voor de personeelsleden van de centra niet vermenigvuldigd met 1,2. ”

— **Aangenomen.**

Artikel 18

Aan artikel 36, § 1, 1° van hetzelfde

decreet wordt in fine de volgende zin toegevoegd :

„Voor het technisch en administratief personeel en voor het statutair meesters-, vak- en dienstpersoneel moeten de bedoelde 720 dagen dienstanciënniteit bereikt zijn op 31 augustus voorafgaand aan de datum waarop de benoeming ingaat .”

— **Aangenomen.**

Artikel 19

In hetzelfde decreet wordt een artikel 40bis ingevoegd, luidend als volgt :

„Artikel 40bis

De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder vastbenoemde personeelsleden tijdelijk kunnen belast worden met andere opdrachten in wervingsambten in het onderwijs en de PMS-centra.”

— **Aangenomen.**

Artikel 20

In artikel 44, § 5, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden „in de loop van de maand mei” geschrapt.

— **Aangenomen.**

Artikel 21

§ 1. In artikel 46, inleidende zin, van hetzelfde decreet worden de woorden „op het ogenblik van de oproep” vervangen door de woorden „op het ogenblik van de toelating tot de proeftijd”.

§ 2. In hetzelfde artikel 46 wordt 1° vervangen door de volgende bepaling :

„1° in het Gemeenschapsonderwijs in vast verband benoemd zijn in één van de wervings-, selectie- of bevorderingsambten van de betrokken personeelscategorie voor ten minste een halve opdracht ; de kandidaten voor een benoeming tot lid van de pedagogische begeleidingsdiensten dienen vast benoemd te zijn als lid van de

inspectie of in één van de wervings-, selectie- of bevorderingsambten voor ten minste een halve opdracht ;”

§ 3. In hetzelfde artikel 46 wordt 2° vervangen door de volgende bepaling :

„2° houder zijn van het bekwaamheidsbewijs vastgesteld voor dit specifiek selectie- of bevorderingsambt ;”.

— **Aangenomen.**

Artikel 22

In afwijking van de bepalingen in artikel 50 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs heeft, tijdens de schooljaren 1989-1990 tot en met 1992-1993, het personeelslid dat een selectie- of bevorderingsambt tijdelijk waarneemt, gedurende de periode van deze waarnemende aanstelling recht op de wedde verbonden aan de verrichte prestaties.

Betreft het een personeelslid dat voltijds benoemd is in één van de wervings-, selectie- of bevorderingsambten van de betrokken personeelscategorie, dan kan het bedrag van de wedde niet lager zijn dan het bedrag van de wedde die het als vastbenoemd titularis genoot of zou genieten indien het in het ambt waarin het benoemd is in dienstactiviteit zou gebleven zijn.

— **Aangenomen.**

Artikel 23

In artikel 80, eerste lid, wordt de volgende littera ingevoegd

„d) wanneer het met politiek verlof is, met inbegrip van de periode van eventuele uitgestelde indiensttreding na het beëindigen van het mandaat.”

— **Aangenomen.**

Artikel 24

Artikel 84, eerste lid, van hetzelfde decreet gewijzigd bij decreet van 9

Voorzitter

april 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling :

„De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder de personeelsleden die terbeschikking gesteld zijn :

a) wegens volledige ontstentenis van betrekking of om de redenen vermeld in artikel 82, eerste lid, b), c), e) en f), aanspraak kunnen maken op een wachtgeld ;

b) wegens volledige ontstentenis van betrekking doch volledig of gedeeltelijk gereffecteerd of wedertewerkgesteld zijn, aanspraak kunnen maken op een wedde ;

c) wegens gedeeltelijke ontstentenis van betrekking aanspraak kunnen maken op een wedde.”

- **Aangenomen.**

Artikel 25

In artikel 90, § 1, 2e alinea van hetzelfde decreet worden de woorden „bij toepassing van artikelen 24 en 26” vervangen door de woorden „bij toepassing van de artikelen 24,26,61 of overeenkomstig de desbetreffende wets-, decreets- of reglementsbepalingen van kracht vóór de inwerkingtreding van dit decreet werden afgedankt op gemotiveerd voorstel van het inrichtingshoofd of op gemotiveerd voorstel van de bevoegde inspecteur of bij tuchtmaatregel werden afgezet .”

- **Aangenomen.**

Artikel 26

In artikel 92 van hetzelfde decreet wordt een alinea toegevoegd luidend als volgt :

„Deze voorrang geldt niet voor personeelsleden die werden afgedankt bij toepassing van de artikelen 24,26, 61 of overeenkomstig de desbetreffende wets-, decreets- of reglementsbepalingen van kracht vóór de inwerkingtreding van dit decreet werden afgedankt op gemotiveerd voorstel van het inrichtingshoofd of op gemo-

tiveerd voorstel van de bevoegde inspecteur of bij tuchtmaatregel werden afgezet.”

- **Aangenomen.**

Artikel 27

De bepalingen van artikel 97 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs worden verlengd voor de tijdelijke personeelsleden van de diensten van de Vlaamse Executieve die administratieve taken vervullen in de PMS-centra van het Gemeenschapsonderwijs, zoals vermeld in het koninklijk besluit van 31 juli 1989 houdende de overdracht van de personeelsleden van het Ministerie van Onderwijs naar de diensten van de Vlaamse Executieve, op voorwaarde dat deze personeelsleden op 1 april 1991 effectief in dienst waren en sedert die datum in dienst zijn gebleven.

Deze verlenging geldt totdat bedoelde tijdelijke personeelsleden worden overgedragen zoals voorzien in artikel 201 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II.

- **Aangenomen.**

Artikel 28

§ 1. In artikel 102, § 3 van hetzelfde decreet zoals gewijzigd bij artikel 52 van het decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap van 23 oktober 1991 worden de woorden „artikel 36, § 1, 1°, 4° en het voorlaatste lid ;” vervangen door de woorden „artikel 36, § 1, 1°, 4 ;”

§ 2. Dezelfde § 3 wordt aangevuld met een lid, gesteld als volgt :

„Het bepaalde in artikel 36, § 1, tweede lid, staat niet in de weg dat, in afwijking van § 2, tot uiterlijk 1 oktober 1993, vaste benoemingen in een niet-uitsluitend ambt kunnen worden gedaan.”

- **Aangenomen.**

HOOFDSTUK III

Politiek verlof

Artikel 29

Dit hoofdstuk is van toepassing op :

1° de leden van de inspectiedienst bedoeld in artikel 1, eerste lid, 3° van de wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut der personeelsleden van het Rijksonderwijs ;

2° de personeelsleden bedoeld in artikel 2, § 1 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs ;

3° de personeelsleden bedoeld in artikel 4, § 1 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra ;

4° de leden van de Onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld in artikel 4 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten ;

5° de personeelsleden van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling bedoeld in artikel 9 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten ;

6° de personeelsleden van de pedagogische begeleidingsdiensten bedoeld in artikel 88 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten.

Dit hoofdstuk is van toepassing op de bovenvermelde personeelsleden

voor zover zij :

— hetzij vast benoemd of tot de proeftijd toegelaten zijn ;

— hetzij vast benoemd zijn en hun benoeming erkend is, daar waar de erkenning bestaat.

- **Aangenomen.**

Artikel 30

De in artikel 29 bedoelde personeels-

Voorzitter

leden worden van ambtswege en zonder dat ze zich eraan kunnen onttrekken met politiek verlof gezonden voor de uitoefening van de volgende politieke mandaten :

1° burgemeester van een gemeente met meer dan 50 000 inwoners ;

2° schepen of voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van een gemeente met meer dan 80 000 inwoners ;

3° lid van de bestendige deputatie van een provincieraad ;

4° voorzitter van een agglomeratie of van een federatie van gemeenten ;

5° lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers of van de Senaat ;

6° lid van de Vlaamse Raad ;

7° lid van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad ;

8° lid van het Europees parlement ;

9° lid van de nationale regering ;

10° lid van de Vlaamse Executieve of van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve ;

11° staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ;

12° lid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Het politiek verlof van ambtswege vangt aan op de datum van de eedaflegging voor één van de boven vermelde mandaten.

Bij artikel 30 is er een amendement van de heer Tavernier dat luidt als volgt :

Artikel 30

Een nieuw lid toevoegen dat luidt als volgt :

„Het politiek verlof van ambtswege wordt beperkt tot twaalf jaar.“.

De stemmingen over het artikel en het amendement worden aangehouden.

Artikel 31

Aan een personeelslid wordt op zijn verzoek voor de uitoefening van een mandaat van burgemeester, schepen of voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van een gemeente ongeacht het aantal inwoners, een politiek verlof toegekend.

Bij artikel 31 is er een amendement van de heer Tavernier dat luidt als volgt :

Artikel 31

Een nieuw lid toevoegen dat luidt als volgt :

„Aan deze personeelsleden kan na overleg tussen de inrichtende macht en het betrokken personeelslid een deeltijds politiek verlof worden toegekend.“.

De stemmingen over het artikel en het amendement worden aangehouden.

Artikel 32

Voor de toepassing van artikel 30, eerste lid, 1° en 2°, wordt het aantal inwoners bepaald overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 5 en 29 van de nieuwe Gemeentewet.

- **Aangenomen.**

Artikel 33

Gedurende de perioden van politiek verlof op eigen verzoek of van ambtswege is het personeelslid in de stand non-activiteit. Het personeelslid heeft tijdens deze perioden geen recht op wedde of weddetoelage. Het behoudt echter zijn rechten op bevordering tot een hogere wedde of weddetoelage.

- **Aangenomen.**

Artikel 34

Het politiek verlof eindigt uiterlijk op de laatste dag van de maand die volgt op die waarin het mandaat een einde neemt.

Het personeelslid van wie het politiek verlof een einde neemt, komt opnieuw als vast benoemd of tot de proeftijd toegelaten personeelslid in dienst, voor zover de betrekking die hem werd toegewezen of waarin hij geaffecteerd was, nog bestaat.

Bij artikel 34 is er een amendement van de heer Eeman en consoorten dat luidt als volgt :

Artikel 34

In het tweede lid op de derde, vierde en vijfde regel de zinsnede „ , voor zover de betrekking die hem werd toegewezen of waarin hij geaffecteerd was, nog bestaat” weglaten.

De stemmingen over het artikel en het amendement worden aangehouden.

Artikel 35

Het in artikel 34 bedoelde personeelslid mag na zijn wederindiensttreding in het onderwijs of in het psychomedisch-sociaal centrum zijn wedde/weddetoelage, zijn wachtgeld/wachtgeldtoelage niet cumuleren met voordelen die verbonden zijn aan de uitoefening van een politiek mandaat als bedoeld in artikel 30, eerste lid, en in artikel 31 en die een wederaanpassingsvergoeding uitmaken.

Op verzoek van het betrokken personeelslid kan de Vlaamse minister bevoegd voor onderwijs toestaan de hervatting van de opdracht gedurende een periode van maximum één jaar uit te stellen.

Tijdens deze periode bevindt het personeelslid zich in de stand non-activiteit. Het personeelslid heeft tijdens deze periode geen recht op wedde of weddetoelage. Het behoudt echter zijn rechten op bevordering tot een hogere wedde of weddetoelage.

Bij artikel 35 is er een amendement van de heer Eeman en consoorten dat luidt als volgt :

Artikel 35

Het tweede lid vervangen door wat volgt :

Voorzitter

„Op verzoek van het betrokken personeelslid staat het lid van de Vlaamse Executieve bevoegd voor het onderwijs, toe de hervatting van de opdracht gedurende een periode van maximum één jaar uit te stellen.“

De stemmingen over het artikel en het amendement worden aangehouden.

Artikel 36

Het personeelslid dat op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit hoofdstuk een politiek mandaat uitoefent, zoals bedoeld in artikel 30, kan op zijn verzoek, voor de periode van 1 januari 1989 tot 31 december 1992, een herziening krijgen van zijn toestand overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk.

– Aangenomen.

HOOFDSTUK IV

Inwerkingtreding

Artikel 37

1° de artikelen 9 en 22 hebben uitwerking met ingang van 1 september 1989 ;

2° de artikelen 17, 18, 21 § 3 en 27 hebben uitwerking met ingang van 1 april 1991 ;

3° de artikelen 2, 4, 5, § 1, 6, 1° en 2°, 8, 12 a), 13, 14 en 16 hebben uitwerking met ingang van 1 juni 1991 ;

4° de artikelen 11 en 24 hebben uitwerking met ingang van 1 juli 1991 ;

5° het artikel 15 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1992 ;

6° de artikelen 10, 12 b, 12 c, 20, 21 § 1 en § 2, 23, 25, 26 en 28 en de artikelen van hoofdstuk III hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1993 ;

7° de artikelen 3, 5 § 2 en 6, 3° en 4°, 7 en 19 treden in werking op de dag van de publicatie in het Belgisch Staatsblad.

– Aangenomen.

TITEL III

Gewoon basisonderwijs

Artikel 38

Artikel 50, § 1, derde lid van de wetten op het lager onderwijs, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 20 augustus 1957, gewijzigd bij wet van 29 mei 1959, wordt in fine aangevuld met de woorden : „hetzij het ondericht in de cultuurbeschouwing.“

– Aangenomen.

Artikel 39

In artikel 2, § 1 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II, worden de woorden „wordt in het kleuteronderwijs rekening gehouden met de gemiddelde aanwezigheid gedurende bedoelde volledige schooljaren” vervangen door :

„wordt in het kleuteronderwijs het aantal regelmatige leerlingen op 1 februari van het voorgaande schooljaar, gewogen met een percentage dat door de Vlaamse Executieve wordt bepaald. Voor de schooljaren 1991-1992 en 1992-1993 evenwel wordt de gemiddelde aanwezigheid gedurende deze schooljaren beschouwd als het gewogen aantal regelmatige leerlingen”.

– Aangenomen.

Artikel 40

Aan artikel 3 van hetzelfde decreet wordt een § 3 toegevoegd luidend als volgt :

„§ 3. Voor het vaststellen van het totaal puntengewicht wordt voor de scholen voor het gewoon kleuter- en lager onderwijs, evenals voor de scholen voor buitengewoon onderwijs die worden opgericht of in de subsidiëring opgenomen, de tellingsdatum van de leerlingen vastgesteld op 30 september van het lopende schooljaar. Deze bepaling blijft op hen van toepassing gedurende de eer-

ste drie schooljaren wat het nieuw opgerichte of in de subsidiëring opgenomen kleuteronderwijs betreft en gedurende zes schooljaren wat het nieuw opgerichte of in de subsidiëring opgenomen lager onderwijs betreft”.

– Aangenomen.

Artikel 41

De Vlaamse Executieve kan jaarlijks aan de gesubsidieerde scholen voor gewoon en buitengewoon basisonderwijs een toelage toekennen voor de administratieve ondersteuning.

De Vlaamse Executieve legt de criteria voor de berekening en de aanwendingsmodaliteiten vast.

– Aangenomen.

Artikel 42

§ 1. Dit artikel is van toepassing op de personeelsleden die :

– op grond van artikel 28 van het koninklijk besluit van 27 oktober 1966 tot vaststelling van de schoolbevolkingsnormen in de kleuter- en lagere scholen werden aangesteld tot bijzonder leermeester heilgymnastiek of logopedie ;

– ingevolge de omzendbrieven van 27 augustus 1971 en 8 september 1971 betreffende de weddeschaal en prestaties van de logotherapeuten en de kinesitherapeuten, een weddeschaal bekomen hebben, berekend op basis van de weddeschaal en het prestatiestelsel van de leden van het paramedisch personeel van het rijksonderwijs.

§ 2. De in § 1 bedoelde personeelsleden worden, met het oog op het vaststellen van hun weddetoelage en het bepalen van de prestaties, beschouwd als paramedisch personeel. Hun weddetoelage wordt vastgesteld in de weddeschalen toegekend aan het paramedisch personeel.

De bepalingen van artikel 37 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk

Voorzitter

en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs, opnieuw opgenomen bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1991, zijn van toepassing op deze personeelsleden, voor zover zij op 31 maart 1972 in dienst waren in het onderwijs.

Voor het overige blijven de in § 1 van dit artikel bedoelde personeelsleden behoren tot de categorie van het bestuurs- en onderwijzend personeel.

— **Aangenomen.**

Artikel 43

§ 1. Dit artikel is van toepassing op het personeelslid dat :

a) diensten heeft gepresteerd

— in de periode van 1 september 1936 tot en met 31 augustus 1948,

— in een in België gevestigde lagere- of bewaarschool ingericht door een private persoon, die in die periode voldoende waarborgen bood op het gebied van organisatie en onderwijs ;

b) titularis was van een bezoldigd ambt met volledige prestaties ;

c) vóór 1 september 1952 het vereiste diploma of het voldoende geachte bekwaamheidsbewijs heeft behaald voor een overeenstemmende functie uitgeoefend in een school onderworpen aan het stelsel van de organieke wet op het lager onderwijs.

§ 2. De diensten gepresteerd in de in § 1 vermelde periode en instellingen door het bedoelde personeelslid worden voor de vaststelling van de weddeanciënniteit in aanmerking genomen met ingang van zijn 20ste, 21ste, 22ste, 23ste of 24ste jaar, naargelang van de klasse van zijn weddeschaal.

— **Aangenomen.**

Artikel 44

1° het artikel 42 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1971 ;

2° het artikel 43 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1973 ;

3° het artikel 40 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1991 ;

4° het artikel 38 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1991 ;

5° het artikel 41 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1992 ;

6° het artikel 39 treedt in werking op 1 september 1993.

— **Aangenomen.**

TITEL IV

Buitengewoon onderwijs

HOOFDSTUK 1

Wijzigingen aan de wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs

Artikel 45

Artikel 4 van de wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs, gewijzigd bij decreet van 25 juni 1992, wordt aangevuld met een tweede lid gesteld als volgt :

„In afwijking van het voorgaand lid en tot een datum te bepalen door de Vlaamse Executieve, kunnen de gehandicapten ouder dan 21 jaar, op gemotiveerd advies van de Commissie van Advies voor het Buitengewoon Onderwijs, genieten van de voordelen van deze wet.”

— **Aangenomen.**

Artikel 46

Artikel 6 van dezelfde wet, gewijzigd bij decreet van 25 juni 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 6

§ 1. De Vlaamse Executieve stelt de gebiedsomschrijvingen vast waarvoor een Commissie van Advies voor het Buitengewoon Onderwijs (CABO) zetelt.

Iedere commissie van advies wordt voorgezeten door een inspecteur-coördinator of een inspecteur van het basisonderwijs.

De commissies bestaan uit vertegenwoordigers van de Gemeenschaps-, de officieel gesubsidieerde en de vrij gesubsidieerde scholen, behorende tot de pedagogische, de paramedische, de psychologische, de medische en de sociale disciplines en uit leden van de pedagogische begeleidingsdiensten. In elke commissie heeft ook een inspecteur zitting die het buitengewoon onderwijs onder zijn bevoegdheid heeft.

De aanwijzing van de leden zal erop gericht zijn het evenwicht tussen de vertegenwoordigde strekkingen te verzekeren.

De Vlaamse Executieve bepaalt de overige regelen betreffende de samenstelling en de werking van de commissies en het beroep dat tegen beslissingen van de commissies kan worden ingesteld.

De Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs benoemt de leden van de commissies.

§ 2. In elke CABO wordt een subcommissie opgericht bestaande uit een vertegenwoordiging van de onderwijs- en een vertegenwoordiging van de welzijnssector.

Deze subcommissie neemt de bevoegdheid van de commissie van advies over voor de leerlingen van de opleidingsvormen 1 en 2 van het buitengewoon secundair onderwijs inzake adviezen met betrekking tot het verder verlenen of toekennen van de voordelen van de wet aan gehandicapten buiten de in artikel 4 bepaalde leeftijdsgrenzen. De Vlaamse Executieve bepaalt de samenstelling van deze subcommissies. ”

— **Aangenomen.**

Artikel 47

Artikel 7 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 7

§ 1. Een CABO heeft tot taak gemotiveerde adviezen uit te brengen in de gevallen haar opgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor het

Voorzitter

Onderwijs. De Vlaamse Executieve kan haar ook met andere opdrachten belasten.

§ 2. In de hierna volgende gevallen heeft de CABO een recht van beslissing :

1° de tijdelijke of permanente vrijstelling van de leerplicht voor een leerling ;

2° het beroep ingesteld tegen een advies of een beslissing uitgebracht door een persoon of een instantie in uitvoering van deze wet of een uitvoeringsbesluit ervan."

— **Aangenomen.**

Artikel 48

De artikelen 8, 9 en 10 van dezelfde wet worden opgeheven.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK II

Wijzigingen aan de koninklijke besluiten nrs. 65, 66 en 67 van 20 juli 1982 en nr. 184 van 30 december 1982

Artikel 49

In de oorspronkelijke tekst van artikel 3, § 2 van het koninklijk besluit nr. 65 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het bestuurs- en onderwijzend personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs, worden tussen de woorden „boven-talig geworden lesuren” en „behouden” de woorden „met inbegrip van de uren klasseraad, klassedirectie, bijscholing of begeleiding die buiten het lesurenpakket worden toegekend” ingevoegd.

— **Aangenomen.**

Artikel 50

In de artikelen 24, tweede lid, 25, § 2 en 26, tweede lid van hetzelfde koninklijk besluit, gewijzigd bij decreet

van 31 juli 1990, wordt het woord „types” geschrapt.

— **Aangenomen.**

Artikel 51

In hetzelfde koninklijk besluit wordt een artikel 29bis ingevoegd, luidend als volgt :

„Artikel 29bis

De personeelsleden die het ondeelbaar ambt van werkmeester, werkplaatsleider of onderdirecteur uitoefenden op 1 oktober 1989, maar het niet hebben kunnen uitoefenen gedurende het schooljaar 1990-1991 als gevolg van een tijdelijke daling van het leerlingenaantal zoals vastgesteld op 1 februari 1990, kunnen dit ambt verder bekleden indien dat op 30 september 1990 op basis van de gestelde normen opnieuw verantwoord was."

— **Aangenomen.**

Artikel 52

Artikel 5, § 1 en § 2 van het koninklijk besluit nr. 65 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het bestuurs- en onderwijzend personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs, gewijzigd bij de decreten van 5 juli 1989 en 9 april 1992, artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 66 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het administratief personeel en het opvoedend hulppersoneel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs met uitzondering van de internaten of semi-internaten, gewijzigd bij decreet van 5 juli 1989, artikel 6 van het koninklijk besluit nr. 67 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het paramedische personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs, met uitzondering van de internaten of semi-internaten, gewijzigd bij decreet van 5 juli 1989 en artikel 9 van het koninklijk besluit nr. 184 van 30 december 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het paramedische perso-

neel en van het personeel toegekend in het kader van het internaat worden bepaald in de Rijksinstituten voor het buitengewoon onderwijs en de tehuizen van het Rijk, worden vervangen door de volgende bepaling :

„§ 1. In afwijking op de normen van dit besluit en met het oog op bijzondere omstandigheden kan de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs met ingang van 1 september 1982 extra lesuren of uren toekennen aan de scholen.

§ 2. Met ingang van 1 september 1989 kan het aantal lesuren of uren globaal niet meer bedragen dan 0,5 % van het totaal aantal lesuren en uren dat het voorgaand schooljaar werd toegekend aan respectievelijk het Gemeenschapsonderwijs, het officieel gesubsidieerd onderwijs en het vrij gesubsidieerd onderwijs. Voor de berekening van het aantal extra-lesuren of -uren gebeurt de omrekening van de voltijdse ambten naar lesuren of uren op” basis van de minimumprestaties eigen aan ieder ambt .”

— **Aangenomen.**

Artikel 53

In artikel 6, § 1 van het koninklijk besluit nr. 66 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het administratief personeel en het opvoedend hulppersoneel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs met uitzondering van de internaten en semi-internaten, gewijzigd bij decreet van 31 juli 1990, worden de woorden „tenminste 99” vervangen door de woorden „tenminste 100”.

— **Aangenomen.**

Artikel 54

§ 1. In hetzelfde koninklijk besluit nr. 66 van 20 juli 1982 wordt na artikel 10 een „Hoofdstuk IV – Overgangsbepalingen” ingevoegd met een artikel 10bis, luidend als volgt :

„Artikel 10bis

De personeelsleden die het ondeel-

Voorzitter

baar ambt van directiesecretaris, studiemeester-opvoeder, opsteller of klerk-typist uitoefenden op 1 oktober 1989 maar het niet hebben kunnen uitoefenen gedurende het schooljaar 1990-1991 als gevolg van een tijdelijke daling van het leerlingenaantal, zoals vastgesteld op 1 februari 1990, kunnen dit ambt verder uitoefenen indien het op 30 september 1990 op basis van de gestelde normen opnieuw verantwoord was."

§ 2. In hetzelfde besluit wordt in het opschrift „Hoofdstuk IV. – Slotbepalingen” de nummering „IV” vervangen door „V” .

– **Aangenomen.**

HOOFDSTUK III

Wijzigingen aan het koninklijk besluit nr. 439 van 11 augustus 1986

Artikel 55

Artikel 2, § 2 van het koninklijk besluit nr. 439 van 11 augustus 1986 houdende rationalisatie en programmatie in het buitengewoon onderwijs wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 2. De instellingen van het buitengewoon onderwijs worden, naargelang van de inrichtende macht waarvan zij afhangen, voor de toepassing van dit besluit ingedeeld in de volgende groepen :

- scholen van het Gemeenschapsonderwijs ;
- gesubsidieerde officiële scholen ;
- gesubsidieerde vrije katholieke scholen ;
- gesubsidieerde vrije protestantse scholen ;
- gesubsidieerde vrije israëlitische scholen ;
- gesubsidieerde vrije islamitische scholen ;
- gesubsidieerde vrije orthodoxe scholen ;
- gesubsidieerde vrije anglicaanse scholen ;
- gesubsidieerde vrije niet-confessionele scholen. ”

– **Aangenomen.**

Artikel 56

In de artikelen 12, § 2, 15, 25, § 2, en 29 van hetzelfde besluit worden de woorden „van een bepaald net” vervangen door de woorden „van een bepaalde groep” en worden de woorden „van dit net” vervangen door de woorden „van deze groep”..

– **Aangenomen.**

Artikel 57

In artikel 21, § 2 van hetzelfde besluit worden de woorden „per net” vervangen door de woorden „per groep” en worden de woorden „in dit net” vervangen door de woorden „in deze groep”.

– **Aangenomen.**

Artikel 58

In artikel 35, § 2 van hetzelfde besluit worden de woorden „per net” en „in dit net” vervangen door de woorden „per groep” en „in deze groep”.

– **Aangenomen.**

HOOFDSTUK IV

Wijziging aan het koninklijk besluit nr. 297 van 31 maart 1984

Artikel 59

Artikel 3, § 2 van het koninklijk besluit nr. 297 van 31 maart 1984 betreffende de opdrachten, de wedden, de weddetoelagen en de verloven voor verminderde prestaties in het onderwijs en de psyche-medisch-sociale centra, wordt in fine aangevuld met de bepaling : „Dit uur wordt niet aangerekend op het lesurenpakket.”

– **Aangenomen.**

HOOFDSTUK V

Wijziging van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992

Artikel 60

§ 1. Artikel 87 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 wordt opgeheven.

§ 2. In artikel 88 van hetzelfde decreet worden de woorden „en 87 hebben” vervangen door het woord „heeft”.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de datum waarop § 1 en § 2 van dit artikel in werking treden.

– **Aangenomen.**

HOOFDSTUK VI

Wijziging van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II

Artikel 61

Artikel 190, tweede lid, 1° van het decreet betreffende het onderwijs II van 31 juli 1990 wordt aangevuld met de volgende bepaling :

– hetzij het ambt van opvoeder-huismeester hebben uitgeoefend in een gesubsidieerde instelling voor buitengewoon secundair onderwijs en zij in het bezit zijn van een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs voor het ambt van studiemeester-opvoeder. Zij worden geacht tevens in het bezit te zijn van een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs voor het ambt van opvoeder-huismeester en bekomen de weddeschaal 125 .”

– **Aangenomen.**

HOOFDSTUK VII

Wijziging van het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs III

Artikel 62

§ 1. In artikel 15 van het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs III wordt het tweede lid vervangen door de volgende bepaling :

„Zij blijven wat hun administratieve en geldelijke toestand betreft, beho-

Voorzitter

ren tot het administratief personeel. In afwijking hiervan wordt hun wedde vastgesteld in de weddeschaal 125, toegekend aan personeelsleden van het buitengewoon onderwijs.”

§ 2. In hetzelfde artikel 15 wordt tussen het derde en het vierde lid een nieuw lid ingevoegd luidend als volgt :

„Voor de toepassing van hetzelfde artikel 97 :

— worden deze personeelsleden geacht op 1 april 1991 een betrekking van rekenplichtig correspondent in hoofdambt te bekleden ;

— wordt de betrekking die de betrokken personeelsleden geacht worden te bekleden, beschouwd als een betrekking waarin op deze datum niet moest worden voorzien door reffectatie ;

— wordt de betrekking die de betrokken personeelsleden geacht worden te bekleden, geacht te voldoen aan de bepaling van § 4 van artikel 97.”

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK VIII

Inwerkingtreding

Artikel 63

1° het artikel 49 heeft uitwerking heeft met ingang van 1 september 1982 en houdt op van kracht te zijn op 31 augustus 1990 ;

2° het artikel 59 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1984 ;

3° de artikelen 55 tot en met 58 hebben uitwerking met ingang van 1 september 1986 ;

4° de artikelen 50, 53 en 61 hebben uitwerking met ingang van 1 september 1990 ;

5° de artikelen 51 en 54 hebben uitwerking met ingang van 1 september 1990 en houden op van kracht te zijn op 31 augustus 1991 ;

6° het artikel 45 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1992 ;

7° het artikel 62 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1993 ;

8° de artikelen 46, 47 en 48 treden in werking op 1 september 1993.

— **Aangenomen.**

TITEL V

Secundair onderwijs

Artikel 64

In artikel 21, § 3, van het koninklijk besluit nr. 49 van 2 juli 1982 betreffende de oprichtingsnormen en de herstructurering van instellingen in het secundair onderwijs met volledig leerplan, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 295 van 31 maart 1984, worden tussen de woorden „gereffecteerd” en „worden”, de woorden „of wedertewerkgesteld” ingevoegd.

— **Aangenomen.**

Artikel 65

Artikel 21 van hetzelfde koninklijk besluit, wordt aangevuld met een § 4, luidend als volgt :

„§ 4. De personeelsleden aan wie, overeenkomstig § 1, § 2 en § 3, een betrekking van **onderdirecteur/provisor** of directiesecretaris van de scholengemeenschap werd toegewezen, worden beschouwd als zijnde wedertewerkgesteld.”

— **Aangenomen.**

Artikel 66

§ 1. De vakken die in het secundair onderwijs vallen onder de hierna vermelde bepalingen, worden, wat betreft het bepalen van de minimum- en maximumprestaties, alsmede van de opdrachtbreuken voor de betrokken leraars beschouwd als algemene vakken :

— artikel 11, H, 2°, van het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaam-

heidsbewijzen in de gesubsidieerde inrichtingen voor secundair technisch en beroepsonderwijs met volledig leerplan en voor sociale promotie ;

— artikel 11, D, b, van het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het secundair onderwijs georganiseerd in de gesubsidieerde officiële inrichtingen voor middelbaar onderwijs en in de gesubsidieerde officiële inrichtingen voor normaalonderwijs ;

— artikel 11, D, b, van het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in het secundair onderwijs dat verstrekt wordt in de gesubsidieerde vrije inrichtingen voor middelbaar onderwijs of voor normaalonderwijs, met inbegrip van het postsecundair psychopedagogisch jaar.

§ 2. In de eerste graad van het secundair onderwijs, dat georganiseerd werd overeenkomstig de wet van 19 juli 1971 betreffende de algemene structuur en organisatie van het secundair onderwijs, worden de praktische vakken, wat betreft het bepalen van de minimum- en maximumprestaties, alsmede van de opdrachtbreuken voor de betrokken leerkrachten, eveneens beschouwd als algemene vakken.

— **Aangenomen.**

Artikel 67

Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming, worden bekrachtigd de bepalingen van :

1° de omzendbrief S.O. Z(80) 1 van 23 januari 1980 betreffende het bekwaamheidsbewijs vereist van leerkrachten in het 4e leerjaar V.B.S.O. ;

2° de omzendbrief van 12 december 1984 betreffende het bekwaamheidsbewijs vereist van leerkrachten in het tweede jaar van de tweede graad vernieuwd beroepssecundair onderwijs (V.B.S.O.) — Verworven rechten inzake weddetoelagen ;

Voorzitter

3° de omzendbrief van 15 juli 1985 betreffende het bekwaamheidsbewijs vereist van leerkrachten in het vierde leerjaar van de korte kwalificatie van het secundair onderwijs van het type I ;

4° de omzendbrief G0/70/88/17 van 25 oktober 1988 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van leerkrachten in het tweede jaar van de tweede graad vernieuwd beroepssecundair onderwijs (V.B.S.O.) en in het vierde leerjaar van de korte kwalificatie van het secundair onderwijs van het type 1.

— **Aangenomen.**

Artikel 68

In het secundair onderwijs van het type 1 worden geacht te behoren tot het niveau :

- lager secundair onderwijs :
- de eerste graad ;
- het derde leerjaar van de tweede graad ;

— vanaf 1 september 1976 tot en met 31 augustus 1984 : het vierde kwalificatiejaar van de tweede graad van de kwalificatieafdeling van het technisch en kunstsecundair onderwijs ;

— in de periode tot en met 31 augustus 1976 en vanaf 1 september 1984 : het vierde leerjaar van de tweede graad van de kwalificatieafdeling van het technisch en kunstsecundair onderwijs ;

— de tweede graad van het beroepssecundair onderwijs ;

— het vervolmakings- en/of specialisatiejaar ingericht op het einde van de tweede graad van het technisch, kunst- en beroepssecundair onderwijs ;

— hoger secundair onderwijs :

— vanaf 1 september 1976 tot en met 31 augustus 1984 : het vierde leerjaar van de tweede graad van de kwalificatieafdeling van het technisch en kunstsecundair onderwijs ;

— het vierde leerjaar van de tweede graad van de doorstromingsafdeling ;

— de derde graad ;

— het vervolmakings- en/of specialisatiejaar ingericht op het einde van de derde graad van het technisch, kunst en beroepssecundair onderwijs ;

— een voorbereidend jaar op het hoger onderwijs op het einde van de derde graad ;

— een zevende leerjaar op het einde van de derde graad beroepssecundair onderwijs.

— **Aangenomen.**

Artikel 69

§ 1. In de uren-leraar die worden ingericht in een onderwijs met een tijdelijk karakter zoals bedoeld in artikel 46, § 1, tweede lid, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II, kunnen geen personeelsleden vastbenoemd worden.

§ 2. Met het oog op de controle van § 1 door het departement, dienen de inrichtende machten van de betrokken onderwijsinstellingen een verklaring op eer af te leggen die er toe strekt dat in de bedoelde uren-leraar geen personeelsleden vastbenoemd worden.

§ 3. De niet-naleving van de bepalingen van § 1 en § 2 heeft tot gevolg dat de vaste benoemingen geen uitwerking kunnen hebben ten aanzien van de overheid.

— **Aangenomen.**

Artikel 70

In artikel 56, 2° van hetzelfde decreet worden de woorden „het schooljaar 1997-1998” vervangen door de woorden „het schooljaar 1998-1999.”

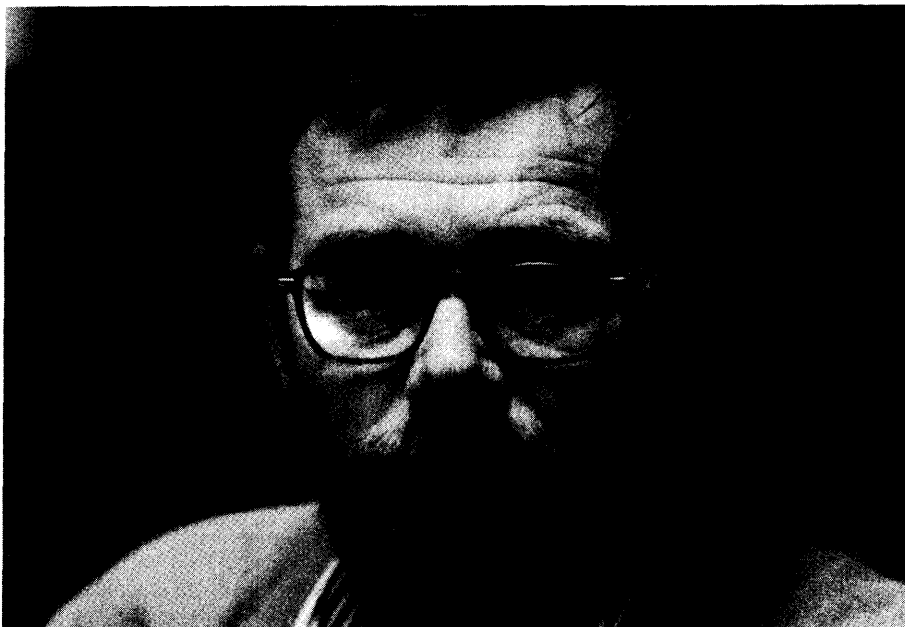
— **Aangenomen.**

Artikel 71

§ 1. Artikel 58 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 58

§ 1. Het in artikel 56, 2° bedoeld

AGALE V-Raadslid J. Tavernier diende bij de bespreking van onderwijsdecreet IV een aantal amendementen in bij de specifieke bepalingen inzake het politiek verlot

Voorzitter

aantal wekelijkse uren-leraar, dat aan elke inrichtende macht wordt toegekend, behelst een aantal uren, voortvloeiend uit een door de Vlaamse Executieve te bepalen recuperatie van uren, welke in verhouding tot het aantal uren van het schooljaar 1989-1990 verloren zijn gegaan en dat er toe strekt de inrichtende macht de mogelijkheid te bieden op planmatige wijze het onderwijsaanbod rationeel te herschikken."

§ 2. Aan artikel 58, waarvan de huidige tekst § 1 vormt, worden de volgende paragrafen toegevoegd :

„§ 2. In de in § 1 bedoelde wekelijkse uren-leraar kunnen geen personeelsleden vastbenoemd worden.

§ 3. Met het oog op de controle van § 2 door het departement, dienen de inrichtende machten van de betrokken onderwijsinstellingen een verklaring op eer af te leggen die er toe strekt dat in de bedoelde wekelijkse uren-leraar geen personeelsleden vastbenoemd worden.

§ 4. De niet-naleving van de bepalingen van de § 2 en § 3 heeft tot gevolg dat de vaste benoemingen geen uitwerking kunnen hebben ten aanzien van de overheid."

— **Aangenomen.**

Artikel 72

§ 1. In hetzelfde decreet wordt een artikel 59bis ingevoegd luidend als volgt :

„Artikel 59bis

In het gemeenschapsonderwijs en in het gesubsidieerd onderwijs kan een onderwijsinstelling tijdens een bepaald schooljaar niet-ingerichte uren-leraar overdragen naar het daaropvolgend schooljaar mits te voldoen aan alle volgende voorwaarden :

1° de overdracht wordt beperkt tot twee procent van het aantal aanwendbare uren-leraar van dat bepaald schooljaar ;

2° de niet-ingerichte uren-leraar van

een bepaald schooljaar dienen vastgelegd uiterlijk op 15 september van dat schooljaar met het oog op de overdracht naar het daaropvolgend schooljaar ;

3° de overgedragen uren-leraar van een bepaald schooljaar kunnen enkel in het daaropvolgend schooljaar worden aangewend. "

§ 2. In hetzelfde decreet wordt een artikel 59ter ingevoegd luidend als volgt :

„Artikel 59ter

§ 1. De overdracht van uren-leraar tijdens een bepaald schooljaar, zoals bedoeld in artikel 59bis, is slechts mogelijk indien de betrokken inrichtende macht van de onderwijsinstelling op eer verklaart dat zij tijdens dat schooljaar in de betrokken onderwijsinstelling overeenkomstig de geldende reglementering geen nieuwe of bijkomende terbeschikkingstellingen wegens ontstentenis van betrekking dient uit te spreken.

§ 2. De niet-naleving van de bepalingen van § 1 heeft tot gevolg dat een terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking geen uitwerking heeft ten aanzien van de overheid.

§ 3. In de overgedragen uren-leraar zoals bedoeld in artikel 59bis kunnen geen personeelsleden vastbenoemd worden.

§ 4. Met het oog op de controle van § 3 door het departement, dienen de inrichtende machten van de betrokken onderwijsinstellingen een verklaring op eer af te leggen die er toe strekt dat in de bedoelde uren-leraar geen personeelsleden vastbenoemd worden.

§ 5. De niet-naleving van de bepalingen van § 3 en § 4 heeft tot gevolg dat de vaste benoemingen geen uitwerking kunnen hebben ten aanzien van de overheid."

— **Aangenomen.**

Artikel 73

§ 1. Artikel 3, § 5 van de wet van 29

mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd bij de decreten van 5 juli 1989 en 9 april 1992, wordt aangevuld met de volgende leden :

„Bij de in het eerste lid bedoelde herverdeling, mag een inrichtende macht het aantal aan een onderwijsinstelling toegekende lessen, lestijden of uren-leerkracht niet verminderen indien ze in dat schooljaar in deze onderwijsinstelling overeenkomstig de geldende reglementering nieuwe of bijkomende terbeschikkingstellingen wegens ontstentenis van betrekking dient uit te spreken.

Met het oog op de controle door het departement dienen de inrichtende machten een verklaring op eer af te leggen die er toe strekt dat zij de bepalingen van het voorgaand lid in acht nemen bij deze herverdeling. De niet-naleving van deze bepalingen heeft tot gevolg dat een terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking geen uitwerking heeft ten aanzien van de overheid.

In de bijkomende lessen, lestijden of uren-leerkracht die een onderwijsinstelling via deze herverdeling verkregen heeft, kunnen geen personeelsleden vastbenoemd worden. De betrokken inrichtende macht dient een verklaring op eer af te leggen die er toe strekt dat in de bedoelde uren-leraar geen personeelsleden vastbenoemd worden. De niet-naleving van deze bepalingen heeft tot gevolg dat de vaste benoemingen geen uitwerking kunnen hebben ten aanzien van de overheid. "

§ 2. Artikel 3, § 6 van dezelfde wet, gewijzigd bij decreet van 5 juli 1989, wordt gewijzigd als volgt :

§ 6. a) Deze overdracht is slechts mogelijk indien de betrokken inrichtende macht van de onderwijsinstelling die lestijden, lessen of uren-leerkracht overdraagt op eer verklaart dat zij gedurende dat schooljaar in de betrokken onderwijsinstelling overeenkomstig de geldende reglementering geen nieuwe of bijkomende terbeschikkingstellingen wegens ontstentenis van betrekking dient uit te spreken. In de overgedragen lestijden, lessen of uren-leer-

Voorzitter

kracht kunnen geen personeelsleden vastbenoemd worden. Met het oog op de controle door het departement dient de betrokken inrichtende macht een verklaring op eer af te leggen die er toe strekt dat zij deze bepalingen in acht neemt bij deze overdracht. De niet-naleving van deze bepalingen heeft tot gevolg dat nieuwe of bijkomende terbeschikkingstellingen wegens ontstentenis van betrekking geen uitwerking hebben ten aanzien van de overheid.

In de overgedragen lestijden, lesuren of uren-leerkracht kunnen geen personeelsleden vastbenoemd worden.

b) Met het oog op de controle door het departement van de bepalingen van het voorgaand lid dient de betrokken inrichtende macht een verklaring op eer af te leggen die er toe strekt dat zij deze bepalingen in acht neemt. De niet-naleving ervan heeft tot gevolg dat de vaste benoemingen geen uitwerking kunnen hebben ten aanzien van de overheid."

Paragraaf 6, a) is niet van toepassing op het deeltijds beroepssecundair onderwijs.

§ 3. In artikel 8, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1975, worden tussen de woorden „secundair onderwijs met volledig leerplan” en de woorden „omvat de lesrooster per week” de woorden „met uitzondering van het aanvullend secundair beroepssecundair onderwijs”, ingevoegd.

— Aangenomen.

Artikel 74

§ 1. Artikel 4, § 2, a, van het koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986 houdende rationalisatie en programmatie van de internaten van het door de Staat georganiseerd of gesubsidieerd onderwijs, wordt aangevuld met de volgende bepaling :

„6. Een gebouw of een gebouwencomplex van een internaat kan niet terzelfdertijd een vestigingsplaats zijn van een ander internaat.”

§ 2. Artikel 4 van hetzelfde besluit,

gewijzigd bij de decreten van 21 december 1990 en 9 april 1992, wordt aangevuld met een § 6 luidend als volgt :

„§ 6. In afwijking van § 4, eerste lid, worden in een internaat waaruit door afsplitsing een nieuw internaat is ontstaan, het aantal interne leerlingen waarvoor werkingskredieten of werkingstoelagen worden toegekend, gedurende het schooljaar van de afsplitsing, op 1 september van dat schooljaar geteld.”

— Aangenomen.

Artikel 75

Artikel 6, § 1 van hetzelfde besluit wordt aangevuld met de volgende bepaling :

„Met ingang van 1 september 1993 en tot 31 augustus 1996 kan geen enkel nieuw internaat door de Vlaamse Gemeenschap worden opgericht of gesubsidieerd.”

— Aangenomen.

Artikel 76

§ 1. In afwijking van de bepalingen van artikel 3, § 3 en § 4 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, worden de beslissingen die genomen werden op basis van de adviezen van de planificatiecommissie, opgericht bij besluit van de Vlaamse Executieve van 19 december 1990 houdende samenstelling en werking van de planificatiecommissie voor het secundair onderwijs met volledig leerplan, bekrachtigd.

§ 2. Worden tot en met 31 augustus 1993 bekrachtigd :

1° met ingang van 1 september 1984, de beslissing tot subsidiëring van het Stedelijk Instituut voor Ballet te Antwerpen, met volgende leerjaren :

— le leerjaar A ;

— 2e gemeenschappelijk leerjaar : optie : ballet ;

— 3e en 4e leerjaar doorstroming : bijzondere optie : ballet ;

— 5e en 6e leerjaar lange kwalificatie : bijzondere optie ballet ;

2° voor de periode van 1 september 1982 tot en met het schooljaar 1984-1985, de beslissing tot subsidiëring van het Instituut voor Bakkerij en Banketbakkerij te Geel, met afdeling bakkerij-banketbakkerij, categorie lagere secundaire beroepsschool, met volgende leerjaren :

— 1982-1983 : 2e en 3e leerjaar ;

— 1983-1984 : 2e, 3e leerjaar en 4e kwalificatiejaar ;

— 1984-1985 : 2e, 3e leerjaar, 4e kwalificatiejaar en 5e vervolmakingsjaar ;

3° met ingang van 1 september 1985 :

a) de beslissing tot subsidiëring van het Vrij Technisch Instituut te Geel :

— In de categorie „lagere secundaire technische school” :

— mechanica : le, 2e, 3e leerjaar, 4e kwalificatiejaar, 5e specialisatiejaar „gereedschapsmaken”, 5e specialisatiejaar „automechanica”, 5e specialisatiejaar „werktuigmachines” en 5e specialisatiejaar „meettechniek” ;

— elektriciteit : le, 2e, 3e leerjaar, 4e kwalificatiejaar en 5e specialisatiejaar „radioherstelling” ;

Het le en 2e leerjaar wordt volledig gemeenschappelijk ingericht met de afdeling „mechanica” lagere secundaire technische school ;

— hout : le, 2e, 3e leerjaar en 4e kwalificatiejaar. Het le leerjaar wordt volledig gemeenschappelijk ingericht met de afdeling „mechanica” lagere secundaire technische school ;

— In de categorie „lagere secundaire beroepsschool” :

— mechanica : le, 2e, 3e leerjaar, 4e kwalificatiejaar, 5e specialisatiejaar, „lassen-smeden”, 5e specialisatiejaar „rijtuigbouw” en 5e specialisatiejaar „plaatbewerking-smeden” ;

— lood- en zinkbewerking : le, 3e leerjaar, 4e kwalificatiejaar en 5e specialisatiejaar „sanitaire installaties” ;

— hout : le, 2e, 3e leerjaar, 4e kwalificatiejaar en 5e vervolmakingsjaar ;

Voorzitter

vanaf 1 september 1987 wordt het 5e vervolmakingsjaar omgevormd naar een 5e specialisatiejaar „Hout- en bouwconstructies” en vanaf 1 september 1988 wordt deze benaming gewijzigd in : „Afwerking van gebouwen” ;

— metselwerk : 1e, 2e, 3e leerjaar, 4e kwalificatiejaar en 5e vervolmakingsjaar ; vanaf 1 september 1987 wordt het 5e vervolmakingsjaar omgevormd naar een 5e specialisatiejaar : „Onderhoud van gebouwen” ;

— schilderwerk : 1e, 2e, 3e leerjaar, 4e kwalificatiejaar en 5e specialisatiejaar „behangen-garneren en glaswerk”.

Het 1e leerjaar is volledig gemeenschappelijk voor al deze afdelingen van de categorie „lagere secundaire beroepsschool”.

b) de beslissing tot subsidiëring van de afdeling „orthopedie”, categorie hoger secundaire technische school in het Technisch Instituut Sint-Jozef te Geel ; vanaf 1 september 1988 worden het 4e en 5e leerjaar omgevormd naar de afdeling : „Orthopedische technieken” — categorie hoger secundaire technische school en wordt het 7e specialisatiejaar : „Orthopedische instrumenten” categorie hoger secundaire technische school opgericht ; vanaf 1 september 1989 wordt het 6e leerjaar omgevormd naar de afdeling : „Orthopedische technieken” — categorie hoger secundaire technische school.

c) de beslissing tot subsidiëring van de afdeling „bakkerij-banketbakkerij”, categorie lagere secundaire beroepsschool in het Instituut voor Voeding en Chemische Technieken te Geel, met volgende leerjaren :

— 2e en 3e leerjaar, 4e kwalificatiejaar en 5e vervolmakingsjaar ;

4° met ingang van 1 september 1987, de beslissing tot subsidiëring van de Vrije Israëlitische school voor Secundair Onderwijs Yavne te Antwerpen, met volgende leerjaren :

— 1e leerjaar A ;

— **2e** gemeenschappelijk leerjaar : optie : Yeshiva ;

— 3e, 4e, 5e en 6e leerjaar doorstroming : algemene optie : Yeshiva.

§ 3. Vanaf 1 september 1989 wordt de subsidiëring bekrachtigd van de in § 2, 1°, 3°, en 4° vermelde leerjaren, die in toepassing van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II, progressief naar de nieuwe structuur worden omgevormd.

§ 4. Vanaf 1 februari 1993 zijn de in § 2, 1°, 3° en 4° vermelde onderwijsinstellingen onderworpen aan de vereiste schoolbevolkingsminima bedoeld in Hoofdstuk III, afdeling 1 van het koninklijk besluit van 30 maart 1982 betreffende de scholengemeenschappen voor secundair onderwijs en houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het secundair onderwijs met volledig leerplan”.

§ 5. Artikel 57 van het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs III, wordt opgeheven.

— Aangenomen.

Artikel 77

In artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 2 van 21 augustus 1978 tot vaststelling van het maximum aantal lestijden per week in het onderwijs met volledig leerplan van het secundair onderwijs, van het aanvullend beroepsonderwijs, wordt het eerste lid in fine aangevuld met een vierde gedachtenstreepje, luidend als volgt :

„— de leerjaren van de derde graad van het algemeen vormend secundair onderwijs met tenminste 2 wekelijkse lestijden lichamelijke vorming en tenminste 1 wekelijkse lestijd artistieke vorming waarvoor dit maximum 33 bedraagt”.

— Aangenomen.

Artikel 78

1° het artikel 68 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1969 ;

2° het artikel 66 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1971 ;

3° het artikel 67, 1° heeft uitwerking met ingang van 23 januari 1980 ;

4° het artikel 65 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1981 ;

5° het artikel 76, § 2, 2° heeft uitwerking met ingang van 1 september 1982 ;

6° het artikel 76, § 1 en § 5 heeft uitwerking met ingang van 25 oktober 1981 ;

7° het artikel 76, § 2, 1° heeft uitwerking met ingang van 1 september 1984 ;

8° het artikel 67, 2° heeft uitwerking met ingang van 12 december 1984 ;

9° het artikel 67, 3° heeft uitwerking met ingang van 15 juli 1985 ;

10° het artikel 76, § 2, 3° heeft uitwerking met ingang van 1 september 1985 ;

11° het artikel 76, § 2, 4° heeft uitwerking met ingang van 1 september 1987 ;

12° het artikel 67, 4° heeft uitwerking met ingang van 25 oktober 1988 ;

13° het artikel 76, § 3 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1989 ;

14° de artikelen 70 en 71, § 1 hebben uitwerking met ingang van 1 september 1990 ;

15° de artikelen 72, § 1 en 73, § 3 hebben uitwerking met ingang van 1 september 1991 ;

16° het artikel 74, § 2 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1992 ;

17° de artikelen 69 en 71, § 2 hebben uitwerking met ingang van 1 januari **1993** ;

18° het artikel 76, § 4 heeft uitwerking met ingang van 1 februari 1993 ;

19° de artikelen 64, 74 § 1, 75 en 77 treden in werking op 1 september 1993 ;

20° het artikel 72, § 2 :

— treedt in werking op 1 september 1993, wat betreft de bepalingen van artikel 59ter, § 1 en § 2 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II ;

— heeft uitwerking op 1 januari 1993,

Voorzitter

wat betreft de bepalingen van artikel 59ter, § 3, § 4 en § 5 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II ;

21° het artikel 73, § 1 :

– treedt in werking op 1 september 1993, wat betreft de bepalingen van het derde en het vierde lid van artikel 3, § 5 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;

– heeft uitwerking op 1 januari 1993, wat betreft de bepalingen van het vijfde lid van artikel 3, § 5 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;

22° het artikel 73, § 2 :

– treedt in werking op 1 september 1993, wat betreft de bepalingen van het tweede lid van artikel 3, § 6 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;

– heeft uitwerking op 1 januari 1993 wat betreft de bepalingen van het derde en het vierde lid van artikel 3, § 6 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.

– **Aangenomen.**

TITEL VI

Hoger onderwijs buiten
de universiteit

Artikel 79

§ 1. In uitvoering van artikel 6, 7° van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap en van artikel 56 van hetzelfde decreet vervangen bij decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs III worden de oude en nieuwe structuur van het hoger muziekonderwijs met ingang van het academiejaar 1991-1992 geleidelijk opgeheven. Met ingang van 1 oktober 1992 kunnen geen nieuwe studenten meer worden ingeschreven in de oude structuur.

Het academiejaar 1994-1995 is het laatste jaar dat de oude structuur kan worden ingericht.

§ 2. Met oude structuur wordt bedoeld : het hoger muziekonderwijs zoals het georganiseerd was op grond van vier koninklijke besluiten van 16 oktober 1933 houdende organieke reglementen, zonder onderverdeling in studiejaren en bekroond met een eerste prijs, een hoger diploma of een virtuositeitsprijs van de Vlaamse Regering.

Met nieuwe structuur wordt bedoeld : het hoger muziekonderwijs zoals georganiseerd bij en krachtens het koninklijk besluit van 27 juni 1977 tot wijziging van de koninklijke besluiten van 16 oktober 1933 houdende organiek reglement van het Koninklijk Muziekconservatorium te Antwerpen en van het Koninklijk Muziekconservatorium te Gent en de afdelingen “laureaat,, en “prijs Lemmens-Tinel,, van het hoger muziekonderwijs van de tweede en de derde graad georganiseerd door het Lemmensinstituut te Leuven en gerangschikt door het ministerieel besluit van 9 mei 1980 houdende rangschikking van de hogere muziekstudies georganiseerd door het Lemmensinstituut te Leuven.

– **Aangenomen.**

Artikel 80

Artikel 18, tweede lid van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt vervangen door de volgende bepaling :

„De tweede cyclus van het studiegebied produktontwikkeling en muziek en de opleiding van academisch niveau die leidt tot de graad van handelsingenieur en architect omvatten drie studiejaren.”

– **Aangenomen.**

Artikel 81

Artikel 34 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

„De studieduur van de afdeling interieurvormgeving is drie jaar.”

– **Aangenomen.**

Artikel 82

In artikel 37 van hetzelfde decreet wordt het woord „instelling” vervangen door de woorden „instelling of afdeling”.

– **Aangenomen.**

Artikel 83

§ 1. Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming wordt het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 oktober 1991 tot uitvoering van artikel 17, § 4 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs bekrachtigd.

§ 2. De Vlaamse Executieve wordt gemachtigd het in § 1 van dit artikel vermelde besluit op te heffen.

– **Aangenomen.**

Artikel 84

Artikel 9 van de wet van 15 juli 1985 tot organisatie van het maritiem hoger onderwijs en de studiën in de nautische wetenschappen, gewijzigd bij decreet van 31 juli 1990, wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 9

De houders van het diploma van de afdeling „dek” van de hogere cyclus van het zeevaartonderwijs, behaald vanaf het academiejaar 1979-1980, en de houders van het diploma van de afdeling „dek” van de hogere cyclus van het zeevaartonderwijs, behaald vóór het academiejaar 1979-1980, die tevens in het bezit zijn van het brevet van kapitein ter lange omvaart, worden geacht houder te zijn van de graad en het diploma van licentiaat in de nautische wetenschappen.

Zij genieten alle rechten die de wet

Voorzitter

verleent aan de houders van deze graad en dit diploma. Ter bevestiging hiervan zullen de bedoelde personen die afstudeerden in de academiejaren 1979-1980 tot en met 1984-1985 het diploma van licentiaat in de nautische wetenschappen ontvangen, uitgereikt onder de benaming van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – departement Onderwijs.”

– Aangenomen.

Artikel 85

§ 1. Artikel 17 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulp personeel en van het paramedisch personeel der rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen, wordt aangevuld met een tweede lid, luidend als volgt :

„Volgende getuigschriften of diploma's worden eveneens aanvaard in plaats van het hierboven bedoeld getuigschrift van pedagogische bekwaamheid, vereist voor verschillende in artikel 10 van dit besluit vermelde ambten :

- het diploma van geaggregeerde voor het hoger secundair onderwijs ;
- het diploma van geaggregeerde voor het lager secundair onderwijs ;
- diploma van **regent(es)** voor de middelbare scholen ;
- diploma van **regent(es)** ;
- diploma van geaggregeerde leraar voor het middelbaar onderwijs van de lagere graad ;
- diploma van geaggregeerde voor het middelbaar en technisch onderwijs van de lagere graad ;
- het getuigschrift van pedagogische bekwaamheid ;
- het getuigschrift van pedagogische leergangen. ”

§ 2. Artikel 17 van hetzelfde besluit wordt aangevuld met een derde lid, luidend als volgt :

„De houders van het diploma van licentiaat in de pedagogische wetenschappen, van licentiaat in de psychologische en pedagogische wetenschappen, van licentiaat in de opvoedkunde, van licentiaat in de opvoedingswetenschappen of van licentiaat in de psyche-pedagogische wetenschappen, uitgereikt vóór 1 januari 1968, worden gelijkgesteld met de houders van het diploma van geaggregeerde voor het hoger secundair onderwijs voor de uitoefening van een ambt in het hoger onderwijs buiten de universiteit. ”

§ 3. De Vlaamse Executieve wordt gemachtigd het tweede en derde lid van voornoemd artikel 17 te wijzigen of op te heffen.

– Aangenomen.

Artikel 86

§ 1. De bepalingen van artikel 17, § 1 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs zijn van toepassing op de adjunct-directeur, de hoogleeraar, de docent en de werkleider verbonden aan een instelling voor hoger onderwijs van het lange type.

§ 2. De tijd bedoeld in voormeld artikel 17, § 1, mag voor deze ambten evenwel nooit meer dan 6 jaar bedragen.

– Aangenomen.

Artikel 87

§ 1. Totdat uitvoering is gegeven aan de decretale regeling zoals voorzien in artikel 33 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, worden aan de personeelsleden van de instellingen van het hoger onderwijs van het korte type, van het hoger onderwijs van het lange type, van het hoger kunstonderwijs en van

het hoger onderwijs van de tweede en de derde graad, in welke vorm ook, geen vaste benoemingen meer verleend of uitbreidingen van vaste benoemingen meer verleend die ingaan na 1 januari 1993 indien reeds 66 % of meer van de financierbare of subsidieerbare personeelsomkering, uitgedrukt in organieke lestijden of studiebegeleidingseenheden, door vastbenoemde personeelsleden is ingenomen.

Wanneer de voormelde norm van 66 % niet wordt bereikt, kunnen nieuwe vaste benoemingen wel nog worden verleend.

Voor het berekenen van de norm van 66 % worden de financierbare of subsidieerbare organieke lestijden en dito studiebegeleidingseenheden afzonderlijk beschouwd.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder „nieuwe vaste benoeming” niet begrepen :

- elke vaste benoeming in een selectie- of bevorderingsambt van een personeelslid dat reeds vastbenoemd is in een ambt in het hoger onderwijs buiten de universiteit ;
- elke uitbreiding inzake volume van een bestaande vaste benoeming.”

0 2. De personeelsleden die in de voornoemde instellingen van het gemeenschapsonderwijs met ingang van 1 januari 1993 tot de proeftijd werden toegelaten in een selectie- of bevorderingsambt, kunnen na het vervullen van de voorgeschreven proeftijd nog vast benoemd worden in het betrokken ambt.

§ 3. Voor de vaste benoemingen en de toelatingen tot de proeftijd die in de in § 1 bedoelde instellingen ingaan op 1 januari 1993, moet de oproep tot de kandidaten voor het Gemeenschapsonderwijs zijn gebeurd vóór 1 oktober 1992. In het gesubsidieerd onderwijs moet de vacature bekend zijn gemaakt vóór 1 oktober 1992.

– Aangenomen.

Artikel 88

Deze titel treedt in werking met in-

Voorzitter

gang van de dag van de publikatie in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van :

1° artikel 86 dat uitwerking heeft met ingang van 12 maart 1977 ;

2° artikel 85 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1987 ;

3° artikel 82 dat uitwerking heeft met ingang van 1 oktober 1992 ;

4° artikel 83 dat uitwerking heeft met ingang van 16 oktober 1991 ;

5° artikel 79 dat uitwerking heeft met ingang van 1 oktober 1992 ;

6° artikel 87 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1993.

– Aangenomen.

TITEL VII

Academisch onderwijs

Artikel 89

Artikel 96 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 96

De weddeschalen van de leden van het zelfstandig academisch personeel worden als volgt vastgesteld :

1° de voltijdse docenten genieten :

vanaf 1 november 1992 een aanvangswedde van 1.162.070 frank die achtereenvolgens om de drie jaar wordt opgevoerd tot

1.232.164 frank, 1.302.262 frank, 1.372.358 frank, 1.442.454 frank, 1.512.550 frank, 1.582.646 frank, 1.652.742 frank en 1.722.838 frank ;

2° de deeltijdse docenten wier opdracht louter onderwijsactiviteiten bevat, genieten :

vanaf 1 november 1992 een forfaitaire wedde berekend op grond van 145.256 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs opleidingsprogramma, zonder dat zij minder dan

72.628 frank en meer dan 1.162.293 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

3° de voltijdse hoofddocenten genieten :

vanaf 1 november 1992 een aanvangswedde van 1.333.756 frank, die achtereenvolgens om de drie jaar wordt opgevoerd tot 1.430.441 frank, 1.527.126 frank, 1.623.811 frank, 1.720.496 frank, 1.817.181 frank, 1.913.866 frank, 2.010.551 frank en 2.107.236 frank ;

4° de deeltijdse hoofddocenten wier opdracht louter onderwijsactiviteiten omvat, genieten :

vanaf 1 november 1992 een forfaitaire wedde berekend op grond van 166.720 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs opleidingsprogramma, zonder dat zij minder dan 82.360 frank of meer dan 1.333.758 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

5° de voltijdse hoogleraren genieten :

vanaf 1 november 1992 een aanvangswedde van 1.565.219 frank, die achtereenvolgens om de drie jaar wordt opgevoerd tot 1.704.385 frank, 1.843.551 frank, 1.982.717 frank, 2.121.883 frank, 2.261.049 frank en 2.400.215 frank ;

6° de deeltijdse hoogleraren wier opdracht louter onderwijsactiviteiten omvat, genieten :

vanaf 1 november 1992 een forfaitaire wedde, berekend op grond van 182.346 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs opleidingsprogramma, zonder dat zij meer dan 1.458.772 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

7° de gewone hoogleraren genieten :

vanaf 1 november 1992 een aanvangswedde van 1.755.659 frank, die achtereenvolgens om de drie jaar wordt opgevoerd tot 1.943.167 frank, 2.130.675 frank, 2.318.183 frank, 2.505.691 frank en 2.693.199 frank ;

8° de buitengewone hoogleraren wier opdracht louter onderwijsactiviteiten omvat, genieten :

vanaf 1 november 1992 een forfaitaire wedde, berekend op grond van 198.265 frank per weekuur over het jaar in een onderwijs opleidingsprogramma, zonder dat zij meer dan 1.586.120 frank mogen ontvangen. De gedeelten beneden een kwartier per week over het jaar worden niet meegeteld ;

9° de leden van het zelfstandig academisch personeel die procentueel deeltijds benoemd zijn, verkrijgen hetzelfde procentueel aandeel van de wedde die zij als voltijdse leden van het academisch personeel zouden genieten.”

– Aangenomen.

Artikel 90

Deze titel heeft uitwerking met ingang van 1 november 1992.

– Aangenomen.

TITEL VIII

Deeltijds Kunstonderwijs

Artikel 91

Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming worden de ministeriële besluiten en de besluiten van de Vlaamse Executieve die in de periode van 1 april 1974 tot 1 september 1987 muziekscholen van de tweede categorie hebben opgenomen in de eerste categorie (muziekacademies) bekrachtigd. De wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving is op hen van toepassing .

– Aangenomen.

Artikel 92

Deze titel heeft uitwerking met ingang van 1 april 1974.

– Aangenomen.

Voorzitter

TITEL IX

Onderwijs voor Sociale Promotie

Artikel 93

Artikel 36 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving wordt aangevuld met een § 3, luidend als volgt :

„§ 3. In afwijking van de bepalingen van § 2 worden voor de personeelsleden van de tijdelijke leergangen de weddetoelagen jaarlijks in één keer ten voordele van de inrichtende macht uitbetaald”.

— **Aangenomen.**

Artikel 94

Deze titel heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1991.

— **Aangenomen.**

TITEL X

Psyche-medisch-sociale centra

Artikel 95

In de wet van 1 april 1960 betreffende de psyche-medisch-sociale centra, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 467 van 1 oktober 1986, worden in artikel 3, § 2, derde lid en in artikel 4, § 2, derde lid, telkens de woorden „of een paramedisch werker, of een psyche-pedagogisch werker” vervangen door : „of een psycho-pedagogisch werker of, voor wat betreft de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, een paramedisch werker”.

— **Aangenomen.**

Artikel 96

Artikel 2, § 1, 5° van de wet van 1 april 1960 betreffende de psycho-medisch-sociale centra wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Voor de berekening van de perso-

neelsomkadering van de psycho-medisch-sociale centra gelden de leerlingenaantallen, de omrekenings- en aanwendingspercentages op basis waarvan het lestijdenpakket of het pakket uren-leraar van de bediende onderwijsinstellingen vastgelegd worden.”

— **Aangenomen.**

Artikel 97

1° Artikel 95 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1991.

2° Artikel 96 treedt in werking met ingang van het schooljaar 1993-1994.

— **Aangenomen.**

TITEL XI

Cumulatieregeling

Artikel 98

§ 1. De Vlaamse Executieve is ertoe gemachtigd de hierna vermelde bepalingen te wijzigen of op te heffen :

— het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan ;

— het koninklijk besluit nr. 161 van 30 december 1982 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs, van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende toekenning van een toelage voor overwerk aan sommige leden van hetzelfde personeel en van het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan ;

— het koninklijk besluit nr. 269 van 31 december 1983 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan ;

— het koninklijk besluit nr. 270 van 31 december 1983 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan ;

— het koninklijk besluit nr. 294 van 31 maart 1984 waarbij de voorwaarden bepaald worden voor het uitbetalen van de uitgestelde bezoldiging aan sommige tijdelijke personeelsleden van het onderwijs die tijdens de zomervakantie andere beroepsinkomsten hebben ;

— artikel 44 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen ;

§ 2. Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming, wordt artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 december 1991 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs bekrachtigd.

De Vlaamse Executieve is ertoe gemachtigd deze bepaling te wijzigen en/of geheel of gedeeltelijk op te heffen.

— **Aangenomen.**

Artikel 99

Deze titel treedt in werking op de dag van de publikatie in het Belgisch Staatsblad.

— **Aangenomen.**

Voorzitter

TITEL XII

Sancties bij niet optimaal gebruik van de onderwijstijd

Artikel 100

Artikel 7 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd bij de decreten van 31 juli 1990 en 23 oktober wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 7

§ 1. De Vlaamse Executieve bepaalt de verlofregeling en de aanwending van de schooltijd voor het gewoon en buitengewoon basisonderwijs, het voltijds gewoon en buitengewoon secundair onderwijs en voor het **deeltijds** secundair onderwijs in de door de Gemeenschap georganiseerde of gesubsidieerde scholen.

§ 2. De overtreding van deze regeling kan aanleiding geven tot sancties.

De bedoelde sanctie kan in het gesubsidieerd onderwijs een gedeeltelijke terugvordering van de **werkings**-toelagen zoals bedoeld in artikel 32 van deze wet zijn.

In het Gemeenschapsonderwijs kan deze sanctie een gedeeltelijke inhouding zijn van de werkmiddelen toegekend aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de regels voor de toepassing van de sancties”.

— **Aangenomen.**

Artikel 101

Deze titel heeft uitwerking met ingang van de dag van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

— **Aangenomen.**

TITEL XIII

Medezeggenschap

Artikel 102

Artikel 2, tweede alinea van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de medezeggenschap in het gesubsidieerd onderwijs wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Hoofdstuk VII van dit decreet is van toepassing op de instellingen van het hoger onderwijs buiten de universiteit die door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd.”

— **Aangenomen.**

Artikel 103

In artikel 9 van hetzelfde decreet worden de woorden „**artikel 20, § 1**” vervangen door de woorden „artikel 19, § 1”.

— **Aangenomen.**

Artikel 104

§ 1. In het koninklijk besluit nr. 79 van 21 juli 1982 tot vaststelling van het aantal aanvaardbare lestijden in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, georganiseerd of gesubsidieerd door de Staat, gewijzigd bij de decreten van 31 juli 1990 en 13 oktober 1991, wordt een artikel 8 ingevoegd luidend als volgt :

„Artikel 8

Het totaal aantal aanvaardbare lestijden per instelling wordt aangewend voor de toepassing van het goedgekeurde leerplan en voor de pedagogische opdracht van het onderwijzend personeel. ”

§ 2. In het koninklijk besluit nr. 80 van 21 juli 1982 tot vaststelling van het aantal aanvaardbare bijkomende lestijden in het pedagogisch hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, gewijzigd bij de decreten van 31 juli 1990 en 28 oktober 1993, wordt een artikel 5 ingevoegd luidend als volgt :

„Artikel 5

Het totaal aantal aanvaardbare bijkomende lestijden per inrichting, wordt

aangewend voor de begeleiding en de coördinatie-activiteiten en voor de toepassing van het goedgekeurd leerplan”.

§ 3. Artikel 36, § 4 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de medezeggenschap in het gesubsidieerd onderwijs wordt opgeheven.

— **Aangenomen.**

Artikel 105

Artikel 33 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

§ 1. In iedere instelling van het hoger onderwijs buiten de universiteit van het gesubsidieerd vrij onderwijs waar geen ondernemingsraad is opgericht, wordt een overlegcomité opgericht.

§ 2. Het overlegcomité is samengesteld uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van volgende geledingen :

1° de inrichtende macht ;

2° het personeel

en heeft minimum twee mandaten per geleding.

§ 3. De aanduiding van de vertegenwoordiging van de twee geledingen gebeurt zoals omschreven in de artikelen 13 19 en 20 van dit decreet.

§ 4. De inrichtende macht stelt na overleg in het overlegcomité het reglement van orde op. Dit reglement omvat ten minste de punten vermeld in artikel 28, 1°, 2°, 3° en 5°.

§ 5. Aan het overlegcomité wordt een overlegbevoegdheid verleend met betrekking tot de herstructurering van de instelling. Er wordt eveneens overlegbevoegdheid verleend met betrekking tot de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 16, 17 en 20, 21, 22, 23, 24, 25, 30, 39 en 40 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

§ 6. Het participatiecollege voor het gesubsidieerd vrij onderwijs zoals bedoeld in artikel 30 van dit decreet is bevoegd om op klacht van een van

Voorzitter

de geledingen van een overlegcomité de inbreuken op de bepalingen van dit artikel vast te stellen."

- **Aangenomen.**

Artikel 106

Artikel 34 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 1. In iedere instelling van het hoger onderwijs buiten de universiteit van het gesubsidieerd onderwijs wordt een comité opgericht dat de participatie van de studenten verzekert .

§ 2. Het comité is samengesteld uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van volgende geledingen :

1° de inrichtende macht ;

2° de studenten

en telt minimum twee mandaten per geleding.

§ 3. De aanduiding van de vertegenwoordiging van de twee geledingen gebeurt zoals omschreven in de artikelen 13, 19 en 20 van dit decreet.

§ 4. De inrichtende macht stelt na overleg in het comité het reglement van orde op. Dit reglement omvat ten minste de punten vermeld in artikel 28, 1°, 2°, 3° en 5°.

§ 5. Aan het comité wordt een overlegbevoegdheid verleend met betrekking tot de herstructurering van de instelling. Er wordt eveneens overlegbevoegdheid verleend met betrekking tot de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 16, 17 en 20, 21, 22, 23, 24, 25, 30, 39 en 40 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

- **Aangenomen.**

Artikel 107

1° de artikelen 102, 103 en 104 hebben uitwerking met ingang van 23 oktober 1991 ;

2° de artikelen 105 en 106 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1993.

- **Aangenomen.**

TITEL XIV

Sociale voordelen

Artikel 108

§ 1. In artikel 33, eerste lid van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd bij het decreet van 5 juli 1989, wordt de bepaling „Zij hebben evenwel geen enkele verplichting tegenover de kinderen die de rijksscholen bezoeken" opgeheven.

§ 2. In artikel 33, tweede lid van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 11 juli 1973 en bij het decreet van 5 juli 1989, wordt de volgende zin toegevoegd : „Zij kunnen wegens wetsovertreding of schending van het algemeen belang binnen een tijdspanne van veertig dagen vanaf hun mededeling door de Vlaamse Executieve vernietigd worden".

- **Aangenomen.**

Artikel 109

Deze titel heeft uitwerking met ingang van 25 augustus 1989.

- **Aangenomen.**

TITEL XV

Inspectie en begeleiding

Artikel 110

In artikel 5, § 1, van het decreet van 17 juli 1991 betreffende de inspectie en de pedagogische beleidsdiensten worden volgende wijzigingen aangebracht :

a) 5° wordt 6° ;

b) een nieuw 5° wordt ingevoegd, luidend als volgt :

„5° de controle op de verlofregeling

en de regeling inzake de aanwending van de schooltijd".

- **Aangenomen.**

Artikel 111

Artikel 19 van hetzelfde decreet, gedeeltelijk vernietigd bij arrest van het Arbitragehof nr. 74/92 van 18 november 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 19

Elk politiek mandaat of mandaat bij een inrichtende macht is onverenigbaar met de hoedanigheid van lid van de inspectie behoudens wanneer het uitgeoefend wordt buiten het inspectieambtsgebied.

Elke opdracht in een onderwijsinstelling of in een centrum is onverenigbaar met de hoedanigheid van lid van de inspectie. "

- **Aangenomen.**

Artikel 112

In artikel 20 § 1 van hetzelfde decreet worden de woorden „7. taalinspecteur" geschrapt.

- **Aangenomen.**

Artikel 113

Aan artikel 30 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd luidend als volgt :

„Voor de tot de proeftijd toegelaten adviseurs van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling wijst de directeur van deze dienst een stageleider aan onder de vast benoemde adviseurs en organiseert de proeftijd. "

- **Aangenomen.**

Artikel 114

Artikel 31 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 31

In de loop van de laatste maand van

Voorzitter

de proeftijd levert het betrokken personeelslid een rapport af dat, naargelang het geval, door de bevoegde inspecteur-generaal of door de directeur van de Dienst voor **Onderwijsontwikkeling** en de stageleider wordt geëvalueerd.

De beoordeling van de proeftijd door de stageleider en, naargelang het geval, door de bevoegde inspecteur-generaal of de directeur van de Dienst voor **Onderwijsontwikkeling**, geeft aanleiding tot een verslag dat besloten wordt met een gemotiveerd voorstel tot benoeming in vast verband of tot afdanking van het betrokken personeelslid.

Dit verslag moet worden medegegeeld aan de belanghebbende, die het viseert en dateert. Hij bezorgt het binnen zeven kalenderdagen terug aan de bevoegde inspecteur-generaal of aan de directeur van de Dienst voor **Onderwijsontwikkeling**.

Oordeelt hij dat het verslag niet gegrond is, dan maakt hij hiervan melding in zijn visum. Dit verslag wordt bij het persoonlijk dossier van het betrokken personeelslid gevoegd."

— **Aangenomen.**

Artikel 115

In artikel 37, 4° van hetzelfde decreet wordt het woord „taalinspecteur" geschrapt.

— **Aangenomen.**

Artikel 116

§ 1. In artikel 90, § 2 van hetzelfde decreet wordt een 10e toegevoegd luidend als volgt :

„10e. om deel te nemen aan onderwijsprojecten opgezet of erkend door de Vlaamse minister bevoegd voor **Onderwijs**. De Vlaamse minister bevoegd voor **Onderwijs** kan, voor bedoelde projecten, ten belope van hoogstens tien betrekkingen uitgedrukt in volledige ambten, verlopen of terbeschikkingstellingen toekennen ;"

§ 2. In artikel 90, § 2 van hetzelfde decreet wordt een 11e toegevoegd luidend als volgt :

„11e. om deel te nemen aan door de Vlaamse Gemeenschap onderschreven Europese en bilaterale **uitwisselingsprojecten**."

— **Aangenomen.**

Artikel 117

De inleidende zin van artikel 92, § 1, eerste lid van hetzelfde decreet wordt vervangen door volgende bepaling :

„§ 1. Behoudens de betaling van de wedde en weddetoelagen toegekend aan de pedagogische adviseurs en adviseurs-coördinatoren, wordt in de begroting van de diensten van de Vlaamse Executieve jaarlijks een krediet ingeschreven dat aangewend wordt voor de organisatie en de werking van de pedagogische **begeleidingsdiensten**, dat als volgt wordt verdeeld :"

— **Aangenomen.**

Artikel 118

De eerste zin van artikel 93, § 2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 2. Een vast benoemd lid van het onderwijs, van de centra of van de inspectie, kan tijdelijk het ambt van pedagogisch adviseur uitoefenen mits zijn inrichtende macht, of de Vlaamse Minister bevoegd voor **Onderwijs** daarin toestemt. "

— **Aangenomen.**

Artikel 119

Artikel 94, § 1, 1° van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„1° in vast verband benoemd te zijn in het gesubsidieerd onderwijs of in een gesubsidieerd centrum of als lid van de inspectie."

— **Aangenomen.**

Artikel 120

In hetzelfde decreet wordt een artikel 113bis toegevoegd, luidend als volgt :

„Artikel 113bis

In afwijking van artikel 30 wijst de directeur van de Dienst voor **Onderwijsontwikkeling** bij ontstentenis van vast benoemde adviseurs een **stageleider** aan onder de **inspecteursgeneraal**."

— **Aangenomen.**

Artikel 121

Artikel 63 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 wordt aangevuld met het volgende lid :

„Dit artikel heeft uitwerking met ingang van 1 februari 1993."

— **Aangenomen.**

Artikel 122

Deze titel heeft uitwerking met ingang van 1 september 1991 met uitzondering van :

1° de artikelen 118, 119 en 116 § 2 die uitwerking hebben met ingang van ingang van 1 januari 1993 ;

2° het artikel 121 dat uitwerking heeft met ingang van 1 februari 1993 ;

3° het artikel 110 dat in werking treedt bij de publikatie in het Staatsblad.

— **Aangenomen.**

TITEL XVI

Verjaring

Artikel 123

In artikel 198, § 1, eerste lid van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II wordt tussen de woorden „Vlaamse Gemeenschap" en de woorden „aan de" de woorden „of haar rechtsvoorganger" ingevoegd.

Voorzitter

- Aangenomen.

Artikel 124

Deze titel heeft uitwerking met ingang van 1 september 1990.

- Aangenomen.

TITEL XVII

Coördinatie van de wetten op het lager onderwijs, de schoolpactwet en de wet op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs

Artikel 125

De Vlaamse Executieve kan de bepalingen van de volgende wetten, met name :

– de wetten op het lager onderwijs gecoördineerd bij koninklijk besluit van 20 augustus 1957 ;

– de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;

– de wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs coördineren, met de bepalingen welke deze, op het tijdstip van de coördinaties, uitdrukkelijk of impliciet zouden gewijzigd hebben.

Daartoe kan de Executieve :

1° de volgorde, de nummering van de te coördineren bepalingen en, in het algemeen, de teksten naar de vorm wijzigen ;

2° de verwijzingen die voorkomen in te coördineren bepalingen met de nieuwe nummering overeen brengen ;

3° de redactie van de te coördineren bepalingen wijzigen ten einde ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen, zonder afbreuk te doen aan de beginselen welke in deze bepalingen vervat zijn.

De coördinatie zal, al naar het geval, als opschrift dragen :

– „decreten op het lager onderwijs, gecoördineerd op...“;

– „decreten houdende algemene bepalingen ter zake van het onderwijs, gecoördineerd op...“;

– „decreten op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs, gecoördineerd op...“.

Bovendien kan de Executieve de verwijzingen naar de in de coördinatie opgenomen bepalingen die in andere niet in de coördinatie opgenomen bepalingen voorkomen, naar de vorm aanpassen.

- Aangenomen.

Artikel 126

Deze titel heeft uitwerking met ingang van de dag van de publikatie in het Belgisch Staatsblad.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen waarschijnlijk op 19 of 20 april de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag niet om 14 uur, maar om 16.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 13.14 uur.

BIJLAGE

VRAGEN OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 20)

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

Vergadering van dinsdag 16 maart 1993

Vaste verslaggever : de heer R. Van Rompaey, secretaris van de commissie

- Vraag om uitleg van de heer W. De Vlieghe tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het BPA Hoeilaart-Vandammestraat en de inplanting van een kantorencomplex in een woongebied.

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

Het BPA Hoeilaart-Vandammestraat (nr. 22) houdt in dat midden in een woongebied een kantorencomplex zou verrijzen, waardoor duidelijke stedenbouwkundige disfuncties zouden ontstaan.

Niet alleen is er de hinder voor de omwonenden, maar ook wordt hiermee de facto een uitgebreide kantoorzone tot stand gebracht die aansluit bij de reeds aanwezige kantoorfunctie in het Waalse Gewest. Zo wordt het stadsfenomeen van het verdrijven van woningen door kantoorgebouwen overgeplant naar tot nog toe rustige woongebieden. Een bijkomend probleem in dit geval is de toename van de verkeersdruk op de reeds zwaar overbelaste oostelijke tak van de Ring.

Gaarne vernam ik van de Vlaamse minister of de Vlaamse regering kan instemmen en instemt met deze stedenbouwkundige ingreep en wat de stand is van de behandeling van de plannen.

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

De minister stipt aan dat de opmaak van dit Bijzonder Plan van Aanleg uitgaat van de gemeente zelf. Dit BPA voorziet in de oprichting van een kantorencomplex. Hij stelt dat de procedure m.b.t. dit BPA nog niet volledig afgerond is, vermits het advies van de bestendige deputatie hierover nog moet worden ingewonnen. Pas nadat het hoofdbestuur hierover advies heeft uitgebracht bij de bevoegde minister is de procedure voltooid. De minister wenst hierop niet vooruit te lopen en het verdere verloop van de procedure af te wachten.

3. Repliek

De vraagsteller uit zijn bezorgdheid omtrent de mogelijke toename van de verkeersdruk op de reeds overbelaste oostelijke tak van de Ring.

De minister repliceert dat dit dossier zal getoetst worden aan de algemene beleidslijnen op het vlak van de ruimtelijke ordening en de beheersing van de mobiliteitsstromen, o.m. door de opmaak van mobiliteitsstudies.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 20)

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Vergadering van woensdag 17 maart 1993

Vaste verslaggever : de heer J. Van der Sande, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer J. Ulburghs tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Antwerpen, culturele hoofdstad van Europa en de ratificatie door België van de Unesco-conventie

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Naar aanleiding van het instortingsgevaar van de Basiliek van Tongeren, die met zijn romaanse zuilengang en zijn toren in Maasland-gotiek een uniek monument vormt, werd de vraagsteller zich bewust van het feit dat Vlaanderen, met zijn merkwaardig cultureel patrimonium, geen enkel monument heeft dat door de Unesco als universeel erfgoed van de mensheid werd geklasseerd. Dit probleem wordt geregeld in de Unesco-conventie van 1975, een conventie die tot doel heeft het behoud en de bescherming van het natuurlijk en cultureel erfgoed. Deze Unesco-conventie is door België nog steeds niet geratificeerd.

Spreker heeft sedertdien verschillende ministers ondervraagd, alle parlementsleden op dit probleem gewezen en de belofte gekregen dat de voorzitters van de regeringen zake contact zullen opnemen met hun collega's.

Spreker heeft ook de minister van Buitenlandse zaken hierover geïnterpelleerd. Deze heeft middels Staatssecretaris voor Ontwikkelingshulp de heer De Rycke – geantwoord dat hij aan de betrokken Executieven zal voorstellen de Conventie te ratificeren en de hieraan verbonden financiële verplichtingen te verdelen als volgt : Vlaanderen 40 percent, Wallonië 40 percent, Brussel 20 percent.

Spreker legt vervolgens het verband met Antwerpen. Op 26 maart 1993 wordt Antwerpen immers de Culturele Hoofdstad van Europa. Door haar geschiedenis, haar ligging, haar kunst en monumenten zal Antwerpen in 1993 het uithangbord worden van Vlaanderen in Europa en de wereld. In tegenstelling tot andere kunststeden van andere landen, kent Antwerpen geen enkel monument dat door de Unesco geklasseerd werd als universeel erfgoed van de mensheid. De reden hiervan ligt in het gebrekkig overleg tussen de gewesten, die monumentenzorg onder hun bevoegdheid hebben enerzijds en de relaties van de gewesten tot de federale staat die bevoegd is tot de ratificatie van de conventie anderzijds.

Kan de minister-president antwoorden op de volgende vragen :

1. Zijn er onderhandelingen geweest tussen de drie gewesten hieromtrent en wat waren desgevallend hiervan de resultaten ?
2. Welke initiatieven denkt de minister-president te nemen met de gewesten en de federale staat ?

2. Antwoord verstrekt door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering en bevoegd voor Externe Aangelegenheden

De Unesco-conventie voor cultuur- en natuurmonumenten werd ondertekend op 16 november 1972 en is in werking getreden op 17 december 1975.

Het doel ervan is de kennis over het natuurlijk en cultureel erfgoed te bewaren, te vermeerderen en te verspreiden door behoud en bescherming van het erfgoed, en het sluiten van internationale overeenkomsten ter zake.

De opeenvolgende staatsvormingen en de wijzigingen in de bevoegdheden (sinds 1988 is het gewest ter zake bevoegd, voorheen de gemeenschap) hebben een ratificatie door België bemoeilijkt.

De minister-president vestigt de aandacht op het feit dat Vlaanderen in België wel een grote schat aan cultureel erfgoed heeft, maar niet in de zin van wat door de Unesco wordt weerhouden als een soort zevende wereldwonder.

De minister-president is verder voorstander van een spoedige ratificatie van het verdrag. De drie gewesten zouden hierover ten spoedigste besprekingen dienen aan te vatten. Daartoe zijn de nodige schikkingen getroffen. De Vlaamse Unesco-commissie heeft reeds op 10 april 1992 ter zake een positief advies uitgebracht. De bevoegde gemeenschapsminister werd derhalve verzocht zo haast mogelijk dit punt op de agenda van de Vlaamse regering te plaatsen, waarna door de regering een standpunt kan worden ingenomen over de ratificatie en de verdeelsleutel van de financiële bijdrage van de Gewesten aan de Unesco.

Omtrent het tijdstip wanneer deze besluitvorming kan worden afgerond, kan de minister-president geen einddatum in het vooruitzicht stellen, maar hij hoopt dat dit zo snel mogelijk zal gebeuren